Teoretická bakalářská práce

Kolekce amatérské fotografie z meziválečného období ve sbírce Regionálního muzea v Kolíně

KLUB FOTOGRAFŮ AMATÉRŮ V KOLÍNĚ – OKRUŽNÍ MAPY

Slezská univerzita v Opavě
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie

Andrea Krymláková
Opava 2026

Teoretická bakalářská práce

Kolekce amatérské fotografie z meziválečného období ve sbírce Regionálního muzea v Kolíně

The Collection of Amateur Photography from the Interwar Period in the set of the Regional Museum in Kolín

KLUB FOTOGRAFŮ AMATÉRŮ V KOLÍNĚ – OKRUŽNÍ MAPY

Vedoucí doc. Mgr. Štěpánka Bieleszová, Ph.D.
Oponent doc. Mgr. Josef Moucha
Obor Tvůrčí fotografie

Andrea Krymláková
Opava 2026

Slezská univerzita v Opavě
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ

Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Akademický rok: 2025/2026

Zadávající ústav: Institut tvůrčí fotografie

Studentka: Bc. Andrea Krymláková

UČO: 57584

Program: Tvůrčí fotografie

Téma práce: Kolekce amatérské fotografie z meziválečného období ve sbírce Regionálního muzea v Kolíně

Téma práce anglicky: The Collection of Amateur Photography from the Interwar Period in the set of the Regional Museum in Kolín

Zadání: Tato práce si klade za cíl prozkoumat činnost Klubu fotografů amatérů v Kolíně, primárně skrz mapové okruhy a fotografie dostupné v Regionálním muzeu v Kolíně, a tak představit méně známé v Kolíně činné autory meziválečného období, zpracovat jejich biografie.

Literatura:
Birgus, Vladimír. Česká fotografická avantgarda 1918–1948. Praha: KANT, 1999.
Birgus, Vladimír, Mlčoch, Jan. Česká fotografie 20. století. Praha: KANT. 2010.
Vrbová, Pavla, Mühldorf, Josef. Od sportu fotografického k umělecké fotografii. Praha: NIPOS, 1. vydání. 2010.
Hrubá, Michaela a kol. Dobré světlo! Organizovaná amatérská fotografie 1889–1950. Praha: Národní technické muzeum. 2023.

Vedoucí práce: doc. Mgr. Štěpánka Bieleszová, Ph.D.

Datum zadání práce: 13. 3. 2026

Souhlasím se zadáním (podpis, datum):

.....
prof. PhDr. Vladimír Birgus
vedoucí ústavu

ABSTRAKT

Hlavním cílem této bakalářské práce je zmapovat a analyzovat kolekci amatérské fotografie pocházející z meziválečného období, která se nachází ve sbírce Regionálního muzea v Kolíně. Stěžejní část sbírky reprezentují okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně (KFA v Kolíně), alba putující mezi amatérskými kluby. Tato práce se proto věnuje primárně představení obsahu sedmi dochovaných okružních map a vývoji činnosti KFA v Kolíně, který patřil k aktivním klubům tehdejšího amatérského hnutí. Práce tak na základě primárních pramenů rekonstruuje dobový obraz klubu a představuje tvorbu jeho členů i autory samotné. Prostředí kolínského klubu je spjato nejen s osobnostmi regionálního významu, ale i předními představiteli československé meziválečné fotografie, což svědčí o důležitosti prozkoumání kolínské amatérské scény.

Klíčová slova

amatérská fotografie, Klub fotografů amatérů v Kolíně, okružní mapy, Regionální muzeum v Kolíně, meziválečná fotografie, česká fotografická avantgarda

ABSTRACT

The main objective of this bachelor's thesis is to map and analyze the collection of amateur photography from the interwar period housed in the set of the Regional Museum in Kolín. The core of the collection is represented by the circulating portfolios of the Club of Amateur Photographers in Kolín (KFA in Kolín), which were albums circulating among amateur clubs. Therefore, this thesis primarily focuses on presenting the content of the seven preserved circulating portfolios alongside the development of the activities of the KFA in Kolín, an active club within the interwar amateur photography movement. Based on primary sources, the thesis reconstructs the historical image of the club and presents the creative work of its members as well as the authors themselves. The environment of the Kolín club is connected not only with figures of regional significance but also with leading representatives of Czechoslovak interwar photography, which underlines the importance of exploring the local amateur scene.

Keywords

amateur photography, Club of Amateur Photographers in Kolín, circulating portfolios, Regional Museum in Kolín, interwar photography, Czech avant-garde photography

Poděkování

Děkuji vedoucí práce Štěpánce Bieleszové za její cenné rady a podporu. Dále bych ráda poděkovala Petře Hollerové z Regionálního muzea v Kolíně za zpřístupnění všech materiálů i jejich konzultaci. Stejný dík patří i Jaroslavu Pejšovi ze Státního okresního archivu v Kolíně. Taktéž jsem vděčná Naďe Kováříkové za impulz pro zpracování tématu a mnohaleté podněcování zájmu o fotografii. V neposlední řadě děkuji svým přátelům a rodině za to, že mě při studiu podporovali.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a na základě uvedených pramenů a literatury.

Souhlas

Souhlasím se zveřejněním v Univerzitní knihovně Slezské univerzity v Opavě, v knihovně Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a na webových stránkách Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě.

OBSAH

ÚVOD **13**

KLUB FOTOGRAFŮ AMATÉRŮ V KOLÍNĚ **15**

Geneze amatérského hnutí 15
Vznik KFA v Kolíně 17
Členstvo 18
Klubový život 23
Výstavy 25
Zánik 27

KOLÍNSKÉ OKRUŽNÍ MAPY **28**

Fond Regionálního muzea v Kolíně 28
Tradice okružních map 29
Dochované kolínské okružní mapy 31
Okružní mapa 1921 33
Okružní mapa 1923 43
Okružní mapa 1925 87
Okružní mapa 1927 113
Okružní mapa 1929 127
Okružní mapa 1933 149
Okružní mapa 1935 169

ZÁVĚR **195**

PRAMENY A LITERATURA **196**

PŘÍLOHY **199**

REJSTŘÍK **230**

ÚVOD

„Amaterství v té čisté formě, jak u nás jest pěstováno nese sebou přirozeně ráz úplné dobrovolnosti a vylučuje předem každý nátlak jak na členy, tak i na výbor. Přes to jest chybou, považují-li naši členové amaterskou fotografii každý za své čistě soukromé potěšení, do kterého nikomu nic není a nejméně už klubu, který z dobré vůle podporují,“ (Kniha zápisů, s. 153) píše ve své zprávě za rok 1926 jednatel Klubu fotografů amatérů v Kolíně (dále KFA v Kolíně) Ing. Otakar Vogel. Tato výpověď zrcadlí skutečnosti meziválečné organizované amatérské fotografie v Kolíně, kterou provázelo nadšení, ale i nesnáze dobrovolnosti.

Tato bakalářská práce si klade za cíl prozkoumat činnost Klubu fotografů amatérů v Kolíně se zaměřením na okružní mapy z fondu Regionálního muzea v Kolíně (dále RMK). Práce představuje tvorbu méně známých v Kolíně činných autorů meziválečného období nebo také klubový život a výstavy uskutečněné KFA v Kolíně. Oproti zadání práce bylo téma specifikováno právě na okružní mapy, které představují stěžejní část kolekce RMK. Práce je tudíž rozdělena do dvou větších celků: o klubu (kapitola Klub fotografů amatérů v Kolíně) a o mapách (kapitola Kolínské okružní mapy).

Primárními dobovými prameny práce jsou především okružní mapy a průvodní sešity k mapám dostupné v RMK, dále pak jako základní pramen o činnosti klubu figuruje druhá Kniha zápisů, zaznamenávající roky 1924–1950, jež je dnes uložena ve Státním okresním archivu v Kolíně (dále jen SOA Kolín). V neposlední řadě je součástí odraz v dobovém tisku, specificky v obrazovém měsíčníku Fotografický obzor. Základní sekundární literaturu představují publikace na téma amatérské fotografie od Michaely Hrubé, Pavly Vrbové a Josefa Mühldorfa a dále teoretické knihy pro zasazení tématu do kontextu dějin fotografie.

Pro vznik práce byla důležitá digitalizace dostupných primárních pramenů. V rámci přepisu dobových ručně psaných materiálů byl kladen důraz na zachování autenticity, ale zároveň i možnosti porozumění. Některé pasáže pro svou nečitelnost porozumění ztěžovaly.

Pro lepší orientaci bylo také použito očíslování Knihy zápisů, která je zachována bez paginace. Čísla stran, která používám, jsou mnou přidána, ale následují pořadí, ve kterém se strany v knize nachází, což, věřím, napomůže možnosti ověření informací. Přepsané průvodní sešity k mapám, katalog výstavy či seznam členů jsou součástí přílohy.

Fotografie z okružních map byly taktéž mnou digitalizovány pro účel reprodukcí v práci. V rámci podmínek RMK byly snímky pořízeny v RAW formátu při nepřímém denním světle, což zajistilo měkké podání bez ostrých stínů. Barevná teplota byla v postprodukci sjednocena podle neutrálních bodů v obraze, vždy se snahou o vizuální shodu s originálem.

Limitujícím faktorem při zpracování práce byly zejména chybějící zdroje, jako například první kniha zápisů klubu, či rozcházející se informace napříč zdroji a nalezené nepřesnosti, které jsou přiléhavé průzkumu materiálů více než 100 let starých. Z důvodu chybějících dat nejsou proto v plném rozsahu zpracovány biografie členů klubu, jak bylo předesláno v zadání práce. Bylo by vhodné učinit větší průzkum dobových periodik, který se nemohl uskutečnit i z důvodu uzavření studovny SOA v Kolíně. Dále by si zasluhovaly uveřejnění i zbývající umělecké amatérské fotografie z fondu RMK a dalšímu badatelskému úsilí bylo by dobré podrobit působení autorů činných zejména ve 40. letech, nicméně jejich zevrubná analýza přesahuje rámec této práce. Neposledním limitem jsou neurčené technické údaje o některých fotografiích, které by si zasloužily odborné posouzení.

Z výše zmíněného vyplývá, že schopnost mého porozumění dobovým pramenům a kontextu je omezená a probádání činnosti KFA v Kolíně není zdaleka kompletní, tento fakt je třeba mít při čtení na paměti. I přesto tuto práci považuji za důležitý příspěvek k vhledu do působení KFA v Kolíně, klubu, jenž je spjat s osobnostmi, které formovaly dějiny české fotografie. Amatérská organizovaná fotografie, zažívající po roce 1918 markantní rozkvět, hrála významnou roli v meziválečné kapitole českých dějin a její pochopení je kulturního významu – pro všechny milovníky[1] fotografie, ale v tomto kontextu především ty v Kolíně.

1 Pojem fotograf-amatér byl původně chápán jako „milovník“, „člověk, který to s fotografickou prací a jejím pokrokem myslel upřímně a vážně“ (Scheufler, 2023, p. 21).

KLUB FOTOGRAFŮ AMATÉRŮ V KOLÍNĚ

Geneze amatérského hnutí

První fotografové „ze záliby“ byli spojeni především s vědeckým zájmem (Scheufler, 2023, s. 14). Z povahy nákladnosti provedení nalezneme v počátcích dějin fotografie vedle vědců především zájemce z řad šlechty, kteří disponovali prostředky a časem pro fotografickou činnost, zejména k záznamu vlastních vzpomínek (ibid, s. 16–17). Tradiční ekonomické dělení na fotografy amatéry, kteří reprezentují ty, co se fotografii nevěnují pro obživu, je ovšem zjednodušující. Scheufler (2023, s. 11) považuje za nejpodstatnější kulturně-antropologickou dimenzi, která fotografa amatéra vymezuje podle motivace: „Fotoamatér je ten, jehož celková fotografická aktivita není opřená o síť potenciálních zákazníků, není primárně vytvářena pro zisk, ale pro uspokojování vlastních tvůrčích potřeb.“

Masovější rozšíření této sdílené motivace vedlo ke sdružování, označované jako sport fotografický (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 6). Dlouhodobě bylo spojeno s nutností organizace kvůli technickým omezením (ibid), ale také s národními snahami (ibid, s. 3). Nejednalo se tedy jen o odborné sdružení, ale i místo české emancipace a podpory vlasteneckých snah (ibid). První Klub fotografů amatérů v Praze (dále Klub) byl založen symbolicky na výročí 50 let od zveřejnění vynálezu daguerrotypie 19. 8. 1889 (ibid, s. 7). Fáze od této doby do konce 19. století se dá považovat za pionýrskou, kdy vznikají první české kluby, které tak vyvažovaly početnější kluby německé (Scheufler, 2023, s. 26). Klub vydává roku 1893

sám poprvé časopis Fotografický obzor a vzniká též tradice okružních map, putovních alb fotografií, kterým se bude práce věnovat později (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 18).

Se zjednodušením techniky přibyl nebývalý zájem a etapa mezi léty 1900–1910 je charakteristická rychlým rozvojem a decentralizací jak prostorovou, tak demografickou, kdy se fotografie dostala mezi širší vrstvy a mimo Prahu (Scheufler, 2023, s. 32). V předválečném a válečném období se pak fotografie etabluje na poli umění, a i fotografové amatéři se podílí na povznesení oboru (ibid, s. 34–35). Toto propojení reprezentuje i přidružení významných profesionálů, Vladimíra Jindřicha Bufky a Františka Drtikola, jako přispívajících členů Klubu (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 35).

Kulminace národních snah nepřinesla po první světové válce pokrok jen v oblasti politické, ale i v rámci amatérské fotografie, kdy se uskutečnilo dlouho zamýšlené sdružení na klubové úrovni[2]. Dne 8. prosince 1919 je založen Svaz československých klubů fotografů amatérů (dále jen Svaz), který představuje zastřešující organizaci klubů a přebírá dřívější aktivity Klubu (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 146). Mezi nimi byla například tradice map a později v roce 1929 i vydávání Fotografického obzoru, který do té doby publikoval stále Klub, a na místo toho Svaz mezi lety 1921 a 1929 uveřejňoval periodikum s názvem Rozhledy fotografa amatéra (ibid, s. 160). Mimo tyto činnosti Svaz pořádal přednášky, okružní čítárnu, která fungovala jako knihovna, nebo vydával vzorové stanovy a organizoval výstavy (Hrubá, 2023, s. 50). První svazová výstava se uskutečnila 30. 12. 1923 v Rudolfinu a na témž místě roku 1928 proběhl také I. mezinárodní fotografický salon (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 160).

Příliv mladých zájemců o amatérskou fotografii na počátku první republiky vedl ke „generační roztržce“ (Birgus a Mlčoch, 2010, s. 34). Tendence uplatnění čisté fotografie v hnutí amatérů, které přinesl válkou změněný pohled na romantický piktorialismus, byly podníceny i výstavou prací Drahomíra Josefa Růžičky v roce 1921 (ibid). Názorový střet vyvrcholil roku 1922, kdy byli z Klubu vyloučeni Josef Sudek, Adolf Schneeberger, Jan Diviš a Jan Evangelista Purkyně (ibid, s. 35). Na protest odešli i další členové a po odštěpení založili Fotoklub Praha, který byl dále členem Svazu a kde mohli uplatňovat moderní piktorialismus (ibid). Nicméně i tak byla část Fotoklubu příliš radikální ve svých názorech, což o rok později, tedy v roce 1924, vedlo k vyloučení Josefa Sudka, Jaromíra Funkeho a Adolfa Schneebergera, kteří založili spolu s Ludvíkem Dvořákem organizaci Česká fotografická společnost sdružující jak profesionály, tak amatéry nezávisle na Svazu (ibid).

V rámci tohoto širšího kontextu proběhla ve Svazu také debata o významu ušlechtilých tisků, které poskytovaly v té době výhodnou větší stálost snímků a umožňovaly větší zásahy a tvůrčí práci, často právě přibližující se výsledkem obrazům malířským (Štanzel, 2023, s. 150). Čistá bromostříbrná fotografie nicméně jednoznačně dominovala a otevírala cestu více konstruktivistickému či funkcionalistickému pojetí (Birgus a Mlčoch, 2010, s. 36), přičemž se tyto progresivní avantgardní styly uplatňovaly i v rámci amatérského hnutí (ibid, s. 65). Mezi kluby s avantgardními tendencemi nelze ten kolínský vynechat. Celorepublikový trend pnutí progresivního versus tradičního smýšlení se v KFA v Kolíně také projevoval a následující část přiblíží dění v klubu, který se vypořádával s ambicemi a soutěživostí s kluby pražskými, ale i malou účastí a nedostatečností financí a vybavení. Celým tímto úsilím se přitom prolínala výše zmíněná amatérská motivace o povznesení oboru a tohoto sportu.

2 Čtrnáct klubů bylo v roce 1914 také kolektivními členy prvního pražského Klubu a jednalo se o možnosti dalšího sdružení, nicméně válka tyto úvahy přerušila (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 147).

Vznik KFA v Kolíně

Fotografie v Kolíně má velmi dlouhou tradici a první polovina 20. století představuje její zlatou éru (Hollerová, 2015, s. 7), která je spojena s působením Klubu fotografů amatérů v Kolíně. KFA[3] v Kolíně byl založen dle zprávy podané ve Fotografickém obzoru (1918, roč. 26, s. 142) dne 18. 10. 1919[4]: „V sobotu, dne 18. října 1919, pořádalo sdružení kolínských amatérů přednášku našeho místostarosty pana centr. insp. Karla Dvořáka o Moravské Slovači. Přednáškou touto učiněn byl popud k založení Klubu fotografů amatérů v Kolíně, jenž slibuje při horlivé činnosti několika jeho členů státi se spolupůsobením ostatních kolínských amatérů platným činitelem v naší amatérské společnosti.“

Za účasti pražského Klubu a fotoamatérů z Čáslavi proběhla ten den ustavující valná hromada v sále „u Karla IV.“, slova o důležitosti amatérské fotografie se ujal starosta Klubu Dr. Ludvík Komrs, který byl později na návrh Rozsypala zvolen prvním čestným členem kolínského klubu (ibid). Byly přijaty v lehce pozměněné podobě také stanovy a za starostu byl zvolen kontrolor Samek (ibid). Zpráva v Obzoru je zakončena slovy: „Z celého jednání valné hromady bylo viděti, že béřou pp. amatéři kolínští akci tuto vážně a přejeme jejich společnému úsilí a konání mnoho zdaru! M.“

3 Někdy lze nalézt KFA také pod zkratkou AFK, kterou v Knize zápisů občas používali (např. s. 273) – je možné, že z důvodu zdůraznění amatérské fotografie jako sportu, AFK Kolín je totiž sportovní fotbalový klub s dlouhou tradicí. Nicméně toto použití je tedy proto lehce matoucí.

4 V tomto bodě se zdroje rozcházejí a vzhledem k chybějící první knize zápisů nelze fakta dále ověřit. Michaela Hrubá (2023, s. 231) uvádí datum 19. 10. 1919, Petra Hollerová (2015, s. 32) ustanovující valnou hromadu datuje na 13. 11. 1919. Vzhledem k tomu, že Fotografický obzor je zdroj dobový, byla v něm uvedeném termínu 18. 10. 1919 dána přednost.

Členstvo

„Členstvo se značně množí – takže k dnešnímu dni – po všech korekcích máme 107 členů," vypovídá zpráva pokladníka Jaroslava Misíka za rok 1931 předložená na XIII. valné hromadě (Kniha zápisů, s. 244). Členové a členky, dobově označováni jako členstvo, byli co do počtu toho času opravdu na vrcholu. Počet členů se během let působení klubu značně vyvíjel[5] – od nejnižšího počtu 23 při založení klubu v roce 1919 (Městská knihovna v Kolíně, 1930, sign. 06 N 119), přes 43 v roce 1920 (Hrubá, 2023, s. 231), k druhému nejnižšímu číslu 29 za rok 1922 (ibid), po velký nárůst v období po členských výstavách roku 1930 a 1940 na čísla 107 (Kniha zápisů, s. 244) a 94 (s. 366). Průměrně se ale počet registrovaných povětšinou pohyboval mezi 40 a 70. Soupis proměny počtu členů stejně jako abecední seznam dohledaných členů z různých zdrojů a soupis proměn složení výboru v čase lze nalézt v příloze.

Členstvo KFA v Kolíně se skládalo z jádra, které reprezentoval výbor, dále pak čestných členů a přátel klubu, kterými byly osobnosti, jež chtěly s kolínským klubem spolupracovat – a ne vždy se staly členy běžnými. Zakládajícími členy byl výše zmíněný starosta Samek (Fotografický obzor, 1918, roč. 26, s. 142) a dále Jan Sklenář, jednatel a velmi aktivní člen, a Julius Šaf, dlouholetý předseda klubu (Hollerová, 2015, s. 32). **Jaromír Funke** rovněž patřil mezi zakládající členy, nicméně v roce 1924 z klubu náhle vystoupil, což komentuje jednatelská zpráva Jana Sklenáře slovy o neočekávaném znemožnění dokončení cyklu debatních večerů, které zde Funke vedl (Kniha zápisů, s. 29). Ovšem součinnost Funkeho s kolínským klubem byla cirka roku 1936 obnovena, kdy je zaznamenána 13. 11. 1936 přednáška Funkeho na téma Komposice ve fotografii, dále při té příležitosti klub oslovil Přemysla Koblice, který přijel s Funkem, aby uskutečnil koncem roku přednášku Ekonomickou cestou k dobré fotografii (ibid, s. 284–285). V roce 1937 tak bylo „usneseno dále doporučiti p prof. Funkeho na znovupřijetí člena klubu" (ibid, s. 306).

Klub se nakonec rozhodl tuto myšlenku zrealizovat trochu jinak a 17. 1. 1938 bylo jednáno o přijetí čestných členů klubu (ibid, s. 308). V knize zápisů se píše „poprvé v historii klubu" (ibid), jako by na čestného člena, Ludvíka Komrse, jednohlasně schváleného při založení klubu, zapomněli. Na XIX. valné hromadě byli za čestné členy přijati: Jaromír Funke, Jaroslav Krupka jako dlouholetý starosta Svazu, Drahomír Josef Růžička a Karel Jan Hora „za zásluhy při propagaci československ. fotografie v zahraničí" (ibid). Další působení Funkeho v Kolíně je hojné – uskutečňoval přednášky, kursy a promítání. Na podzim roku 1939 se hlásí za člena a je přijat také **Josef Ehm** (ibid, s. 345), který spolu s Funkem tvořil pedagogickou dvojici na Státní grafické škole (Birgus a Mlčoch, 2010, s. 61) a mezi lety 1939 a 1941 společně s ním redigoval obvykle spíše konzervativní Fotografický obzor (ibid, s. 365). Kolínští si tuto skutečnost pochvalují, jelikož zmínění „nezapomínají též na Kolín v odborných časopisech" (Kniha zápisů, s. 354), a Kolín je považuje za „stálé delegáty u Svazu" (s. 359).

Po smrti Jaromíra Funkeho tehdejší starosta klubu Jaroslav Misík, který byl taktéž dlouholetým předsedou mezi lety 1937 a 1946 a pomohl překlenout válečná léta, na valné hromadě 18. 2. 1946 „vzpomíná v úvodu těch, který osud a šílená smečka nacistů vyrvala navždy z našeho středu", těmi byly „pan Doskočil, Vítek a profesor Funke" – „jaká ztráta jich odchodem byla klubu způsobena" (ibid, s. 384). Dne 17. 3. je tak posmrtně Funkemu uskutečněna výstava v prostorách LUSK (Literární a umělecké sbírky města Kolína) přinášející 60 fotografií kolínského chrámu sv. Bartoloměje, 19 fotografií kolínské elektrárny a několik portrétů (ibid, s. 386, 393).

Mezi slavné osobnosti spojené s kolínským klubem mimo Jaromíra Funkeho a Josefa Ehma patří určitě také **Josef Sudek**. Dění roku 1924 je poznamenáno nejen odchodem Funkeho, ale hlavně nepřijetím Josefa Sudka do klubu 8. 9. téhož roku (ibid, s. 1). Týden po tomto rozhodnutí se z členství v KFA v Kolíně odhlašuje **Adolf Schneeberger** (ibid, s. 5). Z toho lze usuzovat, že odchod Schneebergera i Funkeho z KFA v Kolíně může být reakcí na tuto skutečnost. Dne 5. 1. 1925 pak vystupuje z klubu i Josefova sestra, slečna **Božena Sudková** (ibid, s. 24). Jako oficiální důvod pro zamítnutí Sudkovy žádosti je v Knize zápisů zaznamenán rozpor se stanovami, kdy je Sudek již členem Fotoklubu Praha, a nemůže být tedy členem dvou klubů zároveň, což klub hlasováním potvrdil (ibid, s. 31).

Avšak další zápisy ze září roku 1924 popisují napjatou atmosféru mezi Kolínem a Prahou. Nejprve kolínským amatérům Fotoklub Praha nabízí formu spolupráce a zve k účasti na svých schůzích, na což KFA v Kolíně reaguje tak, že by bylo lepší, kdyby někdo z Prahy přijel a k nim „dohovořil" (ibid, s. 5). Tvrdý postup klub volí i v případě obdržení omluvy od Fotoklubu za chybu při kritice mapy: „Bude-li příště zástupce Fotoklubu v tomto ohledu s námi jednati, bude mu záporně odpověděno." (ibid, s. 8). Neshody kolínských panují i s prvním pražským Klubem a kvůli jeho „nekolegiálnímu vystoupení proti našemu klubu" odmítají členové KFA v Kolíně v roce 1925 realizovat kolínské číslo Fotografického obzoru (ibid, s. 91)

Překvapivé je proto uvedení Josefa Sudka ve Fotografickém obzoru (1926, roč. 34, s. 111) jako reprezentanta kolínského klubu na výstavě v estonském Tallinu roku 1926, kde on a Jan Sklenář získali stříbrnou medaili, Funke vedený pod pražským klubem pak získal bronzovou. Tato výstava je dále popsána níže. Po letech je také Josef Sudek v Knize zápisů (s. 411) zmíněn se značnou úctou jako vynikající pracovník, který z klubu vyšel, čímž tehdejší členy zavázal k udržování klubové tradice. V tomto kontextu se objevuje samozřejmě i jméno Funkeho, dále však jen „a jiní" – není zde tedy zmíněn **Eugen Wiškovský**, který měl na klub významný vliv od svého vstupu roku 1928.

„Eugen Wiškovský, profesor gymnasia Kolín, Heverova 232", zaslal přihlášku a byl přijat na 2. výborové schůzi 13. února 1928 (ibid, s. 191). Hned v roce 1929 se zúčastnil kolínské okružní mapy a pro rok 1929 byl také zvolen do výboru (ibid, s. 217), v němž roku 1930 pokračoval jako „funkcionář sbírající obrazy" pro členskou výstavu roku 1930 (s. 226). Na dění v klubu měl Wiškovský také zásadní účinek co do prosazování progresivnějšího smýšlení o fotografii. Kniha zápisů (s. 248) přináší svědectví o návrhu Wiškovského, „aby se Svazu vyslovila nelibost a nespokojenost s obraz. přílohami v Obzoru", jelikož „Obzor ustrnul ve vývoji" a nepublikuje „takřka žádné moderní architektury – žádné stroje ni detaily – pouze samé zastaralé, otřepané krajiny, genry a zátiší".

Tento zájem Wiškovského o objekty průmyslového a technického charakteru v souladu s novou fotografií jej řadí mezi zástupce funkcionalismu (Birgus a Mlčoch, 2010, s. 59). Skrze experimenty s diagonálou a odvážné výřezy promyšleně extrahoval detaily obyčejných předmětů v působivé tvary (ibid, s. 61–62). Nicméně klub nebyl novým nápadům tak otevřen a v debatě o jeho návrhu zaslat dopis Svazu o nespokojenosti s kvalitou Fotografického obzoru „byly vzneseny různé námitky" a nakonec bylo usneseno „ponechati

5 Zde se znovu zdroje rozchází, a tak je třeba brát čísla spíše jako orientační. V Knize zápisů se dokonce nachází zmínka nesrovnalostí v počtu členů i mezi KFA v Kolíně a Svazem: „Dopíše se Svazu, že píší za 58 členů, to není pravdou, členů jest 47 činných a 10 přispívajících" (Kniha zápisů, s. 13).

věci volný průchod“ (Kniha zápisů, s. 248). Tehdejší jednatel roku 1931 a později i starosta klubu, inženýr Karel Kolín, byl toho názoru, že za zasláním si Wiškovský musí stát a být s to poskytnout obrazy a přednášky, které by úroveň Obzoru povznesly (ibid), jelikož „my nejsme k tomu dost vhodni a oprávněni“. A tak nebylo myšlenkám moderní fotografie bráněno, ale ostatní členstvo se necítilo ze své pozice kritiku sdílet. Nápad byl Svazu napsat alespoň kritiku toho, že Obzor není pro začátečníky dost srozumitelný a jejich zájem klesá (ibid, s. 248–249). I tak byla součinnost Wiškovského s klubem na přelomu 20. a 30. let 20. století velmi plodná. V roce 1937 se pak odstěhoval z Kolína do Prahy (Birgus a Mlčoch, 2010, s. 63).

Činnost klubu byla mnohdy spíše „činností čilých jednotlivců, nikoliv však celku“ (Kniha zápisů, s. 354). I tak byla víceméně stálá a zajišťovalo ji jádro především členů výboru, které si funkce střídalo. Někteří zůstávali ve funkcích mnoho let, i když už se třeba obhajovat ve volbách zdráhali, složení výboru se skokově většinou neobměňovalo. Klub za svou historii vystřídal 7 předsedů. O prvních dvou, Samkovi a Franzelovi (Hrubá, 2023, s. 231), není mnoho zmínek. Třetím z nich byl **Julius Šaf**, zakládající člen, který působí jako předseda mezi lety 1922 a 1929, ale zůstává členem výboru bez funkce do roku 1935 – a ze zápisů vyplývá, že i dále klub minimálně podporoval. Například v roce 1930 Šaf za klub fotografoval kolínského spisovatele Karla Legera (Kniha zápisů, s. 223). Na valné hromadě v roce 1947 bylo oznámeno jeho úmrtí (ibid, s. 392).

Čtvrtým předsedou byl obchodník **Josef Dvořák**, jehož mnohaleté působení je doložené mezi lety 1923 a 1935 ve funkcích pokladníka, správce okružních map, tzv. mapaře, místopředsedy i předsedy. Pátým předsedou se stává po aktivních letech strávených v jednatelské funkci (1927–1933) inženýr **Karel Kolín**[6]. Šestý předseda **Jaroslav Misík** funkci přebírá po bezmála desetiletí stráveném ve funkcích výboru v roce 1937 a klub vede přes politicky nestabilní dobu, „kdy naše republika byla oloupena o nejkrásnější hory a pohraniční kraje, kdy se množily zákazy fotografování“, až do roku 1946 (ibid, s. 336). **Josef Hříbal**, poslední předseda v letech 1947 až 1950, předtím působil jako správce temné komory a zapisovatel a mimo činnost v KFA v Kolíně vedl oblastní středisko pro výchovu filmem a diapozitivem (Sládek, 1995).

Důležitou rolí místopředsedy, který v předsedově nepřítomnosti vykonával jeho funkce, byl při vzniku klubu pověřen Rudolf Tomek (Hrubá, 2023, s. 231), o jehož smrti je informováno na valné hromadě roku 1926 (Kniha zápisů, s. 91). Druhým místopředsedou byl učitel Jaroslav Schneider (Hrubá, 2023, s. 231), od roku 1923 ovšem funkci přebírá **Karel Bělčický**, který ji vykonával celých 10 po sobě jdoucích let. V roce 1932 o něm bylo zapsáno: „Pan bývalý – a znovunavržený místopředseda – ‚jede‘ po funkci jako štika“ (Kniha zápisů, s. 246). Mezi lety 1934 a 1936 místopředsednickou roli krátce opustil a působil jako běžný člen výboru bez funkce, pozice se ujal zmíněný Josef Dvořák.

Ovšem na post se Bělčický vrátil v letech 1937 a 1938 a pak byl roku 1939 jmenován čestným předsedou, kterým zůstal až do své smrti roku 1944 (ibid, s. 376). V té době byl považován za „nejstaršího člena, nejstaršího amatéra“, který se všeho se zájmem účastnil, podporoval mladší členy a v neposlední řadě zajišťoval jako elektrotechnik elektrické

6 Karel Kolín je první, o kterém se v Knize zápisů (s. 271) píše ve funkci předsedy jako o starostovi. Oba termíny se pak synonymicky v zápisech od roku 1934 používají. První předseda Samek je taktéž ve Fotografickém obzoru (1918, roč. 26, s. 142) při ustavující schůzi označen za zvoleného starostu. Tato terminologická nejasnost je nejspíše odvozena od změny stanov roku 1900 v prvním pražském Klubu, kde byl název funkce změněn z předsedy na starostu (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 6).

vedení, a tak byl návrh na čestného předsedu „s dlouhotrvajícím hlučným potleskem […] přijat“ (ibid, s. 333). Dalším a posledním místopředsedou byl **Josef Nosál**, který ve výboru působil od roku 1936 a zastával také funkce správce temné komory a výstavního referenta. Místopředsednictví Nosál získal v roce 1939, mezi lety 1940–1942 ho však vyměnil inženýr **Otakar Vogel**, který se ve výboru uplatnil již v roce 1926 jako jednatel. Josef Nosál nicméně pak funkci dovedl až do rozpuštění klubu.

Aktivní funkcí v centru klubové práce byla rozhodně pozice jednatele. Prvním z nich byl zvolen učitel Jaroslav Schneider (Fotografický obzor, 1918, roč. 26, s. 142), který byl již zmíněn jako druhý místopředseda. Po něm se v této funkci významně zapsal **Jan Sklenář**, jednatel v letech 1921–1925, velmi aktivní člen s úspěchy jako stříbrná medaile z Tallinu (Kniha zápisů, s. 155). Sklenář ovšem funkci na začátku roku 1926 skládá, jelikož mu byly záležitosti týkající se klubu adresovány osobně, což ubližovalo jeho podnikání stavitele (ibid, s. 88). Třetím jednatelem klubu se krátce stal výše zmíněný Otakar Vogel a po něm následuje delší jednatelská éra Karla Kolína. V roce 1934, kdy Kolín postoupí na funkci předsedy klubu, přebírá jednatelství již Jaroslav Misík, který po třech letech ve funkci také dostává předsednické křeslo. Střídá ho tedy v jednatelském působení od roku 1937 do 1946 **Václav Botka**, vrchní úředník městské spořitelny (Hrubá, 2023, s. 231).

Po něm post převezme jako poslední jednatel **František Král**, který s **Bohumírem Krausem** tvoří výraznou dvojici 40. let a společně ještě s Josefem Nosálem jsou v Kolíně považováni za „hvězdnou trojici“ (SOA Kolín, 1996, č. 10445/R1060). Toto označení si vysloužili především úspěchy v zahraničí, kdy „kromě Antarktidy navštívily jejich práce všechny kontinenty“ (ibid). O jejich působení jsou k dispozici další informace, nicméně absencí jejich fotografií v meziválečných okružních mapách klubu je tato analýza mimo rámec této práce a nabízí se zde prostor pro další bádání[7].

Mezi další výrazné členy meziválečné éry na méně výrazných funkcích patří například také **František Gerhardt**, obchodník s fotopotřebami a správce temné komory, který v roce 1924 vystupuje z klubu (Kniha zápisů, s. 23), nebo **František Chochola**, který je zmiňován jako náhradník pro výbor, pomáhal vybudovat knihovnu a zhotovoval desky pro okružní mapy klubu (RMK, 1925, inv. č. U2162). Dále také **Karel Mencl** jako člen výboru, knihovník a výpravčí map, který se v roce 1930 z Kolína odstěhoval (Kniha zápisů, s. 223), a další členové výboru: **Ladislav Ptáček**, správce temné komory, **Karel Filip**, knihovník, nebo **Václav Skřivánek**, dlouholetý pokladník, a mnozí další.

Zajímavý je rovněž klubový osud v první polovině 20. let velmi aktivního člena **Josefa Spáleného**, který hojně přispíval do okružních map, ale jeho členství bylo ohroženo v květnu 1925, kdy se výbor KFA v Kolíně dozvěděl o vystavení Spáleného práce bez klubového souhlasu, což bylo porušení zásad klubu vyhodnocené jako „nepřátelské“ (ibid, s. 56–57). Se Spáleným bylo jednáno, vysvětlil, že se to stalo nedopatřením a musel slíbit, že už se to nikdy nestane (ibid). V prosinci roku 1925 se ovšem situace vystavení díla bez souhlasu opakovala a Spálený byl bez dalšího vyslechnutí hlasováním vyloučen (ibid, s. 81–82). Jeho jméno se znovu objevuje až v souvislosti s okružní mapou 1935, kde měl zařazeny 4 fotografie (RMK, 1935, inv. č. U2165), je možné, že se za člena znovu přihlásil.

Za zmínku stojí rozhodně také členky klubu, mezi něž se řadí zmiňovaná Božena Sudková, která byla nejspíše jednou z prvních žen v KFA v Kolíně. Roku 1925 a 1926 je zvolena slečna **Kořínková** jako náhradnice pro výbor, ale umírá roku 1927 (Kniha zápisů, s. 32).

7 Na Bohumíra Krause navázal posléze jeho syn, který je v Kolíně též známý.

Další ženou klubu je slečna **Nová**, která ve výboru pro rok 1928 působila jako zapisovatelka (ibid, s. 189). Z okružních map vyplývá členství ještě H. Bondové a A. Roudnické (RMK, 1935, inv. č. U2165) a ze zprávy ve Fotografickém obzoru (1934, roč. 42, s. 93) o výstavě v roce 1934 ještě H. Doškové. Ženy se do organizované amatérské fotografie zapojovaly od začátku, nicméně často pouze v roli posluchaček, roku 1895 do prvního Klubu fotografů amatérů v Praze přistoupily členky a začaly se zúčastňovat také výstav (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 71). I tak však nebyl výskyt ženských jmen ve fotoamatérském hnutí vysoký a jejich zastoupení v Kolíně je na meziválečné poměry víceméně progresivní.

Klubový život

Činnost KFA v Kolíně je ohraničena standardním formátem amatérského hnutí, a to pravidelným organizováním členských i výborových schůzí a jednoročních řádných valných hromad, které jsou v Knize zápisů někdy označovány jako „valnice“. Z počátku bylo nadšení ohledně schůzování větší, například za rok 1924 bylo uskutečněno 35 výborových schůzí, za rok 1925 27 a za rok 1926 25 (Kniha zápisů). Postupně však opadlo a scházeli se méně častěji, třeba i jen jednou do měsíce, za rok 1927 bylo schůzí 12, 1928 13, roku 1929 je zapsána jen 1[8] a 1930 jich je 6 (ibid) – tedy i přes to, že se četnost schůzí při náročnějším plánování akcí, jako byly třeba výstavy či vypravení mapy, obecně mírně zvedala.

Neparticipace širšího členstva byla velkým tématem klubu, kterou většina jednatelských zpráv vytýkala. Například zpráva Karla Kolína za rok 1927 ji označuje jako „chronickou chorobu“ klubu pro „neporozumění a netečnost členstva“, kdy se dvě třetiny členů za celý rok neangažovaly (ibid, s. 183). Jednatel se také zamýšlí nad tím, zda není nevhodné složení výboru, který takto neví, zda s jeho správou většina souhlasí (ibid). Jako motivace k participaci fungovaly například fotografické úkoly zavedené roku 1924, kdy se určil motiv a termín, do kterého jej má každý člen vyfotit (ibid, s. 21), či organizace společného focení, vycházek, promítání a kurzů. Ty byly nejen začátečnické s pravidelnou frekvencí, ale i specializované pro zvládnutí například práce s umělým světlem, zvětšováním, retuší, práce s negativním materiálem, filtry i tvorby diapozitivů (ibid, např. s. 16) a vedené zkušenějšími osobnostmi z klubu, ale i těmi zvěnčí.

Pochvalně se účast komentuje také ve 30. letech v rámci tradice nenucených pondělků v kavárně American, nebo také u Amerikána, kde si klub zřídil klubovou místnost (ibid, s. 314). Místa setkávání, různé kolínské restaurace, kavárny a podniky, se během času proměňovala a od doby ustavující schůze „u Karla IV.“ vystřídali amatéři restauraci U Nosků (Hrubá, 2023, s. 231), Lidový dům, hotel Centrál, restauraci U Města Prahy, Zámeckou restauraci a pak stálici Amerikán (Kniha zápisů). Temnou komoru pak měli umístěnu nejprve také u Karla IV., ta byla „vlhká a nevlídná“, druhou v Lidovém domě, kde byla zima a většinu roku se nedalo pracovat (ibid, s. 179). Potíže v Lidovém domě byly i s vodovodem, který však hoteliér nechal jednou opravit a do komory tekla voda splašková (ibid, s. 11). Již v roce 1924 tam dostali výpověď, ale přesun jinam trval ještě další roky (ibid, s. 3).

Přislíbena byla od města místnost ve staré hospodářské škole (ibid, s. 9). V roce 1928 získali místo v bývalé dezinfekční stanici (ibid, s. 184), oficiálně vedené jako dvě sklepní místnosti v čp. 21/IV v domě sociální péče, které jim byly městem ale jen propůjčeny namísto sjednání řádné nájemní smlouvy (s. 199). Komoru si tehdy konečně lépe vybavili, nýbrž i tak znovu narazili na problém s vytápěním (ibid, s. 244). Již ve zprávě za rok 1925 se objevuje Sklenářův poznatek, že „nejožehavější otázkou klubovní jest temná komora“ (ibid, s. 9). I přes získání prostor píše v roce 1932 Karel Kolín o zklamání z přetrvávajících problémů: „Tato stížnost táhne se co červená nit všemi jednatelskými zprávami – a kdy ji někdo přestřihne?“ (ibid, s. 244). Nářky se do roku 1934 stupňují: „přáli bychom si aspoň dvě místnosti – teplé“ (ibid, s. 249), stále „zima, vlhko – a nikdo téměř si netroufá tam pracovati“ (s. 267).

8 V knize zápisů je v některých letech zaznamenáno schůzí opravdu jen pár, ale je otázka, zda se jedná o absenci schůzí či pouze zápisu.

V roce 1934 se pro zkvalitnění podmínek plánuje vylepšení komory topným zařízením (ibid, s. 269). S tímto počinem je však zanedlouho spojen nový incident, kdy přemístěním kamen z předsíně do „vyvolávárny“ amatéři zakouřili úřadovnu živnostenského komisaře a pro další úpravy potřebovali souhlas úřadu (ibid, s. 284). Zdá se, že problém zimy a vlhka v temné komoře se KFA v Kolíně nedařilo vyřešit po celé jejich působení, jelikož další zmínky o komoře z válečných let jsou v souvislosti s takovým vlhkem, že opadává omítka (ibid, s. 373). Poslední zmíněné prostory jsou z roku 1948 o komoře v tzv. chlapecké škole (ibid, s. 407). Je tedy s podivem, že se klubu i tak povedlo četné vybavení sehnat a postupně zřídit archiv na návrh z roku 1929 (ibid, s. 218) a rozšiřovat knihovnu. Sám klub často reflektoval nedostatečnost komory jako hlavní brzdu své činnosti (ibid, např. s. 154).

Ze zajímavostí jiné kategorie stojí za zmínku aféra konce roku 1924, která se překvapivě také pojí s temnou komorou, a to ve smyslu, „že temné komory používáme ku lákání děvčat“, jak hlásí Bělčický, že se povídá po městě (ibid, s. 11). Výbor vzal tuto informaci velmi vážně a chtěl využít advokátní služby pro řešení problému, počkali však, až se dozví více (ibid). I ze stručného zápisu vyplývá, že na oné „nepravdě“ něco bylo, od advokátního řešení proto upustili a předseda Šaf i jednatel Sklenář museli navštívit manžela dámy (paní S.), které se to týkalo, stejně tak obviněný člen klubu jej musel ještě písemně vyrozumět (ibid, s. 19). Zápis je psán o této kauze anonymně. Nicméně celá věc tak rozrušila Františka Gerhardta, že z klubu vystoupil (ibid, s. 14), a od Julia Šafa dostali členové instrukce, „aby příště drželi jazyk za zuby a nevtahovali podobné záležitosti do klubu, a zejména tehdy, nemůže-li se dotyčný pravdou hájiti, aby neuvedl klub do špatného světla ve veřejnosti“ (s. 19).

V neposlední řadě vzhledem k regionálnímu významu klubu byla důležitá jeho činnost v rámci dokumentace kolínské krajiny – nejen tedy s cílem hodnoty umělecké, ale i čistě výpovědní, kdy klub systematicky dokumentoval své město, a především jeho zanikající části jako starou budovu nádraží (Kniha zápisů, s. 91). Často tak díky této činnosti měl lepší vyjednávací pozici v kontaktu s představiteli obce a snažil se si městskou radu pro budoucí účely klubu naklonit třeba vyhotovením alb (ibid, s. 17, 279). Členové KFA v Kolíně totiž pro fotografování zanikajících objektů potřebovali většinou povolení, ovšem ani tak se tato spolupráce neobešla bez příležitostných nepříjemností (ibid, s. 91). Zájem o Kolín byl ale vždy v klubu markantní, a v pozdějších letech se dokonce pod vedením Nosála zvětšovaly staré negativy pro klubový archiv snímků Kolína (ibid, s. 348) a po válce KFA v Kolíně předává městu 260 fotografií zachycujících nálety na Kolín (s. 385).

Výstavy

Klubovní snažení za výstupy, kterými se KFA v Kolíně mohl reprezentovat, vedlo k řadě výstav, které ukazovaly úroveň klubové tvorby a šířily o amatérské fotografii v Kolíně povědomí. Ambice v rámci pořádání výstav byly velké, ale ne vždy se realizovaly. V této části je představen výběr výstav, se zaměřením na ty členské, kterých je v rámci celého působení klubu doloženo z různých pramenů celkově 6. Výstavní činnost klubu začíná již brzy po jeho založení, kdy Fotografický obzor informuje (1920, roč. 28, s. 33) o kolínské klubové výstavě ve dnech **od 21. do 29. 3. 1920 v budově městského muzea**. Návštěvnost byla na Kolín „velice slušná“ a výstavu navštívilo na 600 osob (ibid). Kolínští v recenzi Obzoru dostali také pochvalu, protože všichni časopis Obzor odebírají (ibid). Výstava prý splnila účel, jelikož upozornila na uměleckou fotografii, získala pro Kolín nové členy a povzbudila ty stávající v práci (ibid.)

Po této v historii klubu první výstavě KFA v Kolíně velmi usiloval o zorganizování akce další. To se ovšem ještě dalších bezmála 10 let nepodařilo. Na valné hromadě roku 1926 jednatel Sklenář informuje o již třetím návrhu na výstavu „a pořád nic“ – zejména kvůli nemožnosti práce v temné komoře (Kniha zápisů, s. 26). Plán byl alespoň přidružit členskou tvorbu k příležitosti vystavení prací pozdějšího čestného člena Drahomíra Josefa Růžičky, ale „plán se shatil potud, že nám ve vyjednávání pan Dr. Růžička odřekl“ a kolínským bylo sděleno, že potřebuje obrazy pro Ameriku (ibid, s. 91). Mezitím měl klub úspěch alespoň na významné mezinárodní výstavě s účastí 16 států **v estonském Tallinu na jaře roku 1926**, kam byl dokonce estonským klubem přímo pozván (Kniha zápisů, s. 155).

Na obrazech pro tuto výstavu pracovali členové společně v temné komoře a nakonec za klub zaslali 7 obrazů od 4 autorů – Julia Šafa, Jana Sklenáře, Karla Mencla a Otakara Vogla (ibid). Všichni obdrželi diplom a Jan Sklenář stříbrnou medaili, což je přijato v zápisech zvlášť pochvalně jako nejvyšší ocenění, které český autor získal (ibid). Stříbrnou medaili tam pak získal i Josef Sudek (Fotografický obzor, 1926, roč. 34, s. 111), ke kterému se kolínští však v této době nehlásí. Přípravné práce na výstavu vlastní však v roce 1926 neustávaly a byla již zajištěna místnost v Husově domě pro podzimní expozici a spolu s tím připraveny i další náležitosti, ale nakonec neměli pro realizaci dosti kvalitních zvětšenin (Kniha zápisů, s. 156). Práce v komoře tady zase vázla a klub zvažuje půjčku pro zajištění výstavy (ibid, s. 157).

Frustrace KFA v Kolíně vrcholí v roce 1927, kdy Karel Kolín prohlašuje, že „musíme“ mít konečně členskou výstavu“ a „vyšineme se znovu na bývalé svoje postavení v soutěži druhých klubů“ (ibid, s. 184). Nový vítr přichází do klubu se získáním prostor od města v roce 1928 a vstupem Eugena Wiškovského do klubu (ibid, s. 191). Za jeho přispění, jakožto funkcionáře, který „sbíral obrazy“ a vyhotovil plakát na propagaci (ibid, s. 226, 234), i snahy Šafa, Kolína (s. 230) a Dvořáka (s. 234) se v roce 1930, za 10 let po první členské klubovní výstavě, kolínským konečně podařilo uspořádat výstavu další zahájenou **25. 5. 1930 a trvající do 1. 7. 1930 v prostorách Městské knihovny** v Kolíně (1930, sign. 06 N 119). Vystaveno bylo 95 fotografií od 20 autorů (ibid). Ve svém katalogu k výstavě (ibid) i zápisech ji kolínští nazývají první členskou výstavou, jako by kolektivně zapomněli na svůj velký úspěch z roku 1920.

Předmluva výboru pro katalog zmiňuje snažení členů za desetiletého trvání působení klubu, těžká léta kvůli nevhodné temné komoře, ale i členské výhody, které lákají k přihláš-

ce do členství a odebírání Obzoru (ibid). Celý dobový katalog je k dispozici v příloze této práce. Na prezenční listině se do Knihy zápisů (s. 235) podepsali například návštěvníci z KFA z Čáslavi, klubu turistů nebo malířů amatérů a celkový zájem čítal 327 platících osob, což při vstupném 2 koruny klubu po bilanci příjmů a výdajů vyneslo 66,20 korun (s. 237). Ve stejném duchu jako o první kolínské klubové výstavě 1930 reportuje i časopis Fotografický Obzor (1930, roč. 38, s. 137), kde je publikováno i několik fotografií (Josef Dvořák – *Luční záplava*; Jan Sklenář – *Baletní studie*, *V lepenkárně*; St. Krejčík – *Dřeva, Kaktus*; Karel Kolín – *Převozník*). V pozitivní recenzi dává Obzor výstavu za vzor a chválí Kolín za schopnost nahlížet věci jako fotograficky krásné:

> *V záplavě světla kynuly nám se stěn vkusně uspořádaných kojí obrazy téměř vesměs zralé tvorby a přísného výběru. […] A kolik svěžesti, nových myšlenek a zdravého úsilí, hledati a nalézti cesty ze stereotypnosti, válo tu nejen z obrazů moderních i nejmodernějších směrů, nýbrž i z výtvorů staré, ale dobré školy!* (Fotografický obzor, 1930, roč. 38, s. 137)

Na tento úspěch navázala po 4 letech výstava v pořadí třetí, pořádaná pod záštitou města Kolína, která se uskutečnila **13.–21. 5. 1934** znovu s přispěním výstavního výboru ve složení: Kolín, Wiškovský, Dvořák, Bělčický, Šaf, Řezáč, Filip a Misík, kteří se sházeli každé pondělí až do výstavy (Kniha zápisů, s. 272, 273). Vystaveno bylo 91 obrazů od 29 autorů v místnosti městské čítárny (Fotografický obzor, 1934, roč. 42, s. 93). Recenze Obzoru projevila nad čtyřletým čekáním udivení: „Jest věru s podivem, proč nepořádá klub, který má tolik talentovaných pracovníků, výstavy alespoň ob rok“ a varuje „neponechávat ležeti zakopané hřivny ladem“ (ibid). Otištěna byla v tomto časopisu z výstavy fotografie Karla Kolína – *Hlava velblouda* (ibid).

Doporučení z Obzoru vystavovat alespoň „ob rok“ se klubu realizovat nepovedlo, v květnu 1937 připravil ale soubornou výstavu Drahomíra Josefa Růžičky (Hrubá, 2023, s. 232) a účastnil se výstavy Radio klubu v Kolíně, kam přispěl 22 zvětšeninami a promítáním úzkých filmů (Kniha zápisů, s. 314). Další členská výstava, v pořadí čtvrtá, se konala **11.–19. 5. 1940 v přednáškové síni nového divadla** a byla oproti původnímu plánu prodloužena (ibid, s. 362). Josef Nosál v klubu referuje, že „výstava splnila své poslání a měla úspěch“, ze Svazu přijel Krupka a Jičínský, jehož fotografie z minulosti Kolína byly taktéž vystaveny, a oběma se výstava zamlouvala (ibid, s. 363). Finančně se KFA v Kolíně ocitl 12 korun v mínusu, což vyřešili tím, že si jednotliví členové klubu odkoupili kartony, na kterých se vystavovalo (ibid, s. 362). Fotografický obzor (1940, roč. 48, s. 93–94) o kolínském počínání znovu informuje a přináší svědectví o vystavení 150 prací od 22 členů, které mají „dobrý průměr, převyšující obvyklý standard výstav venkovských klubů“. Tato výstava byla tematicky převážně na kolínské náměty (Hrubá, 2023, s. 232).

Jako pátá členská výstava je uváděna v regionálních zdrojích nejrozsáhlejší klubová výstava uskutečněná **v roce 1944** (Hollerová, 2015, s. 33) znovu v kolínském divadle (Sládek, 1995). O ní se ovšem v Knize zápisů nic nepíše a další informace nebylo možné dohledat. Nakonec je za klubovou výstavu dle Knihy zápisů (s. 412) brána expozice trvající od **25. 12. 1948 do 2. 1. 1949** také v prostorách divadla, přičemž ale na ní vystavoval pouze František Král a Bohumír Kraus, kteří byli velmi pochváleni za úspěch „ve prospěch dobrého jména československé amatérské fotografie“. Ze zápisů je vidět, že tuto poslední výstavu opravdu organizoval klub, jmenovitě Nosál za výstavní výbor, pro účely reprezentace a pozvednutí povědomí o klubu skrz jeho známější členy (ibid, s. 409).

Zánik

Nesnadný osud klubu ve válečných letech, kdy se ani KFA v Kolíně nevyhnulo prohlášení o árijském původu a 2 členové byli vyloučeni (Kniha zápisů, s. 365), byl završen dobou finančních obtíží let poválečných. Paradoxu exponenciálního nárůstu cen, které jednatel František Král komentoval tak, že vytváří „dojem jakoby amatérská fotografie byla přepychem“ (ibid, s. 411), a cíle zlidovění a rozšíření fotoamatérství, které tedy bude jen na papíře a reálně povede k jejímu zániku (ibid), se klub také dočkal. Poslední zápis z výborové schůze pochází z 9. 5. 1949 a dále je přítomna prezenční listina valné hromady nadepsaná rokem 1950 se 13 podpisy bez další datace či zprávy (ibid).

„Soumrak“ kolínského klubu fotoamatérů po roce 1948 završilo oficiální rozpuštění dne 30. 6. 1950, které uvádí Hollerová (2015, s. 33). Na mimořádné valné schůzi bylo 9 členy přijato zrušení klubu (Hrubá, 2023, s. 231). „Po roce 1950 začínají pracovat fotokroužky při ZV ROH několika kolínských podniků a muzea“ (Hollerová, 2015, s. 33). Úspěšná éra kolínské amatérské fotografie tak končí a ani například Fotoklub Kolín, který se v roce 1968 pokusil navázat, nedokázal obnovit její slávu.

KOLÍNSKÉ OKRUŽNÍ MAPY

Fond Regionálního muzea v Kolíně

Sbírka amatérské fotografie v RMK obsahuje 10 fotografií v podsbírce Historie, z Literární a umělecké sbírky města Kolína LUSK, nicméně její stěžejní část se nachází v podsbírce Výtvarného umění, kde najdeme 7 okružních map z mapových okruhů KFA v Kolíně z konce 20. a 30. let 20. století a solitérní volné fotografie Jana Sklenáře (1 ks), Josefa Hříbala (2 ks) a Bohumíra Krause, který je zastoupen větší složkou po 51 ks věnovanou jeho rodinou (Hollerová, 2025). Solitérní fotografie ještě doplňuje adjustovaná pětice aktů znovu od Jana Sklenáře.

Pro fotografie v podsbírce Výtvarného umění je v kolonce nabytí uveden starý fond muzea, což odkazuje na některou z původních sbírek jednoho ze dvou předchůdců dnešního RMK, ke kterým se bohužel nedají dohledat žádné podrobnosti (Hollerová, 2025). Alba nemají původní označení LUSK, tudíž byly nejspíše součástí Městského muzea založeného v roce 1895 (ibid). Do fondu současného muzea byly mapy získány pravděpodobně na konci 30. let 20. století nebo ve 40. letech 20. století, jelikož ke spojení obou předchozích muzeí došlo na začátku 50. let a k novým přírůstkům byly okolnosti nabytí již řádně zaznamenány (ibid).

Tradice okružních map

Významnou část sbírky amatérské fotografie v Regionálním muzeu v Kolíně reprezentuje 7 dochovaných okružních map z 20. a 30. let 20. století, na které se tato práce zaměřuje. Okružní mapy mají v organizované amatérské fotografii velkou tradici. Po vzoru spolku fotografů amatérů ve Frankfurtu nad Mohanem, z jehož inciativy v roce 1892 začaly kolovat kolekce snímků mezi kluby (Hrubá, 2023, p. 75), se v tom samém roce k této akci připojil Klub fotografů amatérů v Praze (Klub) (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 94), který byl založen o 3 roky dříve, roku 1889. První mapa Klubu tak kolovala v roce 1893 se 120 obrazy od 11 autorů (ibid, s. 94).

Termín mapa byl taktéž nejspíše převzat z německého názvu Wandermappe, který odkazoval na složku nebo desky (ibid). Okružní mapa byla tak kolekcí snímků, která kolovala buď mezi kluby, či jeho jednotlivými členy, jako tomu bylo v případě prvního pražského Klubu. „Účel mapy této má býti totiž ten, by fotografové amatéři seznáváním prací členů ostatních amatérských spolků byli tímto povzbuzováni, by hleděli práce své, pokud možno co nejvíce zdokonaliti, jakož i by z prací v mapách těchto se nalézajících seznati mohli, které objektivy a aparáty by potřebám jejich co nejvíce vyhovovaly […],“ píše Fotografický obzor (1893, roč. 1) ve svém prvním čísle. Mapy byly předmětem hodnocení i inspirace, zároveň také příležitostí mimopražských členů Klubu seznámit se s prací kolegů, a naopak ukázat i vlastní tvorbu (Hrubá, 2023, s. 75). Způsob sestavení mapy byl opatřen pravidly týkající se rozměrů – z počátku to musely být fotografie maximálních rozměrů 18 × 24 cm, dále pak popisu, kdy se tvořily štítky obsahující jméno, název snímku, datum a čas a technické údaje (délku expozice, clonu, typ objektivu, osvětlení, pozitivní a negativní materiál, retuš) (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 94).

Organizace map byla náročná a vyžadovala péči. Každá mapa obsahovala seznam autorů a cestovní pořádek, který určoval pořadí, ve kterém bude mapa kolovat a data, ve kterých je člen povinen si ji prohlédnout a zaslat dalšímu (ibid). Součástí byla také možnost kritiky, která měla různé podoby a v pozdějším období se od ní upustilo. V rámci prvních map se pouze čárkou hlasovalo o nejlepší snímek, v roce 1894 byla na návrh Karla Dvořáka zavedena klasifikace ATU – umělecká stránka (A), technické provedení (T) a vnější úprava (U) (ibid). Umělecká stránka byla ceněna nejvíce, úprava jako kritérium byla postupně upozaděna (ibid). Z důvodu náročnosti organizace byla ustanovena funkce správce okružních map, který na kolování dohlížel, shromažďoval nové obrazy, připravoval kolekce, cestovní pořad a dbal na jeho dodržování (ibid). V rámci lepší péče o fotografie došlo v roce 1900 ke změně z volného vkládání do krabic ke vlepování do alb (ibid).

Od roku 1893 byla tradice okružních map pravidelnou aktivitou Klubu do roku 1908 (ibid, s. 18). Od té doby mapy fungovaly sporadicky až do roku 1919, kdy organizaci jejich kolování přebírá Svaz československých klubů fotografů amatérů a to hned při svém vzniku (ibid, s. 18, 148). Svaz tak činil s výchovným cílem a záměrem pobídnout kluby k větší činnosti na srovnatelně vyspělé úrovni (Hrubá, 2023, s. 76). První celosvazová mapa byla vyhotovena 15. 9. 1920 s příspěvkem autorů napříč členskými kluby Svazu v rámci okružní svazové akce a správcem se stal Rudolf Paďouk (ibid). V tomto celosvazovém duchu byla vypravena ještě jedna další mapa, a to počátkem roku 1922 (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 150). Záhy ovšem ještě v roce 1922 došlo k reorganizaci a z okružní svazové akce se stal tzv. mapový okruh, kdy na návrh R. A. Šimona mapy vyhotovovaly kluby a pak i mezi kluby

kolovaly, už se tedy nejednalo o kolování mezi jednotlivými členy, ale každý klub mohl vypravit vlastní mapu (ibid, s. 148, 150). Svaz zpočátku usiloval o jednotnou podobu a poskytl první alba, do kterých se fotografie vkládaly, a zároveň tak předcházel ničení snímků, ale časem se od této praxe upustilo (Hrubá, 2023, s. 77). K jednotlivým mapám Svaz začal připojovat svá hodnocení, které vypracovávali přední fotoamatéři, a dále byla možnost kritiky meziklubové, kterou Svaz nakonec zrušil (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 150).

Výprava svazového mapového okruhu byla přerušena začátkem války v roce 1938 a v limitované podobě byla obnovena v roce 1941 ve formě studijních map na vybraná témata s více pracemi od jednoho autora (ibid, s. 108). V meziválečném období byly také Svazem zhotovovány tzv. obrazové mapy, které byly na vybrané téma a liší se od výše popsaného mapového okruhu. (Hrubá, 2023, s. 77).

Dochované kolínské okružní mapy

V následující části bude konkrétně představeno 7 kolínských okružních map z fondu RMK, které byly součástí svazového mapového okruhu a obsahují 199 dochovaných snímků. Dle soupisu inventáře vyhotoveného jako součást referátu správce inventáře a temné komory Vladimíra Slouky za rok 1937, který obsahuje okružní mapy za roky 1921, 1923, 1924, 1925, 1927, 1929, 1933 a 1935[9] (Kniha zápisů, s. 323), lze usuzovat, že 7 map, které jsou k dispozici, pochází z let 1921, 1923, 1925, 1927, 1929, 1933 a 1935. KFA v Kolíně je v knize zápisů značil různě, nejčastěji ale takto rokem vzniku alb, který se ne vždy shoduje s cirkulací v mapovém okruhu Svazu. Kolínští vypravili mapu i v roce 1937, což popisují zápisy komentující odeslání Svazu v únoru 1937, je tedy s podivem, že není v inventáři. Vzhledem k přerušení okruhu je toto poslední meziválečná mapa a KFA v Kolíně se k tradici pokouší vrátit až ve 40. letech a vypravuje mapu 1942 (ibid, s. 365) a možná i nějakou další, ale kvůli kusým informacím v zápisu toto nelze s jistotou určit. Nicméně fakt, že se ve fondu RMK zachovalo 7 map z 10, o kterých lze s větší určitostí říci, že je klub vypravil, představuje mimořádný nález.

Tato práce všechny mapy strukturovaně představí a poskytne dostupné informace o jejich stavu (dataci a dochování), rozsahu snímků, technickém zpracování, autorech, tematické náplni (pokud lze vysledovat motivické tendence), dobové kritice, jejich roli v kontextu klubové činnosti a o případném dalším publikování. Ne vždy jsou všechny tyto informace dostupné, například některé ikonické fotografie známých osobností, které se na kolínských mapách podílely, si po skončení oběhu autoři brali k sobě zpět. Tento „nešvar“ je na kolínských mapách dobře viditelný. I přesto dochované materiály jak textového rázu v podobě průvodních sešitů, kde se nachází zejména dobová kritika odrážející meziklubovou rivalitu, tak fotografie z alb reprezentují důležitý zdroj o meziválečné amatérské fotografii v Kolíně.

9 Mimo tyto roky je zmíněna ještě mapa 1931 jako nový přírůstek, který má přinést Josef Dvořák, to samé se píše i o mapě z roku 1933, ale na finálním soupisu inventáře rok 1931 chybí a 1933 je přitom zastoupen (Kniha zápisů, s. 317 a 323). Není jisté, zda se opravdu jednalo o kolínskou mapu, v zápisech z roku 1931 o ní také není zmínka.

č. 1 Autor neznámý, 1921, technika neznámá, 88 × 77 mm.

Okružní mapa 1921

Nejstarší materiály amatérské fotografie fondu RMK nejspíše představuje tato okružní mapa, u které chybí průvodní sešit, ale jejíž dataci lze odhadovat – a to dle jediné signované fotografie v celé sbírce. Jedná se o fotografii dvou krav od Jana Sklenáře s datem 921 (RMK, 1921, inv. č. U2163). Lze předpokládat, že mapa musela býti v okruhu nejdříve v roce 1922, kdy se svazová mapová akce poprvé zavedla ve formě, že každý klub vypravuje mapu vlastní (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 150). Dále by k určení data mohla pomoci shoda jedné z fotografií se snímkem uvedeným v následující mapě z roku 1923, a to 14. obraz od Karla Bělčického nazvaný *Na starém Labi*[10] (RMK, 1923, inv. č. U2164). Je tedy pravděpodobné, že se opravdu jedná o snímky z počátku 20. let 20. století. V souladu se soupisem inventáře z roku 1937 (Kniha zápisů, s. 323) se mapa bude v této práci označovat rokem 1921, který pravděpodobně značí rok vzniku, nikoliv zařazení do okruhu.

Mapa dnes obsahuje 12 fotografií z původních 14, které se v mapě nacházely (RMK, 1921, inv. č. U2163). Technicky jsou fotografie neurčeny, nicméně se pravděpodobně jedná o kombinaci jak bromostříbrných fotografií, tak ušlechtilých tisků založených na kopírování negativu v pozitiv. Vzhledem k absenci průvodního sešitu či jiného záznamu nejsou autoři fotografií známí – mimo podepsaného Jana Sklenáře a odhadovaného Karla Bělčického na základě vizuální shody se snímkem z mapy 1923.

V mapě výrazně dominuje krajinářská fotografie s motivy vody, cest, stromů a lesních interiérů (RMK, 1921, inv. č. U2163). Několik snímků znázorňuje typickou labskou krajinu (ibid), jak již bylo předestřeno, dokumentace Kolínska byla důležitým předmětem zájmu klubu. Krajinářská fotografie byla velmi oblíbená v celém amatérském hnutí jako takovém, o čemž svědčí i statistika z roku 1926, kdy námět krajiny tvořil 70 % obrazů obsažených v mapách (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 150).

Dobová kritika přiložena není, ale fotografie v mapě krajinu zachycují s důrazem na světelnou atmosféru a klidovou náladu. Převážné emotivní působení fotografií svědčí o stálém vlivu piktorialismu na počátku 20. let 20. století (Birgus a Mlčoch, 2010). V porovnání s mapami následujícími představuje toto album konzervativnější přístup. Bohužel v zápisech začínajících roku 1924 se o mapě některak více nehovoří, ale lze vyvodit, že byla první vypravenou mapou klubu a reprezentuje důležité zapojení mladého klubu do první celorepublikové svazové akce.

10 Toto je zajímavý moment, který se mimo tuto ojedinělou událost v mapách neopakuje. Všechny ostatní snímky jsou zastoupeny vždy jen jednou v souladu s tím, že se klub reprezentuje svou novou tvorbou.

č. 2 Jan Sklenář, 1921, technika neznámá, 133 × 130 mm.

č. 3 Autor neznámý, 1921, technika neznámá, 80 × 95 mm.

č. 4 Autor neznámý, 1921, technika neznámá, 92 × 99 mm.

č. 5 Autor neznámý, 1921,
technika neznámá, 96 × 64 mm.

č. 6 Autor neznámý, 1921, technika neznámá,
74 × 100 mm.

č. 7 Autor neznámý, 1921, 108 × 158 mm, stejná s č. 14 Karel Bělčický, *Na starém Labi*, 1923.

č. 8 Autor neznámý, 1921, technika neznámá, 96 × 152 mm.

č. 9 Autor neznámý, 1921, technika neznámá,
115 × 131 mm.

č. 10 Autor neznámý, 1921, technika neznámá, 98 × 130 mm.

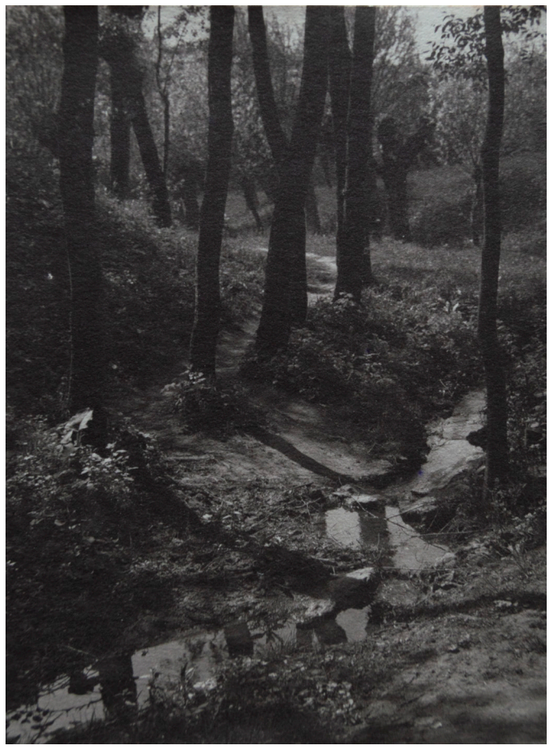

č. 11 Autor neznámý, 1921, technika neznámá, 128 × 95 mm.

č. 13 Autor neznámý, 1921, technika neznámá, 112 × 113 mm.

č. 1 Jaromír Funke, *Zátiší*, 1923, bromostříbrná fotografie (Kodura), 161 × 158 mm.

Okružní mapa 1923

Toto album je pouze tužkou nadepsáno rokem 1923, první list nejspíše průvodního sešitu chybí (RMK, 1923, inv. č. U2164), ale značení map v Knize zápisů (s. 323) znovu potvrzuje, že Kolín mapu 1923 vypravil. Sešit bez první strany dále obsahuje standardní vypsaný mapový řád s podpisem správce map Rudolfa Paďouka pro mapovou akci Svazu. Následuje i cestovní pořad mapy, který zaznamenává rozmezí let 1923–1924, kdy mapa kolovala v tomto pořadí mezi kluby:

> *ČKFA v Praze, FotoKlub Praha, KFA na Královských Vinohradech, KFA v Berouně, KFA na Kladně, KFA v Lounech, KFA v Plzni, KFA v Klatovech, ČKFA v Českých Budějovicích, ČKFA v Brně, KFA v Košicích, KFA v Uherském Hradišti, KFA v Hodoníně, KFA v Holešově, KFA v Přerově, KFA v Prostějově, KFA ve Vysokém Mýtě, KFA v Kyšperku, KFA v Králově Hradci, KFA v Hronově, KFA v Červeném Kostelci, KFA ve Dvoře Králové, KFA v Čáslavi, KFA v Hoře Kutné* (RMK, 1923, inv. č. U2164).

Připojen je též seznam 60 obrazů, kterých je v mapě nyní 57 (ibid), což je počet, jenž výrazně převyšuje obsah všech ostatních map. Chybí č. 60 od Josefa Spáleného, *Večer na Labi*, a snímky č. 4 a 5, *Na vodě* a *Zátiší*, od Jaromíra Funkeho, který si je vzal dle přímo v mapě vepsané poznámky (ibid). Tato skutečnost je doložena i v Knize zápisů (s. 17): „p. Funke činí si nárok na své portréty v mapě obsažené,“ kdy výbor schválil, aby mu byly vráceny.

Fotografické techniky užité ke zhotovení snímků v mapě jsou z poloviny na bromostříbrném papíře (některé specifikované jeho konkrétním typem – Kodak, Kodura, či Neobrom), druhá polovina ovšem vznikla jako ušlechtilé tisky, jak dokládá průvodní sešit (RMK, 1923, inv. č. U2164). Z nich četné využití měla v mapě technika pigmentového tisku[11], fotografie Josefa Dvořáka č. 32 a 33 jsou pak vytvořeny jako olejotisk[12] (ibid). Snaha zapojit jak bromostříbrnou fotografii, tak ušlechtilé procesy značí promyšlenost klubu, který chtěl v té době nabídnout „všehochuť“ (Kniha zápisů, s. 62) a ukázat svou všestrannou úroveň. Co do adjustace, obrazy mají průměrně menší rozměry než mapy mladší a často jsou fotografie paspartovány nebo vlepovány společně na jednu stranu (RMK, 1923, inv. č. U2164).

Autorů je v mapě zastoupeno celkově 9 – nejpočetněji již zmíněný Jaroslav Funke (21 obrazů), dále Josef Spálený (12), tehdejší jednatel Jan Sklenář (7), pokladník Josef Dvořák (6), místopředseda Karel Bělčický (5), František Chochola (4), František Gerhardt (2), Josef Schuster (2) a Jaroslav Pecka (1) (ibid). Co se týče námětů, stále dominuje krajina, hojně zachycovaným motivem je napříč autory roční období (viz *Jarní předvečer, Letní mraky, Zimní motiv, Jarní nálada, Letní nálada, Jarní studie* atd.) (ibid). Náměty jsou vykresleny povětšinou romanticky jako atmosférické jevy, převládá tak piktorialistická tradice (ibid).

11 Technika pigmentového tisku, která spočívala v užití vrstvy želatiny a rozptýleného barevného pigmentu na papíře, který se zcitlivěl v roztoku dichromanu draselného, a v místech, kam dopadlo světlo, se želatina s pigmentem zafixovala (Štanzel, 2023, s. 152). V případě, že byl jako pigment užit uhelný prach, se technika označuje uhlotisk (ibid).

12 Při olejotisku se teplá želatina rozetře na papír, ten se opět zcitliví, po expozici namočí a nechá bobtnat v místech, která nejsou tvrzená světlem (ibid, s. 151). Na nabobtnalý reliéf se nanese mastná barva, která zůstává pouze na osvětlených, nenabobtnalých místech (ibid).

V mapě se ale uplatňuje také portrétní fotografie, kterou představují práce Funkeho a jeden snímek Karla Bělčického (ibid).

Průvodní sešit obsahuje kritiku jak svazovou, tak bohaté hodnocení dalšími kluby, které je nejrozsáhlejším ve sbírce alb RMK (ibid). Z klubů hodnotily: Vysoké Mýto, Mladá Boleslav, Plzeň, Strakonice, České Budějovice, Uherské Hradiště, Holešov, Prostějov, Kyšperk, Dvůr Králové a Ružomberok. Celkově byla spokojenost s mapou velká, v Plzni vyvolala „obdiv a vzrušení“, a slovenský Ružomberok dokonce píše, že je „mapa mimo ČKFA v Praze jedna z nejkrásnějších ze všech, které jsme doposud viděli“ (ibid). Pochvale všech se těšilo technické provedení bromostříbrných fotografií, svazová kritika dokonce tvrdila, že v takto dobrém provedení nahrazují ušlechtilé procesy (ibid). S tím nesouhlasilo Vysoké Mýto, protože „tak daleko krása bromů, vzhledem ke krátké škále tonové přece nesahá“ (ibid). Toto hodnocení dokládá širší debatu v amatérském hnutí o důležitosti ušlechtilých procesů.

Ze snímků byl nejčastějším předmětem chvály právě poslední obraz č. 60 od Josefa Spáleného, který se v mapě bohužel nedochoval (ibid). Výrazně kontroverzní byl první snímek v celé mapě, *Zátiší* od Jaromíra Funkeho, který Svaz i většina klubů zkritizovaly (ibid). Figura se jim zdála bizarní, pojetí svérázné, nekompaktní a jako úvodní snímek nevkusné, kompozice byla také kritizována pro „dojem předmětů volně vznášejících se ve vzduchu ve spiritistické seanci“ (ibid). Klub v Kyšperku dokonce napsal: „Pánové z Kolína chtěli pravděpodobně čís. 1 vzbudit ‚soucit‘ a v dalších čís. teprve ukázat co dokáží. Povedlo se!“. Ke konci kritiky pak Vysoké Mýto poznamenalo, „že tuto mapu přes to, že jest nám známo, jakým způsobem nevěcným napsána byla kritika o naši mapě, oceňujeme bez zaujatosti věcně“ (ibid).

Dění v klubu roku 1923 také není v zápisech popsáno, ale početné zastoupení Funkeho prací v mapě ukazuje jeho výrazné působení až do výstupu z členství koncem roku 1924 (Kniha zápisů, s. 29). Výprava 60 fotografií celkově svědčí o vysoké aktivitě klubu. Zápisy dokládají až návrat mapy po cirkulaci, kdy si kolínští poznamenávají, že se vrátila z Prahy v nepořádku a jednatel Sklenář se ji pokusí opravit (ibid, s. 17). Publikování snímků z mapy mimo č. 14, které se nachází i v mapě předcházející, není známo.

č. 2 Jaromír Funke, *Jarní předvečer*, 1923, bromostříbrná fotografie, 97 × 142 mm.

č. 3 Jan Sklenář, *Podvečer v Terstu*, 1923, pigmentový tisk, 79 × 93 mm.

č. 6 Josef Spálený, *Kolínská nálada*, 1923, bromostříbrná fotografie, 132 × 170 mm.

č. 7 Josef Dvořák, *Lesní zátiší*, 1923, pigmentový tisk, 89 × 139 mm.

č. 8 Jaromír Funke, *Lesní interieur*, 1923,
pigmentový tisk, 95 × 95 mm.

č. 9 Jaromír Funke, *Letní mraky*, 1923, pigmentový tisk, 110 × 156 mm.

č. 10 František Gerhardt, *Plnou parou*, 1923, bromostříbrná fotografie, 182 × 172 mm.

č. 11 Jaromír Funke, *Sníh v lese*, 1923, pigmentový tisk, 107 × 119 mm.

č. 12 Jaromír Funke, *Zimní motiv*, 1923, pigmentový tisk, 110 × 103 mm.

č. 13 Josef Spálený, *Z luk*, 1923, bromostříbrná fotografie, 182 × 172 mm.

č. 14 Karel Bělčický, *Na starém Labi*, 1923, pigmentový tisk,
101 × 154 mm.

č. 15 Josef Dvořák, *Jitro v parku*, 1923, pigmentový tisk, 88 × 121 mm.

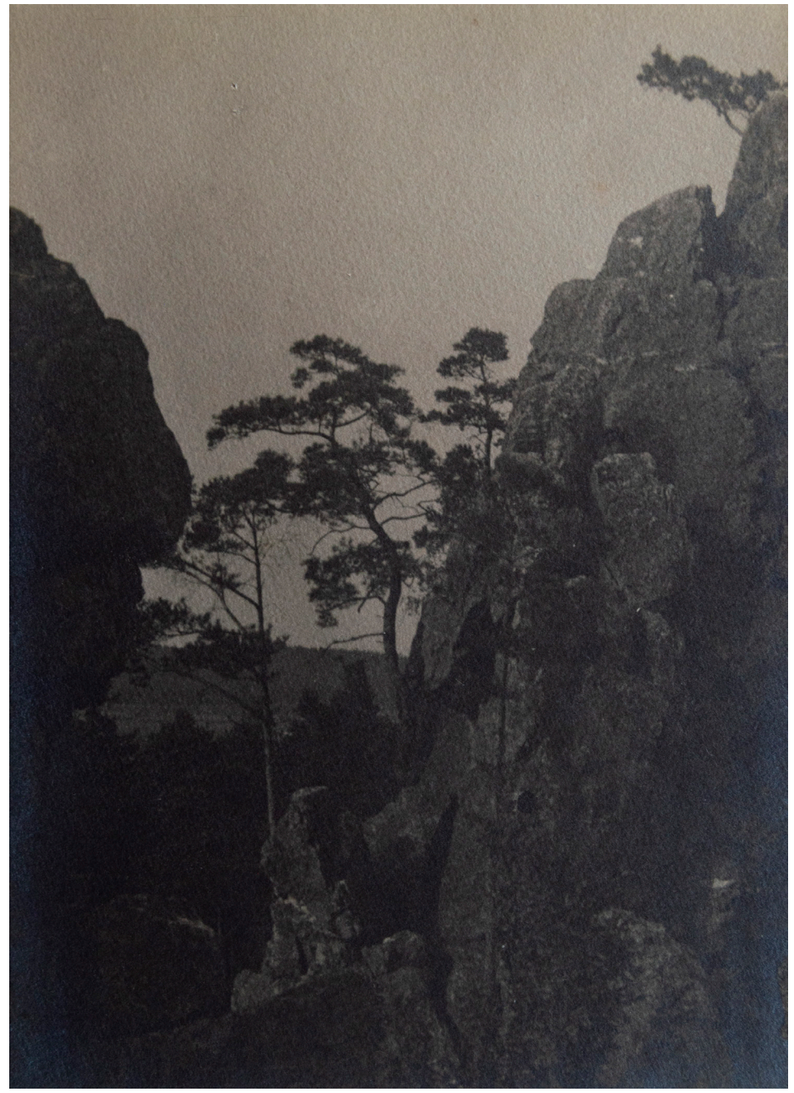

č. 16 František Chochola, *Romantická krajina*, 1923, bromostříbrná fotografie,
196 × 141 mm.

č. 17 a č. 18 Jaromír Funke, *Mojí kolegové*, 1923, bromostříbrná fotografie, 136 × 100 mm a 137 × 101 mm.

č. 19 Jaromír Funke, *V mlze*, 1923, pigmentový tisk, 110 × 133 mm.

č. 20 Jaromír Funke, *Portrait slečny H.*, 1923, bromostříbrná fotografie (Kodura), 207 × 152 mm.

č. 21, č. 22 a č. 23 Josef Spálený, *Tři luční motivy*, 1923, pigmentový tisk, 107 × 75 mm, 96 × 67 mm a 106 × 74 mm.

č. 24 Karel Bělčický, *V dešti*, 1923, bromostříbrná fotografie, 132 × 172 mm.

č. 25 František Chochola, *Na regulaci*, 1923, bromostříbrná fotografie, 115 × 158 mm.

č. 26 Jaromír Funke, *Předjaří*, 1923,
pigmentový tisk, 121 × 99 mm.

č. 27 Jaromír Funke, *Letní mrak*, 1923, pigmentový tisk,
107 × 148 mm.

č. 28 Josef Spálený, *Jarní nálada*, 1923, bromostříbrná fotografie, 242 × 179 mm.

č. 29 Karel Bělčický, *V květu*, 1923, bromostříbrná fotografie, 129 × 95 mm.

č. 30 Karel Bělčický, *Amatér. portrait*, 1923, bromostříbrná fotografie, 138 × 106 mm.

č. 31 Jaromír Funke, *Portrait sl. C.*, 1923, bromostříbrná fotografie (Kodura), 210 × 140 mm.

č. 32 Josef Dvořák, *Zima v lese*, 1923, olejotisk, 128 × 84 mm.

č. 33 Josef Dvořák, *Nový sníh*, 1923, olejotisk, 128 × 84 mm.

č. 34 Karel Bělčický, *Mraková studie*, 1923, bromostříbrná fotografie, 155 × 221 mm.

č. 35 Jaromír Funke, *Stíny*, 1923, pigmentový tisk, 101 × 145 mm.

č. 36 Jaromír Funke, *Portrait*, 1923,
bromostříbrná fotografie, 162 × 125 mm.

č. 37 Jan Sklenář, *Studená nálada*, 1923, bromostříbrná fotografie, 97 × 135 mm.

č. 38 Jan Sklenář, *Pod sněhem*, 1923, bromostříbrná fotografie (Neobrom), 112 × 70 mm.

č. 39 Jan Sklenář, *Z pohádky*, 1923, bromostříbrná fotografie (Kodak), 171 × 140 mm.

č. 40 Jaromír Funke, *Jarní*, 1923,
bromostříbrná fotografie, 137 × 99 mm.

č. 41 Jaromír Funke, *Jednoduchý motiv*, 1923,
bromostříbrná fotografie, 137 × 99 mm.

č. 42 František Gerhardt, *Na trati*, 1923, bromostříbrná fotografie, 164 × 182 mm.

č. 43 Jaromír Funke, *Daleko za městem*, 1923, bromostříbrná fotografie, 98 × 142 mm.

č. 44 Jan Sklenář, *Na poli*, 1923, pigmentový tisk, 103 × 76 mm.

č. 45 Josef Spálený, *U tůně*, 1923, bromostříbrná fotografie, 144 × 226 mm.

č. 46 Josef Schuster, *Luční stezka*, 1923, bromostříbrná fotografie, 131 × 129 mm.

č. 47 Josef Dvořák, *Břízy*, 1923, pigmentový tisk, 126 × 85 mm.

č. 48 Jan Sklenář, *Jarní studie*, 1923, bromostříbrná fotografie, 253 × 188 mm.

č. 49 Josef Spálený, *Z luk*, 1923,
pigmentový tisk, 75 × 102 mm.

č. 50 Josef Schuster, *Turistický motiv*, 1923, pigmentový tisk, 140 × 73 mm.

č. 51 Josef Spálený, *Kvetoucí třešně*, 1923, pigmentový tisk, 75 × 101 mm.

č. 52 Josef Spálený, *U Starého Kolína*, 1923, bromostříbrná fotografie, 135 × 224 mm.

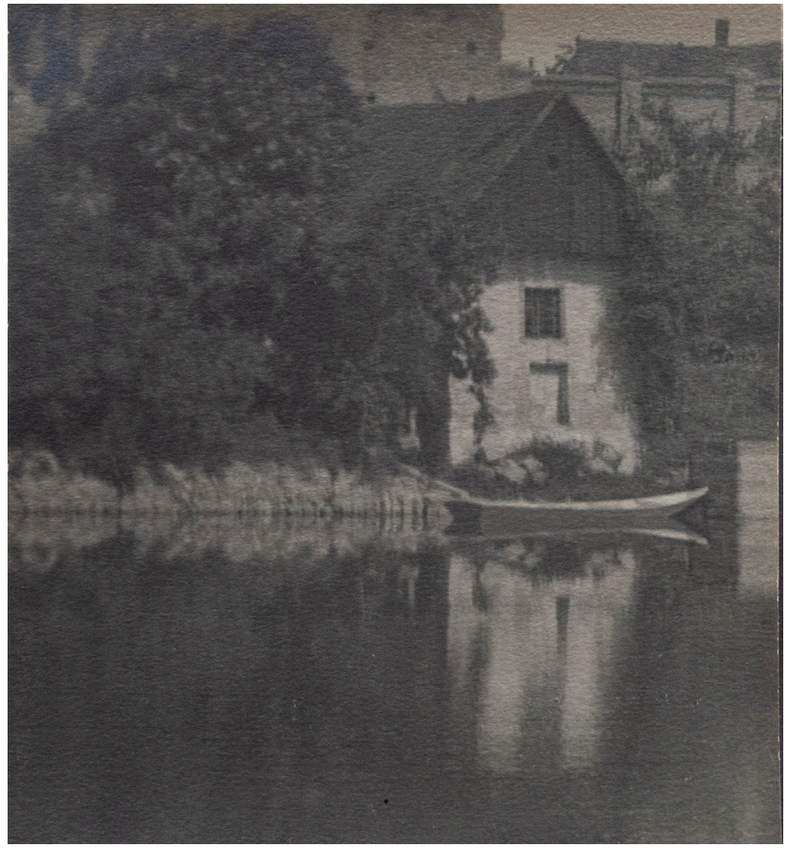

č. 53 František Chochola, *Osamělá rybárna*, 1923, bromostříbrná fotografie, 154 × 140 mm.

č. 54 Josef Spálený, *Lesní cesta*, 1923, pigmentový tisk, 100 × 78 mm.

č. 55 Jaromír Funke, *Sluncem ozářený keř*, 1923, pigmentový tisk, 110 × 95 mm.

č. 56 Josef Dvořák, *Na potůčku*, 1923, pigmentový tisk, 84 × 122 mm.

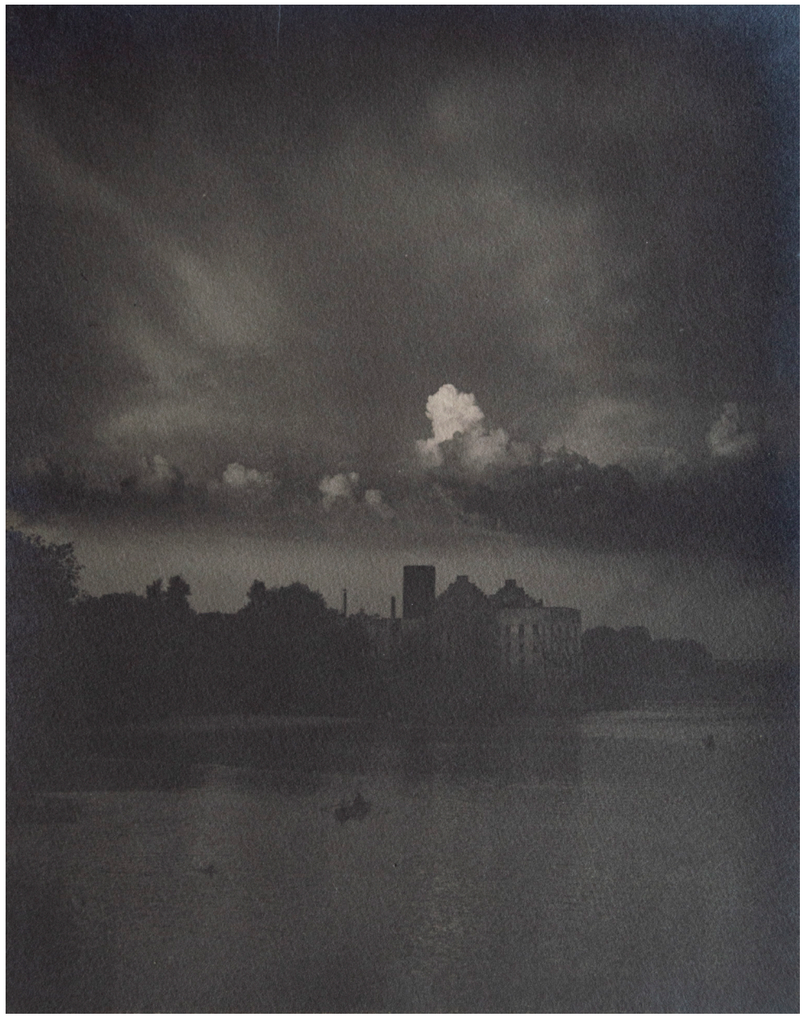

č. 57 Jan Sklenář, *Večerní studie*, 1923, bromostříbrná fotografie, 203 × 160 mm.

č. 58 Jaroslav Pecka, *„Na tom našem dvoře“*, 1923, bromostříbrná fotografie, 147 × 130 mm.

č. 59 František Chochola, *Ze starých dob*, 1923, bromostříbrná fotografie, 99 × 74 mm.

č. 1 Josef Dvořák, *Zákoutí*, 1925, bromostříbrná fotografie, 172 × 222 mm.

Okružní mapa 1925

Tato okružní mapa umístěná v albu od Knihařství K. Chochola Kolín obsahujícím dataci 1925 se bohužel nedochovala se správným průvodním sešitem. Sešit založený v mapě svým obsahem neodpovídá obrazovému obsahu mapy (RMK, 1925, inv. č. U2162). Mnoho informací tak není dostupných, ale oba zdroje samostatně – tato mapa a k ní nepatřící sešit – jsou i tak velmi zajímavé a cenné. Nicméně dataci této mapy, respektive do jakého mapového okruhu spadá, lze vzhledem ke ztrátě přiléhavého sešitu obtížněji určit. Kritika v neodpovídajícím sešitu začíná koncem roku 1924 a pokračuje do roku 1925, na první straně sešitu je také tužkou vlevo v rohu připsáno datum 31. 7. 1924 (ibid), což dle zápisů klubu naprosto odpovídá záznamům o vypravování mapy v létě 1924 (Kniha zápisů, s. 31) a záznamu z inventáře o mapě 1924 (s. 323). Pravděpodobně se tedy pro nepřiléhavý sešit jedná o mapovou akci z období 1924–1925.

Mapa s deskami 1925 a obsahem následujícím by tak mohla pocházet z mapové akce o rok později. Obsah mapy nevypadá manipulovaný a desky alba jednoznačně určují rok 1925 (RMK, 1925, inv. č. U2162). Vzhledem k četnosti a popularitě mapových akcí pořádaných Svazem od reorganizace v roce 1922 do roku 1926, kdy probíhal již šestý okruh (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 150), je toto tedy odhad. V Knize zápisů (s. 67) je zaznamenáno vypravování mapy na podzim roku 1925 a i některé obrazy odevzdané do alba. Ty se shodují s obsahem v mapě dochovaným. Velkým štěstím je i přes ztrátu sešitu záznam názvů děl a autorů vepsaný přímo do mapy na průhledných listech (RMK, 1925, inv. č. U2162). Díky tomu se podařilo díla identifikovat a s jistotou určit shodu s pojednáním v Knize zápisů (s. 65), která dokonce průhledné listy s označením zmiňuje. Zapsáno je také, že na mapu pořídili koženou vazbu v hodnotě 200 Kč, aby správně reprezentovala klub, čemuž desky Chocholy odpovídají (ibid, s. 74, 76).

Ve stručnosti stojí za to shrnout nejdříve obsah nepůvodního sešitu z roku 1924, i když se nedochoval v něm popsaný obrazový materiál 27 bromostříbrných fotografií od 9 autorů – tehdejšího pokladníka Josefa Dvořáka (6 obrazů), Karla Mencla (4), Josefa Spáleného (4), jednatele Jana Sklenáře (4), místopředsedy Karla Bělčického (3), Františka Gerhardta (2), Jaroslava Pecky (2), Boženy Sudkové (1) a předsedy Julia Šafa (1) (RMK, 1925, inv. č. U2162). Sešit obsahuje popis obrazů, které tematicky pokračují v zobrazování labské krajiny a zachycení nálad (ibid). Kolínští v sešitu pod seznamem děl, který sestavili, uvádí prosbu o co nejpřísnější kritiku slovy: „Kvůli řádnému nazírání na tvoření obrazu a na technické provedení žádáme váženou komisi i ostatní koleg. kluby o kritiku co nejpřísnější.“ (ibid). Svazová kritika a kritika dalších klubů je i tak víceméně pochvalná co do vypravení mapy, kompozice i námětů – „zdánlivě fádní Polabí“ proměnili bystrým okem v působivé (ibid). Stížnost, která byla sdílena napříč všemi kritizujícími, vytýkala nevhodné světlo a šerost snímků, klub z Českých Budějovic dále postrádal technické zastoupení ušlechtilých procesů (ibid). Celé znění tohoto sešitu je umístěno v příloze.

Co se týče dochovaného alba z roku 1925, tato mapa obsahuje 31 obrazů, z čehož jeden snímek chybí – č. 31 od Jana Sklenáře nazvaný *Zátiší* (ibid). Technicky se z valné většiny jedná o bromostříbrné fotografie s výjimkou č. 5 a 16 od Julia Šafa pořízených v Rábu, které jsou provedeny pigmentovým tiskem (ibid). Oproti mapě z roku 1923 je to tedy značný úbytek, který sleduje celosvazový trend. Autorů zastoupených v mapě je 7 – tehdejší

předseda Julius Šaf (9 obrazů), Josef Dvořák (8), Karel Mencl (5), Jan Sklenář (5), Ptáček[13] (2), K. Ondráček (1), Josef Spálený (1) (ibid). V mapě stále převládá krajinářská fotografie, nechybí nálady, ale objevují se také snímky cestopisné a více scén ze života. V poměru k celkovému počtu fotografií je tu mnoho portrétů, více než v předchozích albech – například od Josefa Dvořáka č. 6 a 14 (ibid). Motivicky je více zastoupena urbanizovaná krajina na úkor té přírodní, nalezneme zájem i o objekty technického charakteru jako třeba na snímku č. 26 *V lepenkárně* od Jana Sklenáře (ibid). Album také zachycuje známá místa ve městě Kolíně – od pohledu alespoň Karlovo náměstí na obrázcích č. 11 *Podzimní mlha* od Ptáčka a č. 25 *Z rána* od Josefa Dvořáka anebo pohled do Kouřimské ulice na č. 22 s názvem *Deštivá neděle* od Julia Šafa (ibid). Dobová kritika mapy bohužel přiložena není.

Ve svých zápisech klub zaznamenává obě mapy z let 1924 a 1925 jako velmi úspěšné, řadily se prý k těm nejlepším (Kniha zápisů, s. 154). Dokládá to i fakt, že obě byly hodně žádané a kluby, které se okruhů nezúčastnily, prosily po skončení cirkulace o jejich zapůjčení – například Nymburk nebo Ružomberok (ibid, s. 154, 44). Od roku 1924 také Kolín zavedl společná prohlížení na schůzích a jakékoliv mapy, i ty došlé od jiných klubů, nepůjčoval členstvu domů (ibid, s. 16), aby nedocházelo ke zpožďování či ztrátám průvodních sešitů. Společně promýšleli kolínští také, jak na kritiku ostatních klubů – pan Ptáček zastával, „aby se buď kriticky psali všady, neb nikde!“ (ibid, s. 114).

Co se týče publikování, tak snímek č. 4 *Mladá hospodyňka* od Karla Mencla byl pod názvem pouze *Hospodyňka* zveřejněn ve Fotografickém obzoru (1926, roč. 34, č. 1, s. 132a) s hodnocením: „přednosti tohoto milého obrázku, zvláště harmonie nejvyšších světel a nejhlubších stínů, uvážíme-li, že stafáž ‚drůbež‘ pro své rychlé pohyby vyžaduje velmi krátké exposice, je vzorná.“ Dále byl obraz č. 26 *V lepenkárně* Jana Sklenáře vystaven na členské výstavě roku 1930 (Městská knihovna v Kolíně, 1930, sign. 06 N 119) a i otištěn Obzorem (1930, roč. 38) v rámci recenze této výstavy. Fotografie č. 27 *Na stráni* Julia Šafa byla také zastoupena na výstavě v roce 1930 – možná i spolu s č. 29 *Z regulace* od stejného autora, které bylo vystaveno pod názvem *Na regulaci*[14] (Městská knihovna v Kolíně, 1930, sign. 06 N 119). V neposlední řadě se na výstavě roku 1930 objevil *Portrét pí. K*. od Jana Sklenáře (ibid).

č. 2 K. Ondráček, *Vodopádek*, 1925, bromostříbrná fotografie, 211 × 161 mm.

13 V mapě je zapsáno křestní jméno pana Ptáčka Jos., nicméně Kniha zápisů popisuje dlouhodobé působení pana Ladislava Ptáčka, ke kterému některé pasáže hovorově referují jako k Láďovi. Je otázka, zda se jedná o dvě osoby, či o překlep.

14 Je možné, že takto s lehkým přejmenováním bylo vystaveno více prací napříč mapami, ovšem nevím o způsobu, jak tuto domněnku více ověřit.

č. 3 Josef Dvořák, *Staré schodiště*, 1925, bromostříbrná fotografie, 172 × 200 mm.

č. 4 Karel Mencl, *Mladá hospodyňka*, 1925, bromostříbrná fotografie, 214 × 169 mm.

č. 5 Julius Šaf, *Ulice v Rábu*, 1925, pigmentový tisk,
217 × 162 mm.

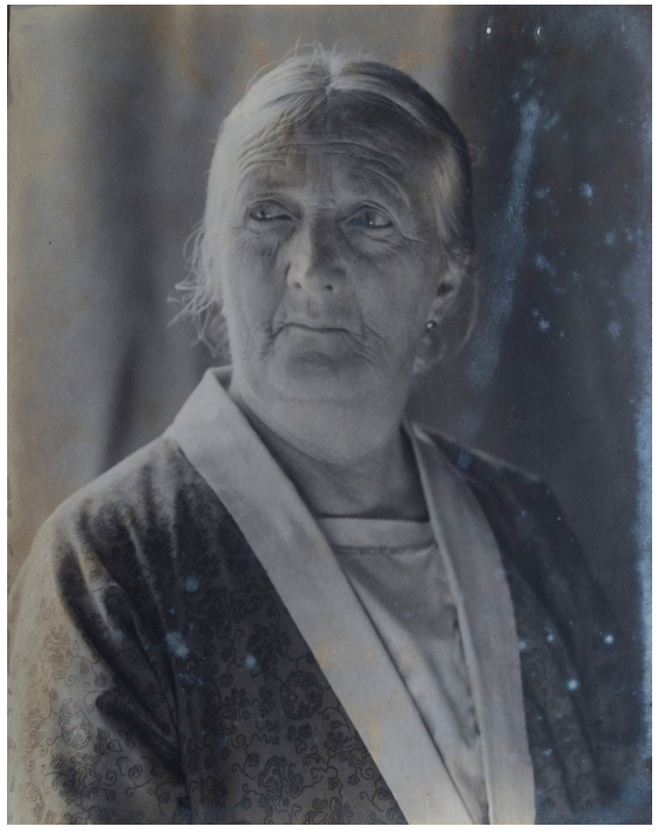

č. 6 Josef Dvořák, *Portrét pí. D.*, 1925, bromostříbrná fotografie,
217 × 169 mm.

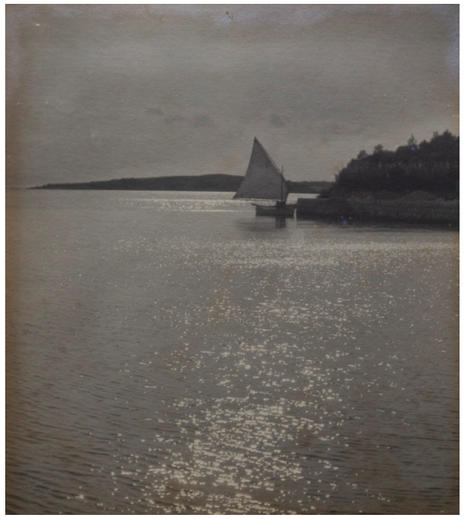

č. 7 Julius Šaf, *Na moři*, 1925,
bromostříbrná fotografie, 200 × 180 mm.

č. 8 Josef Ptáček, *Z Posázaví*, 1925,
bromostříbrná fotografie, 192 × 168 mm.

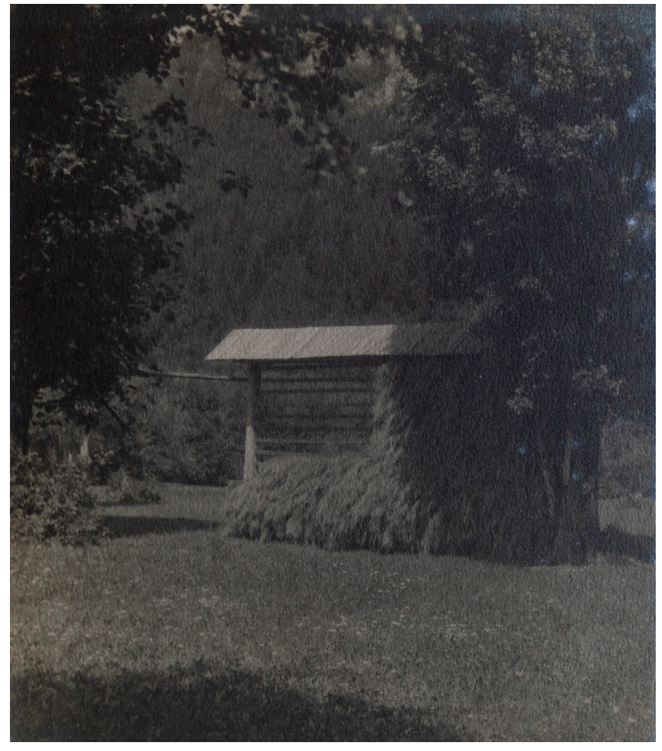

č. 9 Julius Šaf, *Jugosl. stodola*, 1925, bromostříbrná fotografie,
196 × 168 mm.

č. 10 Karel Mencl, *V zadumání*, 1925, bromostříbrná fotografie, 210 × 195 mm.

č. 11 Josef Ptáček, *Podzimní mlha*, 1925, bromostříbrná fotografie, 214 × 182 mm.

č. 12 Julius Šaf, *Na bystřině*, 1925, bromostříbrná fotografie, 188 × 205 mm.

č. 13 Josef Spálený, *Dětský koutek*, 1925, bromostříbrná fotografie, 170 × 185 mm.

č. 14 Josef Dvořák, *Portrét Věry*, 1925, bromostříbrná fotografie, 234 × 173 mm.

č. 15 Karel Mencl, *Venkovský motiv*, 1925,
bromostříbrná fotografie, 221 × 196 mm.

č. 16 Julius Šaf, *Dvorek z Rábu*, 1925,
pigmentový tisk, 209 × 161 mm.

č. 17 Josef Dvořák, *První mráz*, 1925, bromostříbrná fotografie, 165 × 217 mm.

č. 18 Jan Sklenář, *„Brouček“*, 1925, bromostříbrná fotografie, 167 × 271 mm.

č. 19 Josef Dvořák, *Z Poděbrad*, 1925, bromostříbrná fotografie, 167 × 214 mm.

č. 20 Julius Šaf, *Vysloužilec*, 1925, bromostříbrná fotografie, 179 × 200 mm.

č. 21 Josef Dvořák, *Zdravot. batterie*, 1925,
bromostříbrná fotografie, 160 × 183 mm.

č. 22 Julius Šaf, *Deštivá neděle*, 1925,
bromostříbrná fotografie, 220 × 178 mm.

č. 23 Jan Sklenář, *Portrét pí. K.*, 1925, bromostříbrná fotografie, 230 × 170 mm.

č. 24 Karel Mencl, *Pastouška*, 1925,
bromostříbrná fotografie, 266 × 201 mm.

č. 25 Josef Dvořák, *Z rána*, 1925, bromostříbrná fotografie, 170 × 219 mm.

č. 26 Jan Sklenář, *V lepenkárně*, 1925, bromostříbrná fotografie, 171 × 251 mm.

č. 27 Julius Šaf, *Na stráni*, 1925, bromostříbrná fotografie, 139 × 220 mm.

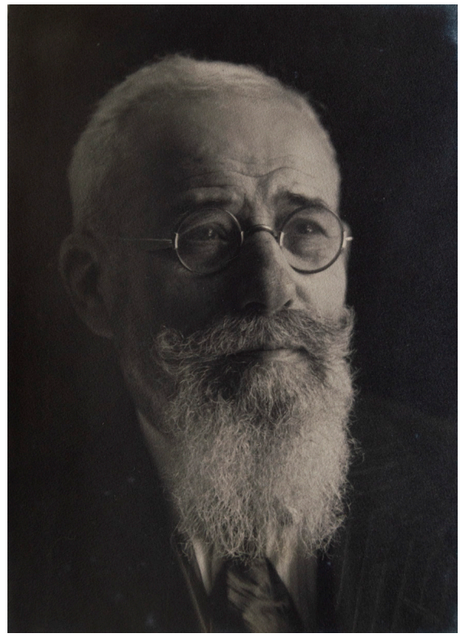

č. 28 Karel Mencl, *Portrét p. Š.*, 1925,
bromostříbrná fotografie, 250 × 180 mm.

č. 29 Julius Šaf, *Z regulace*, 1925, bromostříbrná fotografie, 175 × 239 mm.

č. 30 Jan Sklenář, *Kostým. studie*, 1925,
bromostříbrná fotografie, 236 × 166 mm.

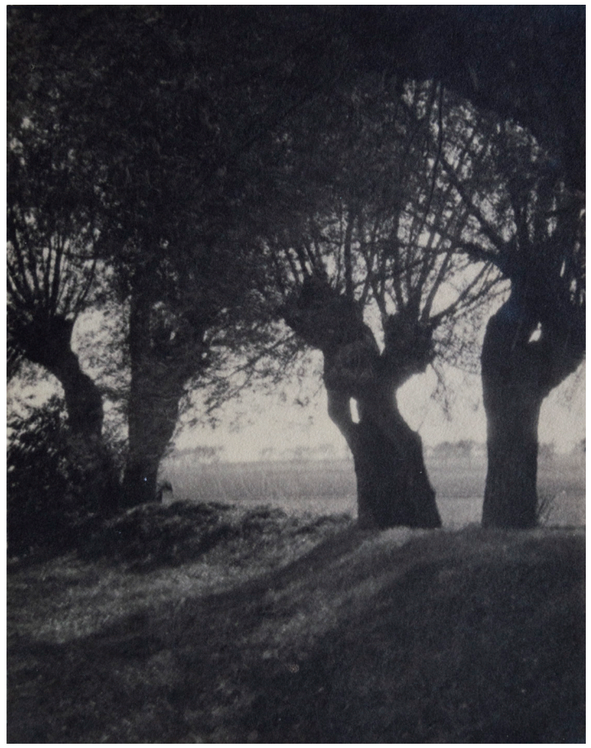

č. 1 Al. Funda, *Vrby*, 1927, technika neznámá, 213 × 169 mm.

Okružní mapa 1927

Album z roku 1927 je první, které obsahuje celý Průvodní sešit k mapě Klubu fotografů amatérů v Kolíně zahrnující vypsaný řád s podpisem správce map Rudolfem Paďoukem, cestovní pořad mapy a obsáhlejší kritiku (RMK, 1927, inv. č. U2161). Na mapě se dle zápisů pracovalo převážně v roce 1926 pod vedením tehdejšího jednatele Otakara Vogla a následuje mapu 1925 (Kniha zápisů, s. 154), nicméně album bylo zařazeno do VII. Mapové akce pořádané Svazem (1927–1928), je tedy značené 1927 a kolovalo od srpna 1927 do září 1928 v tomto pořadí mezi kluby:

> *KFA v Chrudimi, KFA ve Vysokém Mýtě, KFA v Ústí nad Orlicí, ČKFA v Týništi nad Orlicí, KFA v Hronově, KFA v Náchodě, KFA ve Dvoře Králové nad Labem, ČKFA v Hradci Králové, KFA v Novém Bydžově, KFA v Mladé Boleslavi, KFA v Nymburce, ČKFA v Praze, KFA zaměstnanců chekového úřadu v Praze, Klub přátel amatérské fotografie v Praze, KFA ve Zlonicích, KFA v Slaném, Turistický KFA v Lounech, KFA v Kladně, KFA v Plzni, KFA v Českých Budějovicích, KFA v Táboře, Sdružení fotografů amatérů v Zastávce u Brna, ČKFA v Brně, KFA v Prostějově, KFA v Holešově, KFA v Přerově, KFA na Ostravsku v Slezské Ostravě, KFA v Uherském Hradišti, Československý KFA v Bratislavě, Československý klub fotoamatérů v Trnavě, KFA v Ružomberku, Klub československých fotoamatérů v Košicích, KFA v Mukačevě, KFA v Čáslavi* (RMK, 1927, inv. č. U2161).

Obsah mapy představuje 1 technicky neurčený snímek a dále 15 bromostříbrných fotografií, z nichž jedna dnes chybí – č. 14 *Pod podloubím* Josefa Dvořáka (ibid). V celé mapě jsou pouze čtyři autoři – tehdejší jednatel Otakar Vogel (8 obrazů), pokladník Josef Dvořák (6), knihovníka Karel Mencl (1) a Al. Funda (1) (ibid). Snímky se znovu více vrací k silné krajinářské tradici a motivům cest, lesů a ke světelně atmosféricky podaným náladám (ibid). Nechybí ani kolínské snímky, například Josef Dvořák se na č. 5 *Podzimní ráno* vrací ke stejnému úhlu pohledu na Karlovo náměstí (ibid), jako prezentoval v mapě předchozí v č. 25 (RMK, 1925, inv. č. U2162). Menší počet autorů a snímků na první stránce Výbor KFA v Kolíně komentuje jako nutný krok zpět s cílem udržení se v okruhu:

> *„Mapu tuto předkládáme ku kolovaní ve vědomí, že tato značí pro nás letošního roku ‚krok zpět'; není ale vyhnutí, neboť nešťastná shoda okolností zabraňuje nám již delší dobu rozvinouti činnost v klubu tak, abychom mohli býti s výsledky plně spokojeni a měli v zásobě dostatek cenného obrazového materiálu. Tuto kolekci vysíláme jen abychom se nevyřadili z okruhu, což pokládáme za velmi důležité."* (RMK, 1927, inv. č. U2161).

Na tuto omluvu klubu ostatní hojně reagovali v rámci kritiky svazu, která je integrovaná v seznamu děl, i meziklubové kritiky vepsané psacím písmem na konci sešitu (ibid). Svaz ocenil kolínské „poctivé snahy", i když zapojení většího počtu autorů a motivickou úpravu doporučuje (ibid). Stejně tak další kluby se vyjadřují k mapě pochvalně a skromnost KFA v Kolíně na první straně mapy vyznívá tak, že nebyla nutná. Náchod píše, že Kolín „vysílá do okruhu jednu z nejlepších map jak zevnějšek, tak i obsah líbí se nám velice", a Červený Kostelec si myslí, že „úvod kolínského klubu se nesrovnává s tím co v mapě podáno" (ibid). Celkem hodnotilo 12 klubů, a to Chrudim, Ústí nad Orlicí, Náchod, Červený Kostelec, Dvůr

Králové, Nový Bydžov, Nymburk, Klub fotografů amatérů zaměstnanců šekového úřadu v Praze, Zlonice, Přerov a Bratislava (ibid). Velmi se všeobecně líbil obraz č. 3 od jednatele Vogla s kravami nazvaný *Na pastvě* (ibid).

Nicméně kolínští na sebe byli tvrdí a Vogel album dle Knihy zápisů (s. 154) hodnotí jako „mapu z nouze“, kterou vypravili obtížně a se zpožděním, což je doloženo dalšími zápisy s žádostí na Svaz, který jim termín prodloužil do poloviny února 1927 (s. 146, 148). Tato mapa prý pro klub nepředstavovala pokrok a byl malý zájem členů o její vyhotovení (ibid, s. 154). „Okružní mapa musí býti chloubou klubu, nikoli trapnou povinností,“ sděluje Vogel a plánuje mapu další připravovat celý rok (ibid).

Několik snímků z této mapy bylo publikováno na již zmíněné velké členské výstavě roku 1930 (Městská knihovna v Kolíně, 1930, sign. 06 N 119). S jistotou to bylo č. 13 *Lučni záplava* od Josefa Dvořáka, fotografie (ibid), kterou otiskl v rámci recenze i Obzor (1930, roč. 38). Dále bylo pravděpodobně vystaveno č. 1 *Vrby* od Fundy, kde je ale uvedena křestní iniciála O. místo Al., a nakonec s velkým otazníkem další Dvořákova práce č. 6 *Jíní* – snímek s tímto názvem od Dvořáka byl roku 1930 určitě vystaven, nicméně titul *Jíní* byl oblíbený a sám Dvořák tak stejným názvem pojmenovával odlišné fotografie (Městská knihovna v Kolíně, 1930, sign. 06 N 119).

č. 2 Otakar Vogel, *Za mlhy*, 1927, bromostříbrná fotografie, 114 × 114 mm.

č. 3 Otakar Vogel, *Na pastvě I.*, 1927, bromostříbrná fotografie, 165 × 213 mm.

č. 4 Otakar Vogel, *Dětský genre*, 1927, bromostříbrná fotografie, 157 × 119 mm.

č. 5 Josef Dvořák, *Podzimní ráno*, 1927, bromostříbrná fotografie, 174 × 235 mm.

č. 6 Josef Dvořák, *Jíní*, 1927, bromostříbrná fotografie,
219 × 171 mm.

č. 7 Otakar Vogel, *Parkové zátiší*, 1927, bromostříbrná fotografie, 170 × 231 mm.

č. 8 Josef Dvořák, *Očekávání průvodu*, 1927, bromostříbrná fotografie, 175 × 238 mm.

č. 9 Otakar Vogel, *Na pastvě II.*, 1927, bromostříbrná fotografie, 172 × 225 mm.

č. 10 Ing. Otakar Vogel, *U paseky*, 1927, bromostříbrná fotografie, 171 × 230 mm.

č. 11 Josef Dvořák, *V parku*, 1927, bromostříbrná fotografie, 177 × 236 mm.

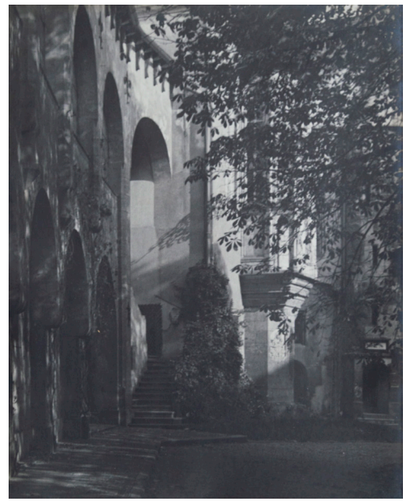

č. 12 Otakar Vogel, *Vlašský dvůr*, 1927,
bromostříbrná fotografie, 260 × 206 mm.

č. 13 Josef Dvořák, *Luční záplava*, 1927, bromostříbrná fotografie, 168 × 213 mm.

č. 15 Otakar Vogel, *Záhadná studánka*, 1927, bromostříbrná fotografie, 122 × 171 mm.

č. 16 Karel Mencl, *Hra světel a stínů*, 1927, bromostříbrná fotografie, 229 × 254 mm.

č. 1 Josef Dvořák, *Podloubí*, 1929, bromostříbrná fotografie, 222 × 242 mm.

Okružní mapa 1929

Album z roku 1929 rovněž obsahuje celý Průvodní sešit k mapě Klubu fotografů amatérů v Kolíně s vypsaným řádem a podpisem správce map Rudolfa Paďouka a cestovním pořadem mapy (RMK, 1929, inv. č. U2160). Ze zápisů klubu vyplývá, že se na ní pracovalo v roce 1928 a následuje mapu 1927 (Kniha zápisů, s. 154). Mapa byla zařazena do VIII. Mapové akce pořádané Svazem (1929–1930) a kolovala od září 1929 do října 1930 v tomto pořadí mezi kluby:

> *KFA v Pardubicích, KFA v Chrudimi, KFA ve Vysokém Mýtě, KFA v Týništi nad Orlicí, KFA v Hronově, KFA v Polici nad Metují, KFA v Náchodě, KFA v Červeném Kostelci, KFA ve Dvoře Králové nad Labem, KFA v Hradci Králové, KFA v Novém Bydžově, KFA v České Lípě, KFA v Nymburce, KFA zaměstnanců šekového úřadu v Praze, ČKFA v Praze, Klub přátel amatérské fotografie v Praze, KFA v Berouně, KFA ve Zlonicích, KFA ve Slaném, KFA v Lounech, KFA v Lomu u Mostu, KFA v Plzni, KFA v Táboře, KFA v Brně, KFA v Prostějově, KFA v Olomouci, KFA v Holešově, KFA ve Slezské Ostravě, KFA v Berehovu, KFA v Bratislavě, KFA v Bratislavě IMCA* (RMK, 1929, inv. č. U2160).

V mapě lze nalézt nyní 26 snímků z původních 27, fotografie č. 16 z Českého Krumlova od Karla Kolína chybí (ibid). Ve všech případech se jedná o bromostříbrné fotografie. Autorů se podílelo 5, nejvíce fotografií měl zastoupeno tehdejší jednatel Karel Kolín (12 obrázků), pak nově přistoupivší Eugen Wiškovský (9), pokladník Josef Dvořák (3), správce temné komory Jaroslav Misík (2) a K. Toff (1) (ibid). Fotografie znázorňují jak výjevy ze života, tak i stále oblíbenou krajinu, portréty víceméně absentují. Na 10 fotografiích je zastoupen motiv vody a obdobně četně v mapě figuruje i motiv cesty. Album osvěžuje zejména Wiškovského trojice snímků kánoí. Celkově tudíž mapa působí již moderněji s o něco odvážnějšími kompozicemi a naprostá dominance bromostříbrné fotografie také svědčí o proměně smýšlení v klubu.

Nechybí ani Svazová kritika, opět integrována v seznamu děl, ovšem bez komentáře klubů – možná v souvislosti se skutečností, že prostor pro poznámky jednotlivých klubů na základě špatných zkušeností Svaz později zrušil (Vrbová a Mühldorf, 2010, s. 150). Chvála a výtky se ve svazovém hodnocení střídají, více je kritizován například fotografický „žertík“ Jaroslava Misíka na snímku č. 22 *Rybáři* nebo obraz č. 7 *Turista* od Wiškovského, u kterého je technické provedení „vadné“ (RMK, 1929, inv. č. U2160). Naopak trojice kánoí byla okomentována pochvalně a úhlopříčná kompozice doceněna jako „originelní“.

Dvě fotografie od Karla Kolína – *Pradleny* a *Na vodě* – byly vystaveny i na členské výstavě roku 1930 v Městské knihovně (1930, sign. 06 N 119). I z důvodu výstavy není tato mapa v zápisech moc reflektována, činnost klubu se soustředila na svou dlouho plánovanou expozici. Dále byl publikován zmíněný žertovný snímek *Rybáři* od Jaroslava Misíka v práci Moje město Kolín – Cesta k modernímu umění od Petry Hollerové (2015). Ve stejné knize byl otištěn i obraz Pod mostem Eugena Wiškovského, který vyšel též v obrazové knize o Wiškovském od Tomáše Pospěcha (2014). Nakonec byla fotografie Mlynářský rovněž od Wiškovského součástí knihy 100 uměleckých předmětů Regionálního muzea v Kolíně (Hollerová a Rišlink, 2020).

č. 2 Josef Dvořák, *Jíní*, 1929, bromostříbrná fotografie, 213 × 228 mm.

č. 3 Josef Dvořák, *V květu*, 1929, bromostříbrná fotografie, 243 × 212 mm.

č. 4 Karel Kolín, *Boží muka*, 1929, bromostříbrná fotografie, 165 × 232 mm.

č. 5 Karel Kolín, *O prázdninách*, 1929, bromostříbrná fotografie, 170 × 226 mm.

č. 6 Karel Kolín, *Nedočkavci*, 1929, bromostříbrná fotografie, 263 × 223 mm.

č. 7 Eugen Wiškovský, *Turista*, 1929, bromostříbrná fotografie, 234 × 178 mm.

č. 8 Jaroslav Misík, *U jezera*, 1929, bromostříbrná fotografie, 220 × 171 mm.

č. 9 Eugen Wiškovský, *Skautky*, 1929, bromostříbrná fotografie, 224 × 175 mm.

č. 10 Eugen Wiškovský, *Kanoe I*, 1929, bromostříbrná fotografie, 142 × 185 mm.

č. 11 Eugen Wiškovský, *Pod mostem*, 1929, bromostříbrná fotografie, 133 × 169 mm.

č. 12 Eugen Wiškovský, *Kanoe II*, 1929, bromostříbrná fotografie, 158 × 133 mm.

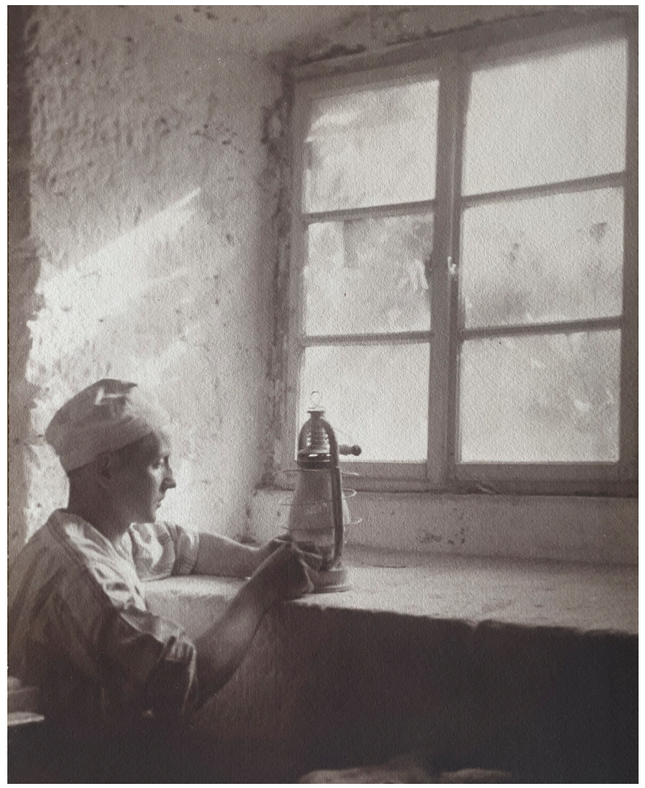

č. 13 Eugen Wiškovský, *Mlynářský*, 1929, bromostříbrná fotografie, 219 × 174 mm.

č. 14 Eugen Wiškovský, *V rozhovoru*, 1929, bromostříbrná fotografie, 210 × 170 mm.

č. 15 Eugen Wiškovský, *Mládí*, 1929,
bromostříbrná fotografie, 226 × 171 mm.

č. 17 Karel Kolín, *Přátelé*, 1929, bromostříbrná fotografie,
173 × 234 mm.

č. 18 Karel Kolín, *Podzimní výlet*, 1929, bromostříbrná fotografie, 174 × 219 mm.

č. 19 Karel Kolín, *Na vodě*, 1929, bromostříbrná fotografie, 174 × 233 mm.

č. 20 Karel Kolín, *Pradleny*, 1929, bromostříbrná fotografie, 170 × 191 mm.

č. 21 Eugen Wiškovský, *U vody*, 1929,
bromostříbrná fotografie, 228 × 175 mm.

č. 22 Jaroslav Misík, *Rybáři*, 1929, bromostříbrná fotografie, 175 × 235 mm.

č. 23 Karel Kolín, *Z Posázaví*, 1929, bromostříbrná fotografie, 174 × 226 mm.

č. 24 Karel Kolín, *Z rána*, 1929, bromostříbrná fotografie, 169 × 230 mm.

č. 25 Karel Kolín, *V myšlenkách*, 1929, bromostříbrná fotografie, 171 × 235 mm.

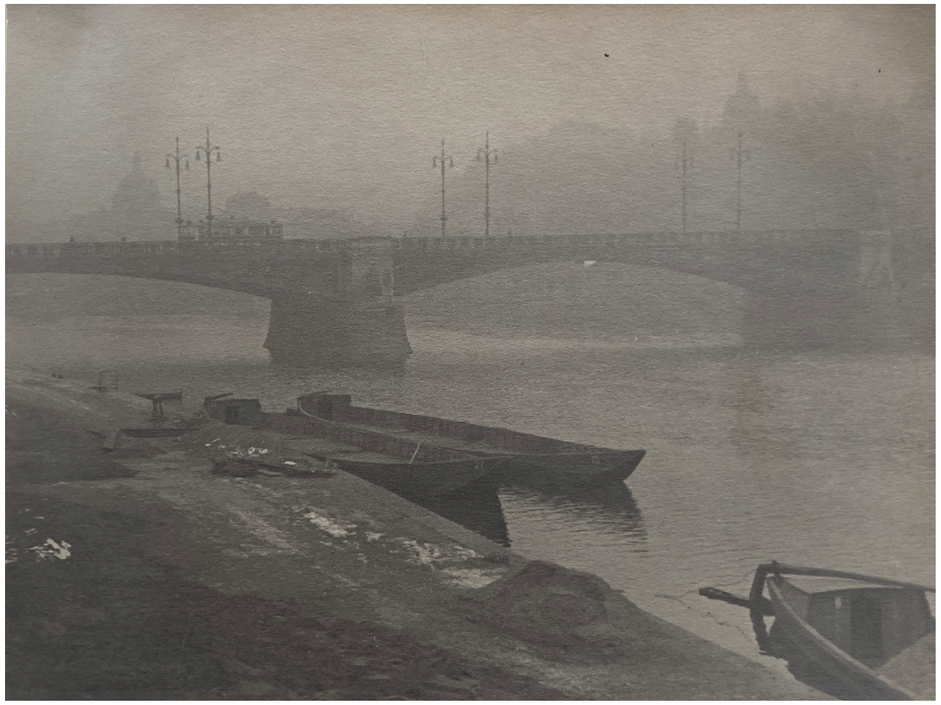

č. 26 Karel Kolín, *Pražské mlhy*, 1929, bromostříbrná fotografie, 171 × 229 mm.

č. 27 K. Toff, *Na Gardském jezeře*, 1929, bromostříbrná fotografie, 177 × 153 mm.

č. 2 Eugen Wiškovský, *Barrandov*, 1933, bromostříbrná fotografie, 224 × 175 mm.

Okružní mapa 1933

Album z roku 1933 je součástí již 10. mapové akce Svazu (1933–1934) a datace odpovídá soupisu inventáře z roku 1937 (Kniha zápisů, s. 323), není však jasné, zda je další kolínskou mapou po albu 1929, nebo mezitím byla vypravena ještě mapa jiná. Průvodní sešit k mapě klubu se dochoval celý, nechybí vypsaný řád s podpisem správce map Jana Zelenky a cestovní pořad mapy (RMK, 1933, inv. č. U2159). Mapa kolovala mezi lednem 1933 a prosincem 1934 v tomto pořadí po městech:

> *Hradec Králové, Třebechovice pod Orebem, Týniště nad Orlicí, Kostelec nad Orlicí, Opočno, Náchod, Hronov, Police nad Metují, Velké Poříčí, Červený Kostelec, Trutnov, Dvůr Králové nad Labem, Hořice, Velké Hamry, Česká Lípa, Lom u Mostu, Chomůtov, Louny, Zlonice, Slaný, Veltrusy, Kralupy nad Vltavou, Kutná Hora, Čáslav, Vysoké Mýto, Šumperk, Olomouc, Přívoz, Moravská Ostrava, Holešov, Prostějov, Brno, Napajedla, Uherské Hradiště, Bratislava YMCA, Bratislava, Parkán, Sušice* (RMK, 1933, inv. č. U2159).

Tato mapa obsahuje 23 fotografií z původních 25, u nichž technické provedení není v přiloženém sešitu určeno (ibid), ale 3 fotografie (č. 2, 5, 6) byly dodatečně identifikovány jako bromostříbrné fotografie (Hollerová a Rišlink, 2020). Autorů, kteří se celkově podíleli na vytvoření mapy, je 7 – a to tehdejší jednatel Karel Kolín (9 obrazů), člen výboru Eugen Wiškovský (6), předseda Josef Dvořák (4), profesor Kopecký (3), profesor Macháček (1), člen výboru Jos. Tuček (1) a taktéž člen výboru Jaroslav Misík (1) (RMK, 1933, inv. č. U2159).

Fotografie, které v mapě chybí, jsou snímky č. 1 a 3 od Eugena Wiškovského (ibid). Pravděpodobně schází z toho důvodu, že představují jedny z jeho ikonických fotografií. Snímek č. 1 totiž motivem krále silnic odpovídá obrazu, který se často uvádí pod názvem *Cesta*, a u č. 3 s názvem *Límečky* je s ještě větší pravděpodobností možné předpokládat, že se jedná o *Límce* ve známost vzešlé jako *Měsíční krajina*, kde Wiškovský komponoval košilové límce tak, aby připomínaly povrch Měsíce, čímž do objektivity nové věcnosti přidal subjektivní analogii (Birgus a Mlčoch, 2010, s. 62–63). Wiškovského fotografie zastoupené v této mapě ve stylu nové věcnosti se soustředí na detaily a změnu měřítka, které mění vnímání předmětů – jako například č. 6 *Mostnice*, které lze nalézt také pod jménem *Cementové skruže* (RMK, 1933, inv. č. U2159).

Wiškovský není jediný, kdo v albu uplatnil zásady české nové fotografie. Mapa je oproti těm předchozím celkově zpracována v avantgardnějším duchu. Konstruktivistické experimenty s diagonálou, kompozicí a perspektivou uplatňuje zejména Karel Kolín, jehož snímek č. 20 *Stolečky* je dokonce na stejný námět pohledu na Barrandov jako Wiškovského č. 2 (ibid). Nicméně v mapě je stále zastoupeno i konzervativnější krajinářské pojetí zejména v pracích od Josefa Dvořáka (ibid).

Díla jsou doplněna o kritiku svazovou, která mapě dává „plné uznání“ (ibid). Kritika oceňuje plnou péči o mapu a „pozoruhodné myšlenky“ (ibid), i přesto, že fotografie v albu nejsou dle rozboru Svazu dostatečně chráněny před poškozením (ibid). Svaz hodnotí fotografie Wiškovského, které jsou dnes známé, také vesměs jako zdařilé (ibid). Ovšem k obrazu č. 6 *Mostnice* se kritika vyjadřuje překvapivě tak, že není „tak novým pojetím“ (ibid). Oceněna není ani diagonální kompozice některých fotografií (ibid). Celkově je pak mapě vyčítána

místy nedostatečná ostrost a světelné podání (ibid). Rozbor Svazu je ale zakončen gratulací klubu (ibid).

Obrazy Wiškovského č. 2 *Barrandov* a č. 6 *Mostnice* se nyní nachází mimo mapu v paspartě ve fondu RMK. Obě tyto fotografie byly zveřejněny v knize Eugen Wiškovský: Obrazová fotografie od Tomáše Pospěcha (2014), v Moje město Kolín – Cesta k modernímu umění Petry Hollerové (2015) a i v publikaci 100 uměleckých předmětů Regionálního muzea v Kolíně (Hollerová a Rišlink, 2020). *Mostnice* byly také pravděpodobně uvedeny pod názvem *Skruže* na členské výstavě roku 1930 v Městské knihovně (1930, sign. 06 N 119). Wiškovského č. 5 *Ztracenec* byl rovněž publikován ve 100 uměleckých předmětů RMK (Hollerová a Rišlink, 2020). A nakonec č. 20 *Stolečky* Karla Kolína je otištěno v Moje město Kolín – Cesta k modernímu umění (Hollerová, 2015).

č. 4 Eugen Wiškovský, *U kostela*, 1933, technika neznámá, 235 × 178 mm.

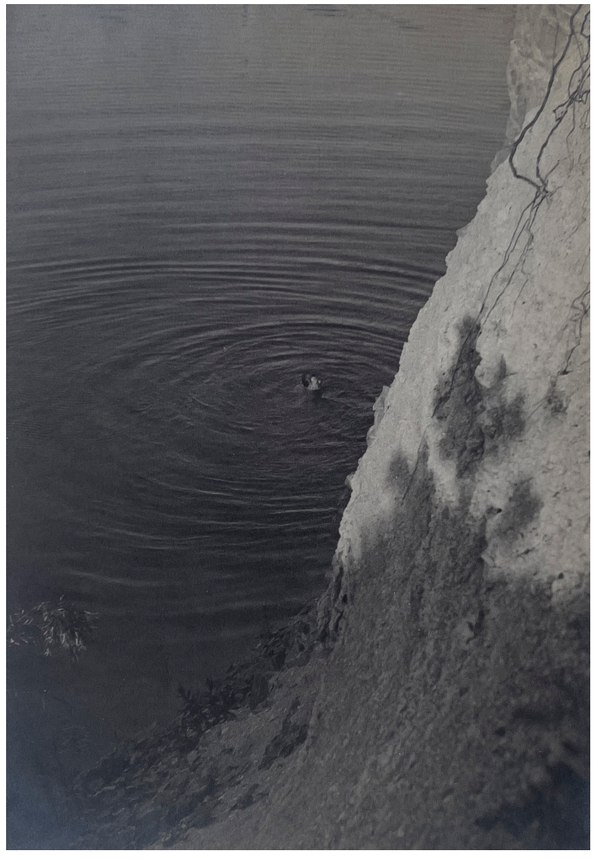

č. 5 Eugen Wiškovský, *Ztracenec*, 1933, bromostříbrná fotografie, 233 × 161 mm.

č. 6 Eugen Wiškovský, *Mostnice*, 1933, bromostříbrná fotografie, 234 × 142 mm.

č. 7 Josef Dvořák, *Kostelík se zvonicí*, 1933, technika neznámá, 172 × 233 mm.

č. 8 Josef Dvořák, *Vesnice na Podkarpatské Rusi*, 1933, technika neznámá, 164 × 233 mm.

č. 9 Josef Dvořák, *Vesnice na Podkarpatské Rusi*, 1933, technika neznámá, 169 × 234 mm.

č. 10 Josef Dvořák, *Salaše*, 1933, technika neznámá, 173 × 224 mm.

č. 11 Jan Kopecký, *Cestou domů*, 1933, technika neznámá, 165 × 226 mm.

č. 12 Jan Kopecký, *Na vodě*, 1933, technika neznámá, 171 × 229 mm.

č. 13 Jan Kopecký, *Tatry*, 1933, technika neznámá, 162 × 233 mm.

č. 14 Josef Tuček, *Chodba*, 1933, technika neznámá, 219 × 158 mm.

č. 15 Jaroslav Misík, *U Míseček*, 1933, technika neznámá, 173 × 230 mm.

č. 16 Macháček, *V zoologické zahradě*, 1933, technika neznámá, 151 × 234 mm.

č. 17 Karel Kolín, *Staveniště*, 1933, technika neznámá, 175 × 233 mm.

č. 18 Karel Kolín, *Pohled z Bezdězu*, 1933,
technika neznámá, 233 × 174 mm.

č. 19 Karel Kolín, *Detail portálu*, 1933, technika neznámá, 175 × 234 mm.

č. 20 Karel Kolín, *Stolečky*, 1933, technika neznámá, 177 × 233 mm.

č. 21 Karel Kolín, *Středověká munice*, 1933, technika neznámá, 170 × 230 mm.

č. 22 Karel Kolín, *Krajinka v Podyjí*, 1933, technika neznámá, 233 × 176 mm.

č. 23 Karel Kolín, *Zimní květy*, 1933,
technika neznámá, 227 × 177 mm.

č. 24 Karel Kolín, *Z Bítova*, 1933, technika neznámá, 177 × 231 mm.

č. 25 Karel Kolín, *Kolotoče*, 1933, technika neznámá, 177 × 235 mm.

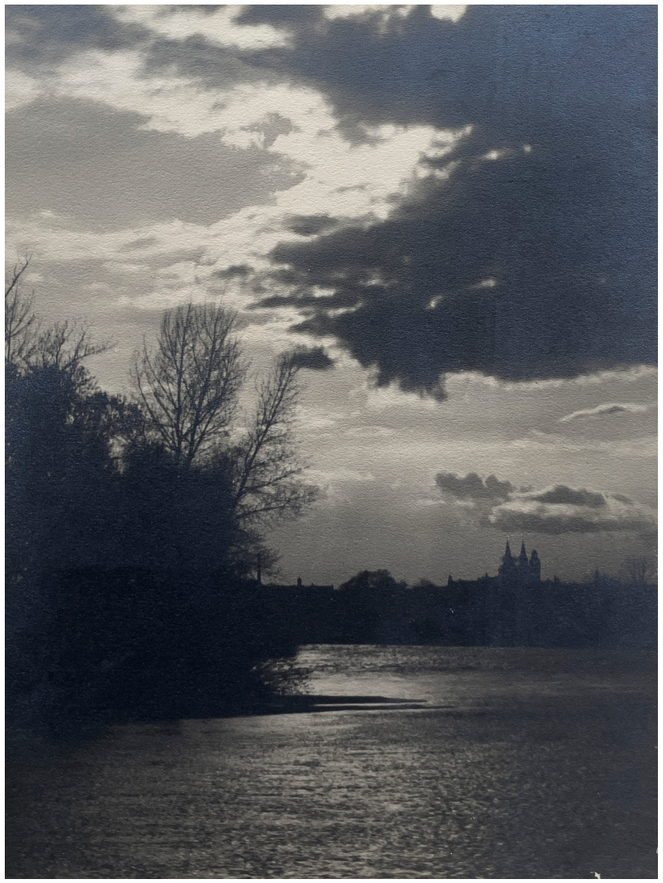

č. 1 Josef Spálený, *Kolínské „nocturno“*, 1935, technika neznámá, 232 × 173 mm.

Okružní mapa 1935

Album z roku 1935 obsahuje Průvodní sešit k mapě klubu, který se z části dochoval, chybějící je minimálně první strana, nicméně vypsaný řád s podpisem správce map Jana Zelenky a cestovní pořad mapy je přítomen (RMK, 1935, inv. č. U2165). Dle Knihy zápisů (s. 269, 271) probíhaly v roce 1934 přípravy na mapový okruh a Josef Dvořák byl zvolen za kolínského mapaře. Soupis inventáře na rok 1935 také sedí (ibid, s. 323). Mapa pravděpodobně odpovídá mapové akci z let 1935–1936, i když kolovala i v roce 1937. Kolínští album odeslali v dubnu 1935 a byla v oběhu 2 roky až do dubna 1937, kdy navštívila v tomto pořadí města:

> *Kutná Hora, Poděbrady, Nymburk, Mnichovo Hradiště, Česká Lípa, Zlonice, Nové Strašecí, Slaný, Kladno, Praha ČKFA, Praha spořitelna, Klatovy, Sušice, Strakonice, Písek, České Budějovice, České Velenice, Třeboň, Brno, Prostějov, Lipník nad Bečvou, Kroměříž, Holešov, Bratislava, Bratislava YMCA, Košice, Přívoz, Hrušov nad Odrou, Moravská Ostrava, Šumperk, Chrudim, Třebechovice pod Orebem, Týniště nad Orlicí, Rychnov nad Kněžnou, Dobruška, Opočno, Velké Poříčí, Hronov, Police nad Metují, Úpice, Trutnov, Dvůr Králové nad Labem, Nový Bydžov, Hradec Králové* (RMK, 1935, inv. č. U2165).

Fotografie v mapě obsažené se výjimečně zachovaly v celé své úplnosti v počtu 36 děl, u nichž technické provedení není v přiloženém sešitu určeno (ibid). Zastoupeno je v albu 11 autorů – a to tehdejší předseda Karel Kolín (8 obrazů), knihovník Karel Filip (7), jednatel Jaroslav Misík (4), Josef Spálený (4), Václav Botka (4), profesor J. Kopecký (3), Julius Šaf (2), H. Bondová (1), A. Roudnická (1), I. Karger (1) a J. Karták (1) (ibid). Tento hojný počet tvůrců ilustruje i fakt, že jsou zde zastoupeny dvě ženy. To je poprvé, kdy se ve fondu RMK objevují fotografie žen fotoamatérek, jmenovitě H. Bondové a A. Roudnické. V předchozích albech je pouze zmínka o Boženě Sudkové, ovšem ta je ze sešitu k mapové akci 1924–1925, která neodpovídá obsahu mapy čili její fotografii fond RMK neobsahuje (RMK, 1925, inv. č. U2162).

Motivicky je tato mapa velmi rozmanitá. Album nezklame a přináší typické krajiny se zájmem především o vodní plochy, dále pak výjevy ze života a pár portrétů (RMK, 1935, inv. č. U2165). Bohaté je tu i téma cestopisné – ať už po republice jako č. 15 *Krkavčí skály* od Karla Kolína a snímky č. 8 a č. 30 *U hradu Kosti* od Karla Filipa, nebo ze zahraničí viz č. 25 *Z milánského dómu* Šafa (ibid). Novinkou je motiv sportovní, který představuje č. 12 *Vodní lyže* od Kartáka a dva snímky č. 4 a č. 7 skoků na koních Karla Kolína (ibid). Vzrostl také zájem o objekty technického charakteru. Fotografie č. 34 Karla Filipa přináší téma focení kolínské elektrárny, ke které se v této době upnul pohled mnoha fotografů (ibid). Obrazy nové elektrárny projektované Jaroslavem Fragnerem, které v té době vznikaly, nebyly jen popisem architektury, ale její svéráznou interpretací (Birgus a Mlčoch, 2010, s. 61). Mezi autory známé focením elektrárny se řadí Josef Sudek, Jindřich Koch, Jaromír Funke i Eugen Wiškovský (ibid). Od zobrazování ve stylu nové věcnosti po hravé výřezy a diagonály – elektrárna byla zvěčněna jako jeden ze stěžejních kolínských motivů.

Přijetí mapy Svazem je popsáno v kritice sloučené se seznamem obrazů, kde se Svaz vyjadřuje k mapě pochvalně a zmiňuje „hojnost zdařilých prací a to technicky i myšlenkově“ (RMK, 1935, inv. č. U2165). Nejčastější výtkou je temné podání snímků stejně jako v mapě 1924, kterou připisuje věci vkusu (ibid). V mnoha případech si kritika přeje také

kvalitnější vyhotovení pozitivů (ibid). Kritice Svazu se také stejně jako v mapě předcházející 1933 ne vždy zamlouvá úhlopříčné řešení snímku – například u zmiňované elektrárny č. 34 od Karla Filipa, kde píše, že obrazu „zbíhavé linie“ nesvědčí, i když je „brilantně provedený“ (ibid). Diagonálu kritizuje i v případě č. 25 *Z milánského dómu* od Julia Šafa, jediné fotografie z této mapy, která byla publikována, a to v Moje město Kolín – Cesta k modernímu umění (Hollerová, 2015). Poslední dochovaná mapa KFA v Kolíně dokazuje vývoj amatérského hnutí a motivickou i technickou proměnu klubové tvorby během meziválečného období.

č. 2 Jan Kopecký, *Lodice*, 1935, technika neznámá, 126 × 173 mm.

č. 3 Josef Spálený, *Plachetka*, 1935, technika neznámá, 172 × 213 mm.

č. 4 Karel Kolín, *Skok I*, 1935, technika neznámá, 173 × 210 mm.

č. 5 Václav Botka, *Štika*, 1935,
technika neznámá, 224 × 161 mm.

č. 6 H. Bondová, *Z Kremnice*, 1935, technika neznámá,
233 × 172 mm.

č. 7 Karel Kolín, *Skok II*, 1935, technika neznámá,
218 × 173 mm.

č. 8 Karel Filip, *U hradu Kosti*, 1935,
technika neznámá, 146 × 145 mm.

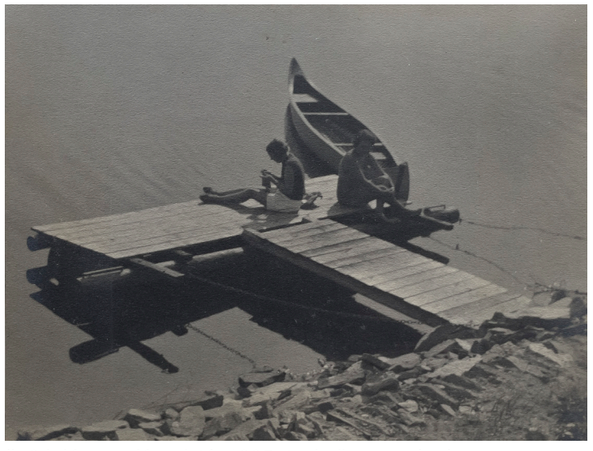

č. 9 I. Karger, *Kanoisté*, 1935, technika neznámá,
174 × 232 mm.

č. 10 Václav Botka, *Zimní motiv*, 1935, technika neznámá, 217 × 174 mm.

č. 11 Jaroslav Misík, *Vlašský dvůr*, 1935,
technika neznámá, 235 × 168 mm.

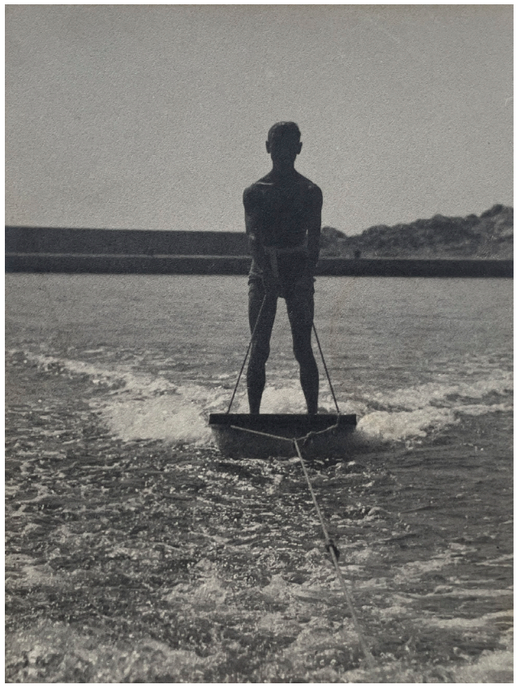

č. 12 J. Karták, *Vodní lyže*, 1935, technika neznámá,
212 × 160 mm.

č. 13 Václav Botka, *Z Jevan*, 1935, technika neznámá,
233 × 173 mm.

č. 14 Karel Kolín, *Dětská zábava*, 1935, technika neznámá,
232 × 173 mm.

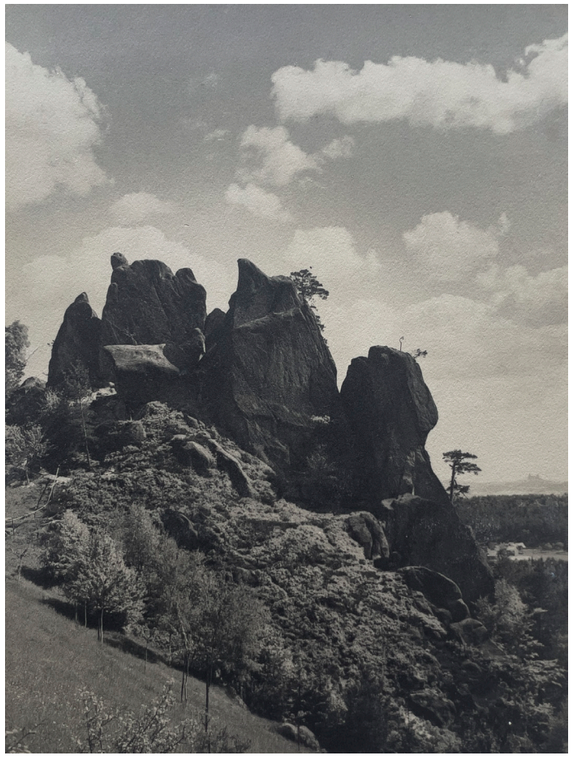

č. 15 Karel Kolín, *Krkavčí skály*, 1935, technika neznámá, 230 × 173 mm.

č. 16 Jan Kopecký, *Z Pražské ulice*, 1935, technika neznámá, 175 × 232 mm.

č. 17 Julius Šaf, *Lod'ky*, 1935, technika neznámá, 127 × 179 mm.

č. 18 Karel Kolín, *Nedělní odpoledne*, 1935, technika neznámá, 170 × 229 mm.

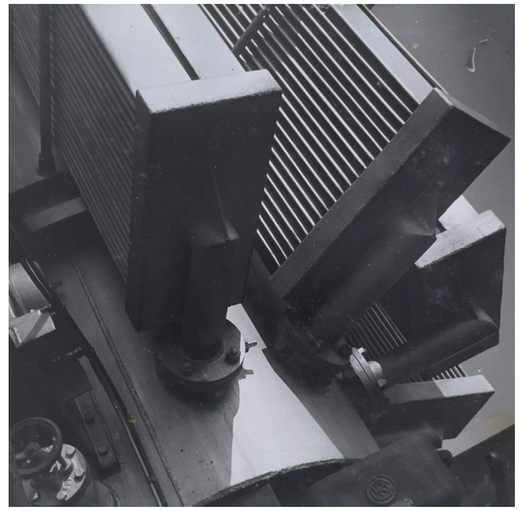

č. 19 Karel Filip, *Detail konstrukce*, 1935,
technika neznámá, 144 × 145 mm.

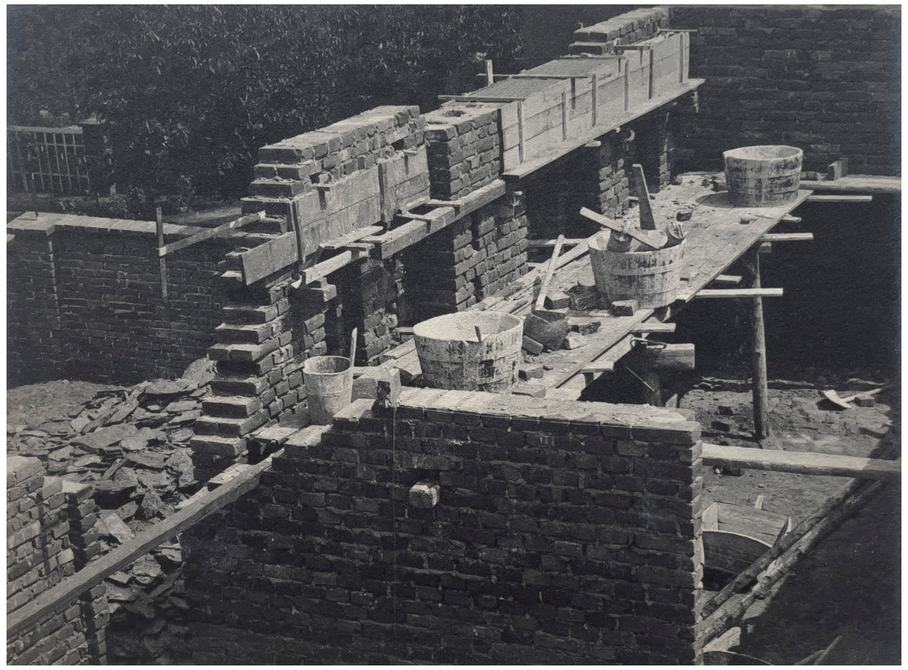

č. 20 Karel Kolín, *Ze stavby*, 1935, technika neznámá, 170 × 230 mm.

č. 21 Josef Spálený, *Na vodě*, 1935, technika neznámá, 174 × 229 mm.

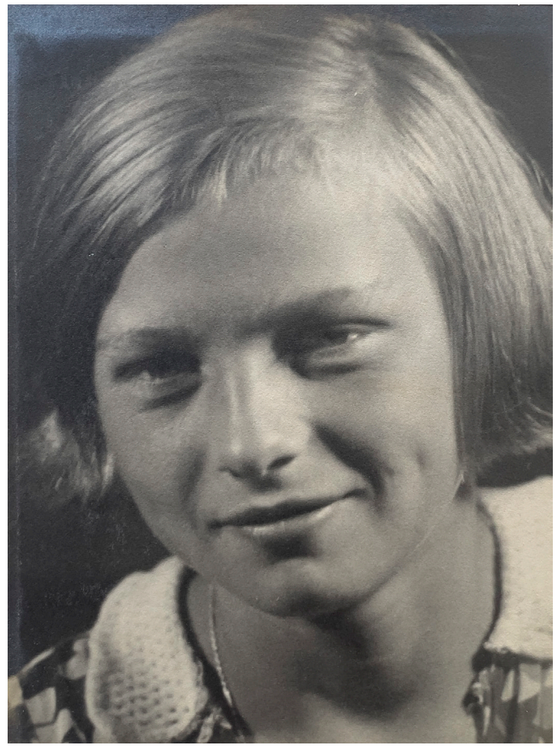

č. 22 Karel Kolín, *Věrka*, 1935, technika neznámá, 232 × 172 mm.

č. 23 Jaroslav Misík, *Na rybníku „Svět“*, 1935, technika neznámá, 232 × 174 mm.

č. 24 Karel Filip, *Lanovka*, 1935, technika neznámá, 173 × 206 mm.

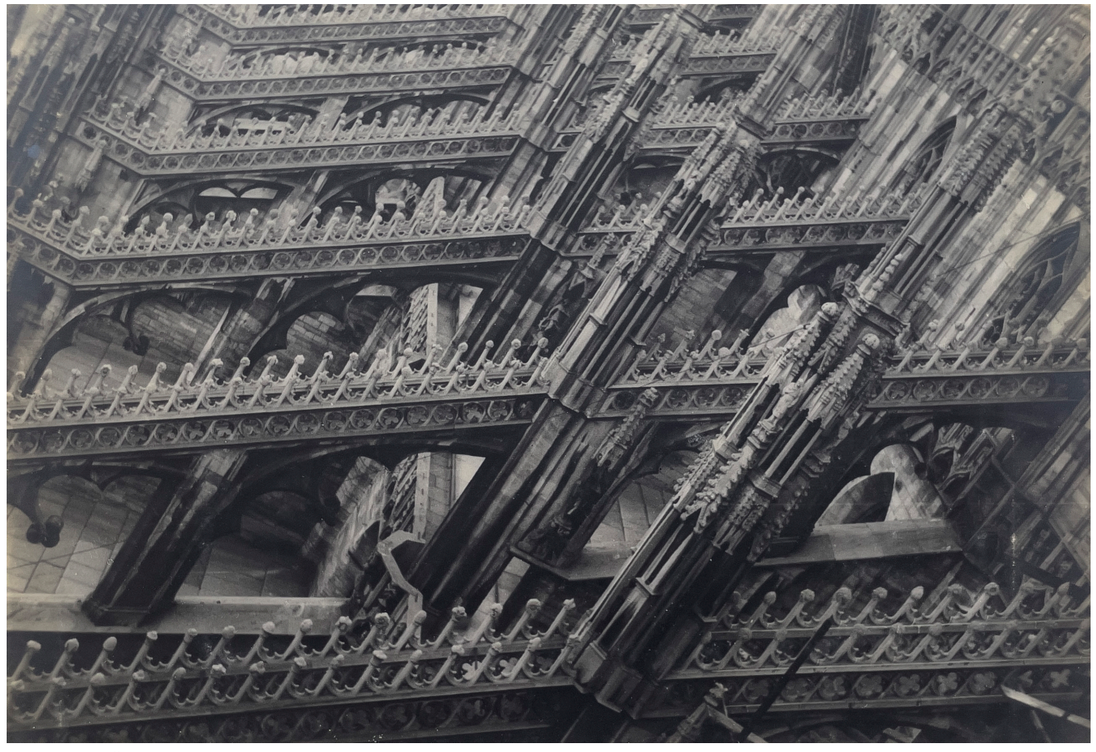

č. 25 Julius Šaf, *Z milánského dómu*, 1935, technika neznámá, 164 × 236 mm.

č. 26 Josef Spálený, *U potoka*, 1935, technika neznámá, 172 × 231 mm.

č. 27 Jaroslav Misík, *Květy*, 1935, technika neznámá, 174 × 232 mm.

č. 28 Václav Botka, *Jarní povodeň*, 1935,
technika neznámá, 175 × 233 mm.

č. 29 Karel Filip, *V sochařském atelieru*, 1935, technika neznámá,
181 × 177 mm.

č. 30 Karel Filip, *U hradu Kosti*, 1935, technika neznámá, 144 × 143 mm.

č. 31 Jan Kopecký, *Dětský genre*, 1935, technika neznámá, 154 × 175 mm.

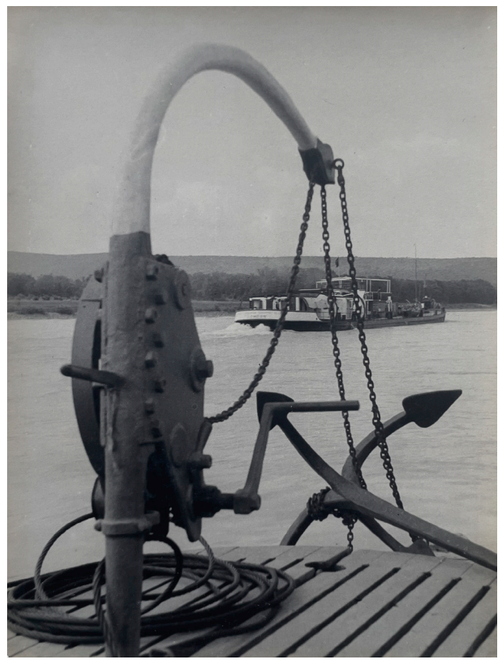

č. 32 Karel Filip, *Na lodi*, 1935, technika neznámá,
230 × 175 mm.

č. 33 Karel Kolín, *Při „žulíku“*, 1935, technika neznámá, 221 × 160 mm.

č. 34 Karel Filip, *Detail elektrár. budovy*, 1935, technika neznámá, 175 × 175 mm.

č. 35 A. Roudnická, *Škádlení*, 1935,
technika neznámá, 219 × 165 mm.

č. 36 Jaroslav Misík, *Portrétní studie*, 1935, technika neznámá, 173 × 225 mm.

ZÁVĚR

Tato práce prozkoumala činnost Klubu fotografů amatérů v Kolíně a i přes limity dostupných pramenů podala obraz o jeho působení. V první části práce byl vznik a vývoj klubu nejprve zařazen do širšího kontextu amatérského fotografického hnutí neboli sportu fotografického. Dále byla pozornost upřena na členy KFA v Kolíně – a to ty známé, představené v kontextu činnosti v klubu, ale především ty méně známé – podařilo se tak odkrýt informace o hlavních osobnostech kolínské fotografické meziválečné scény. Byla popsána taktéž aktivita fotoamatérů skrz jejich klubové zázemí, nesnáze i úspěchy v podobě zorganizovaných výstav. Druhá část práce se zaměřila na samotné dochované fotografie ve fondu Regionálního muzea v Kolíně. Jejich jádro, 7 okružních map klubu z let 1921, 1923, 1925, 1927, 1929, 1933 a 1935, bylo postupně představeno a zasazeno do kontextu celkové tradice okružních map i dění v klubu.

Okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně představují významný historický pramen a poskytují důležité svědectví o meziválečné amatérské tvorbě. Historie kolínského klubu je ale také dokladem širší kulturní síly amatérského hnutí, které formovalo přední představitele české fotografie. Dokumentární a umělecká hodnota obrazů klubu v Kolíně si i proto zaslouží pozornost. V této práci jsou uveřejněny cenné materiály dosud veřejnosti až na nepočetné výjimky nedostupné a znázorněna kvalita regionálního spolku, který mezi dvěma válkami houževnatě prezentoval své umělecké vize. „Nejsme kluci-uličníci“ (Kniha zápisů, s. 30) – mají kolínští fotografové amatéři jasno – „snáze překonáme všechny obtíže, vždyť vzájemně dodáme si ve větším kroužku více chuti ku práci a tím dojista dočkáme se lepších výsledků!“ (s. 29). Kolektivní snaha a touha tvořit, které amatérský klub v Kolíně provázely, reprezentují inspiraci i do dnešních dní. Nezbývá než popřát dobré světlo všem milovníkům fotografie!

PRAMENY A LITERATURA

Dobové prameny

ČERNÝ, Břetislav, 1893. Okružní mapa obrazová rakouských a německých spolků fotografů amatérů. *Fotografický obzor*. 1 (1), s. 9–11.

da, 1920. Fotografická výstava klubová. *Fotografický obzor*. 28 (1–3), s. 33.

da, 1926. První mezinárodní výstava v Tallinnu. *Fotografický obzor*. 34 (1), s. 111.

da, 1930. I. členská výstava KFA v Kolíně. *Fotografický obzor*. 38 (1), s. 137.

da, 1934. KFA v Kolíně. *Fotografický obzor*. 42 (1), s. 93.

K., 1940. Výstava Kolínského klubu. *Fotografický obzor*. 48 (8), s. 93–94.

M., 1918. Klubový zájezd do Kolína a Čáslavi. *Fotografický obzor*. 26 (10–12), s. 142.

Městská knihovna v Kolíně. *Klub fotografů amatérů v Kolíně I. členská výstava 25. 5. – 1. 7. 1930*. Katalog výstavy. Signatura 06 N 119.

Regionální muzeum v Kolíně (RMK), podsbírka Výtvarného umění. *Okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně*: Mapa 1921 (inv. č. U2163).

Regionální muzeum v Kolíně (RMK), podsbírka Výtvarného umění. *Okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně*: Mapa 1923 (inv. č. U2164).

Regionální muzeum v Kolíně (RMK), podsbírka Výtvarného umění. *Okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně*: Mapa 1925 (inv. č. U2162).

Regionální muzeum v Kolíně (RMK), podsbírka Výtvarného umění. *Okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně*: Mapa 1927 (inv. č. U2161).

Regionální muzeum v Kolíně (RMK), podsbírka Výtvarného umění. *Okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně*: Mapa 1929 (inv. č. U2160).

Regionální muzeum v Kolíně (RMK), podsbírka Výtvarného umění. *Okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně*: Mapa 1933 (inv. č. U2159).

Regionální muzeum v Kolíně (RMK), podsbírka Výtvarného umění. *Okružní mapy Klubu fotografů amatérů v Kolíně*: Mapa 1935 (inv. č. U2165).

Státní okresní archiv Kolín (SOA Kolín), archivní fond Klub fotoamatérů Kolín 1924–1951. *II. Kniha zápisů Klubu fotografů amatérů v Kolíně*. Inv. č. 1.

Státní okresní archiv Kolín (SOA Kolín), Knihovna Okresního archivu v Kolíně. *Fotografové Klubu fotografů amatérů v Kolíně 1919–1950*. Kart. č. 9, č. 10445/R1060. Kolín, 1996.

Literatura

BIRGUS, Vladimír, 1999. *Česká fotografická avantgarda 1918–1948*. Praha: KANT. ISBN 80-86217-11-7.

BIRGUS, Vladimír a Jan MLČOCH, 2010. *Česká fotografie 20. století*. Praha: KANT. ISBN 978-80-7437-026-7.

HOLLEROVÁ, Petra, 2015. *Moje město Kolín – Cesta k modernímu umění*. Kolín: Regionální muzeum v Kolíně. ISBN 978-80-87407-12-7.

HOLLEROVÁ, Petra a Vladimír RIŠLINK, 2020. *100 uměleckých předmětů Regionálního muzea v Kolíně*. Kolín: Regionální muzeum v Kolíně. ISBN 978-80-86403-52-6.

HRUBÁ, Michaela a kol., 2023. *Dobré světlo! Organizovaná amatérská fotografie 1889–1950*. Praha: Národní technické muzeum. ISBN 978-80-7037-374-3.

POSPĚCH, Tomáš, 2014. *Eugen Wiškovský: Obrazová fotografie*. Praha: Positif. ISBN 978-80-86403-37-3.

SCHEUFLER, Pavel, 2023. Amatérská fotografie v českých zemích do roku 1918. In: HRUBÁ, Michaela a kol. *Dobré světlo! Organizovaná amatérská fotografie 1889–1950*. Praha: Národní technické muzeum, s. 10–29.

SLÁDEK, Vladimír, 1995. *Současná kolínská fotografie*. Kolín: Polabská kulturní nadace.

ŠTANZEL, Tomáš, 2023. Fotografická technika ve službách fotoamatérů. In: HRUBÁ, Michaela a kol. *Dobré světlo! Organizovaná amatérská fotografie 1889–1950*. Praha: Národní technické muzeum, s. 164–185.

VRBOVÁ, Pavla a Josef MÜHLDORF, 2010. *Od sportu fotografického k umělecké fotografii*. 1. vydání. Praha: NIPOS. ISBN 978-80-7068-248-7.

Osobní komunikace

HOLLEROVÁ, Petra. Osobní komunikace s kurátorkou sbírky. Proběhlo dne 28. 4. 2025

PŘÍLOHY

1923

Seznam obrazů

1. JUC. Jar. Funke: Zátiší. Kodura.
2. JUC. Jar. Funke: Jarní předvečer. Brom.
3. Jan Sklenář: Podvečer v Terstu. Pigment.
4. JUC. Jar. Funke: Na vodě. Pigment. – vzal Funke
5. JUC. Jar. Funke: Portrait. Kodura. – vzal Funke
6. Josef Spálený: Kolínská nálada. Brom.
7. Josef Dvořák: Lesní zátiší. Pigment.
8. JUC. Jar. Funke: Lesní interieur. Pigment.
9. JUC. Jar. Funke: Letní mraky. Pigment.
10. František Gerhardt: Plnou parou. Brom.
11. JUC. Jar. Funke: Sníh v lese. Pigment.
12. JUC. Jar. Funke: Zimní motiv. Pigment.
13. Josef Spálený: Z luk. Brom.
14. Karel Bělčický: Na starém Labi. Pigment.
15. Josef Dvořák: Jitro v parku. Pigment.
16. František Chochola: Romantická krajina. Brom.
17. JUC. Jar. Funke: Mojí kolegové. Brom.
18. JUC. Jar. Funke: Mojí kolegové. Brom.
19. JUC. Jar. Funke: V mlze. Pigment.
20. JUC. Jar. Funke: Portrait slečny H. Kodura.
21., 22., 23. Josef Spálený: Tři luční motivy. Pigment.
24. Karel Bělčický: V dešti. Brom.
25. František Chochola: Na regulaci. Brom.
26. JUC. Jar. Funke: Předjaří. Pigment.
27. JUC. Jar. Funke: Letní mrak. Pigment.
28. Josef Spálený: Jarní nálada. Brom.
29. Karel Bělčický: V květu. Brom.
30. Karel Bělčický: Amatér. portrait. Brom.
31. JUC. Jar. Funke: Portrait sl. C. Kodura.
32. Josef Dvořák: Zima v lese. Olej.
33. Josef Dvořák: Nový sníh. Olej.
34. Karel Bělčický: Mraková studie. Brom.
35. JUC. Jar. Funke: Stíny. Pigment.
36. JUC. Jar. Funke: Portrait. Brom.

37. Jan Sklenář: Studená nálada. Brom.
38. Jan Sklenář: Pod sněhem. Neobrom.
39. Jan Sklenář: Z pohádky. Kodak – brom.
40. JUC. Jar. Funke: Jarní. Brom.
41. JUC. Jar. Funke: Jednoduchý motiv. Brom.
42. Frant. Gerhardt: Na trati. Brom.
43. JUC. Jar. Funke: Daleko za městem. Brom.
44. Jan Sklenář: Na poli. Pigment.
45. Josef Spálený: U tůně. Brom.
46. Schuster: Luční stezka. Brom.
47. Josef Dvořák: Břízy. Pigment.
48. Jan Sklenář: Jarní studie. Brom.
49. Josef Spálený: Z luk. Pigment.
50. Josef Schuster: Turistický motiv. Pigment.
51. Josef Spálený: Kvetoucí třešně. Pigment.
52. Josef Spálený: U Starého Kolína. Brom.
53. František Chochola: Osamělá rybárna. Brom.
54. Josef Spálený: Lesní cesta. Pigment.
55. JUC. Funke: Sluncem ozářený keř. Pigment.
56. Josef Dvořák: Na potůčku. Pigment.
57. Jan Sklenář: Večerní studie. Brom.
58. Jar. Pecka: „Na tom našem dvoře“. Brom.
59. Fr. Chochola: Ze starých dob. Brom.
60. Josef Spálený: Večer na Labi. Brom.

Kritika Svazová

1. Zátiší s bizarní figurou i komposicí dělá dojem předmětů volně vznášejících se ve vzduchu ve spiritistické seanci.
2. Dobrá mraková studie, přímá dlouhá a jednotvárná linie, zvlášť v levo, ruší. Popředí tmavé a rozvláčné.
3. Pěkná nálada podvečerní dobře vystižena.
4. Zajímavý vodní genre poněkud temně komponován.
5. Portrétní studie osvětlením a pósou zajímavě podána, v nejhlubších stínech trochu tvrdá.
6. Náladu dělá podexponovaný a silně kopírovaný snímek. Silhouetta a mraky, až na příliš tmavý horní mrak, dobře zachycena.
7. Dobrá studie lesní tůně /žádné lesní zátiší/. Popředí u přirovnání s pozadím značně neostré.
8. Lesní interieur dobře řešen, jednotvárné tmavé popředí poněkud na závadu.
9. Trochu rozvláčné, krátké a fádní popředí s rušící linkou.
10. Dobrá fotografie jedoucí lokomotivy.
11. Běžný interieur lesa v zimě, dobře osvětlený a dobře positivně zpracovaný.
12. Motivicky dobré, ploše osvětlené, svit slunce nevystižen.
13. Dobrý motiv z luk ve stínech tvrdý. Bezoblačné nebe není na prospěch.
14. Pěkný motiv, škoda že podexponován a v pravé polovině temně podán.
15. Jinak dobrý motiv, který mohl býti lépe řešen.
16. Obrázek z cest s velikou a jednotvárnou oblohou.

17., 18. Nezajímavé portréty. Neostrost v nepoměru s velikostí. U č. 18. nevhodný reflex v očích.
19. Zajímavý obrázek mlhavého dne s dobře podanou náladou.
20. Měký portrét zajímavě osvětlený.
21., 22., 23. Tři obrázky z labské krajiny, z nichž č. 22 motivicky i technicky jest nejlepší.
24. Dobrý genre s deštivou náladou a příliš velkým popředím.
25. Snímek z vodní stavby, ve stínech poněkud tvrdý.
26. Krajinka chudší motivem, jednotvárně osvětlena.
27. Motivem ještě chudší, pigment přeexponován.
28. Velmi pěkný jarní motiv, až na těžko rozpoznatelnou velkou bílou skvrnu v dolní části obrazu.
29. Běžný jarní snímek.
30. Portrét v květu ploše osvětlený, s nevhodným stínem v obličeji.
31. Portrét v póse i v provedení zdařilý.
32. a 33. Technicky dobře zpracované zimní snímky. Č. 32 motivicky lepší, číslu 33 vadí peň v levo.
34. Široká studie mraková.
35. Zajímavý snímek světel a stínů.
36. Viz 20.
37. Zimní snímek motivicky neucelený a přeplněný.
38. Motiv ucelenější, než č. 37.
39. Dobře osvětlený genre, životně podaný. Bílý ubrus na stole v pozadí vadí.
40. Mraková studie. Prospělo by zkrácení zhora o 1 a půl cm, by rušivá tmavá obloha byla odstraněna.
41. Motiv chudý.
42. Viz 10.
43. Obrázek nikterak zajímavý. Nezasluhovalo býti fotografováno.
44. Genre v popředí dosti tmavý. Nesouladné popředí s oblohou.
45. Motivicky dobré, technicky vadné, zejména v dolních partiích nápadně seslabených.
46. Vděčný motiv dosti přeplněn. Z jiného stanoviště bylo by se docílilo pravděpodobně lepšího výsledku.
47. Motivicky chudé, technicky vadné.
48. Dobrý motiv s velmi pěkně podanou oblohou. Retuš drátů v levo, třebas velmi pracná, odměnila by autora docíleným dokonalým výsledkem celku.
49., 50., 51. Dobré krajinářské studie, z nichž prostřednímu by prospělo odříznutí z leva 3 a půl cm a z prava 2 cm.
52. Velmi dobrý a technicky dobře zpracovaný motiv, škoda, že popředí jest nízké.
53. Zajímavý motiv zasluhoval by výraznějšího a vhodnějšího positivního procesu.
54. Běžný snímek z cesty lesem.
55. Obrázek keře zajímavě osvětleného zasluhuje zvětšení.
56. Dobrá potoční studie s vhodnou stafáží.
57. Velmi zajímavý mrakový snímek.
58. Dobrý genre ne dosti šťastně řešen.
59. Běžný obrázek staré brány.
60. Zajímavě a efektně podaná nálada.

Bromy členů klubu kolínského překvapují svojí technickou vyspělostí. Sytost tónů při neobyčejné měkosti nahražuje i t. zv. ušlechtilé procesy.

Kritika zúčastněných klubů

[VYSOKÉ MÝTO]
Klub fotografů amatérů Vys. Mýto.
Z Kolínské mapy pokládáme za nejlepší: 60, 48, 11, která dokonale obrazové působí svým smělým a velkorysým pojetím. Celkem souhlasíme s kritikou „Svazovou“ k níž dokládáme:
Č.1. které patrně jest vstupním obrázkem působí právě jako úvodní obrázek velmi nevkusně.
Č. 4. Pokládáme za obyčejný vodní snímek, nepozorujem zajímavosti, kterou vyzvyhuje, Svazová kritika.
Č. 5. Běžný profesionélní snímek s vadami „Svazovou” kritikou vytčenými.
Č. 15. Motivicky neucelené.
Č. 31. Portrét č. 31 rozhodně postrádá vkusu a nelze zde souhlasiti se svazovou kritikou. Jednáli-li se tu o imitaci Whistlerových portrétů, tedy se rozhodně pokus nezdařil.
Č. 19. Pigment pro podobné nálady se rozhodně nehodí.
Č. 41. Má skutečný půvab jednoduchého motivu škoda, že jest technicky vadný, resp. nejasně vypracován.
Se závěrečnou poznámkou „Svazovou“ o dokonalosti provedení, některých obrazů v bromů, lze sice souhlasiti – ale odmítnouti se musí tvrzení, že sytost tonů nahrazuje plně ušlechtilé procesy, tak daleko krása bromů, vzhledem ke krátké škále tonové přece nesahá.
Na konec upozorňujeme, že tuto mapu přes to, že jest nám známo, jakým způsobem nevěcným napsána byla kritika o naši mapě, oceňujeme bez zaujatosti věcně.
Za KLUB FOTOGRAFŮ AMATÉRŮ VE VYSOKÉM MÝTĚ
[podpis nečitelný podpis], jednatel

[MLADÁ BOLESLAV]
Souhlasíme plně s kritikou Svazovou co do technické vyspělosti u bromostříbrných papírů, avšak zdá se nám, že při číslech: 6, 13, 19, 39, 55, 60 bylo kritické měřítko upřílišněno.
V Ml. Boleslavy dne 30. října 1923. Za KFA M. Boleslav J. [Farský nebo Jarský]

[PLZEŇ]
Mapu tuto jak svou úpravou – jednoduchou a přeci vkusnou – ale více ještě svými namnoze dokonalými obrazy vyvolala mezi naším členstvem obdiv a vzrušení.
V Plzni, 10. ledna 1924. Za KFA Plzeň [podpis nečitelný]

[STRAKONICE]
Mapa Kolína nás velice jak úpravou, tak i technickým provedením překvapila. Za nejlepší ceníme obraz č. 60.
Klub fotografů amatérů Strakonice [podpis nečitelný]

[ČESKÉ BUDĚJOVICE]
Čes. klub fotografů amateurů v Č. Budějovicích
Mapa Kolínského Klubu se zde všeobecně zamlouvá jak prostou a vkusnou výpravou (pevnější desky!), tak i úrovní prací.

Obr. č. 1. jest svérázně pojaté zátiší, jemuž však příliš nevýrazná, temná, s pozadím splývající půda ubírá srozumitelnosti a kompaktnosti.
Obr. č. 3. Motivicky, náladově i technicky dobrému snímku prospělo by snad zvětšení.
Obr. č. 8. Motivicky zajímavé, avšak pigment působí dojmem, že byla světla z poněkud z překopírované kopie násilně vybírána. Snad jest též vinen negativ?
Obr. č. 13. Prospělo by více vzduchové perspektivy u stromu v pozadí.
Obr. č. 19. Nezvýšil by se efekt i nálada použitím bílého papíru a prostého stříbrošedého bromu?
Obr. č. 20. Považujeme za nejhodnotnější z portrétů páně Funkových, ač i obr. č. 5 se velmi zamlouvá.
Obr. č. 39. Krásný genre z populární pohádky. Ubrus v pozadí skutečně poněkud ruší!
Obr. č. 60. se nám z pozoruhodných obrazů p. Spáleného nejlépe zamlouvá motivem i provedením.
Obrazy jeho vynikají efektností motivů a měkkým a sytým podáním. Také č. 28.
V ostatním souhlasíme se svazovou Kritikou. Kolínští representovali se pěkně v různých oborech amateurské tvorby!
V 4. Budějovicích, dne 9. února 1924 za klub [podpis nečitelný]

[UHERSKÉ HRADIŠTĚ]
Z pěkné této mapy líbí se nám obrázky č. 4, 31 a 52.
KFA v Uherském Hradišti Jan Unger

[HOLEŠOV]
Mapa ukazuje, co čilých pracovníků má klub kolínský. Jen soustřediti tuto práci, prohloubiti, počet nahraditi jakostí – a kolínští jistě v příští mapě předloží nám díla hotová. Místo 60 čísel pouze 20 i méně, ale co číslo to vyvážený celek! K tomu však nutno (a platí to pro všechny kluby) čísti správně poznámku na konci svazové kritiky. Důraz má slůvko „nahražuje“! Brom (i přes jeho zdánlivé vítězství na pražské výstavě) jistě není tvárným prostředkem a nelze jím dojíti vrcholu fotografického tvoření. To by mělo býti každému jasno! Brom – pouhá náhražka! Že přetisk není pro každého, jest pravda – ale povinností Svazu je, nabádati a vésti k nejvyššímu cíli. Nejlepším byl by obraz č. 28. – nebýti oné skvrny, jež ho ničí. Velmi dobrá je krajina č. 48. Dobré jsou portréty č. 20 a 5. Dále se líbí č. 6, 8, 11, 34, 39, 52, 60. S kritikou Svazu stran č. 31 nelze souhlasiti. Portrét v pose strojený, v kompozici vadný, v tónech rozbitý. Č. 1. nepatří do mapy. Reflexy jsou umělé.
Za Klub fotografů amaterů v Holešově

[PROSTĚJOV]
Prostějov! dne 20. dubna 1924
Mapa klubu kolínského se všem členům zúčastněných sobotní schůze dne 19. t. m. jak hodnotou jednotlivých obrazů tak i počtem členů zúčastněných na zhotovení samé se velmi zamlouvala. Vidíme zde obrazy dobrých a pěkných motivů a různého provedení. Nejlépe se nám zamlouvají obraz: čís. 3, 13, 28, 34, 48, 52, 57, 60.
Za klub fotoamateru „v Prostějově“ t. č. mapař [jméno nečitelné]
Prostějov 20./4. 1924

[KYŠPERK]
Mapa velice pěkně vypravena. Pánové z Kolína chtěli pravděpodobně čís. 1 vzbudit „soucit“

a v dalších čís. teprve ukázat co dokáží. Povedlo se! Za nejlepší považujeme obrázky: čís. 5, 39, 46, 58 Celkem správně odhadnuto klubem Vys. Mýto.
Za Kroužek fotografů amatérů v Kyšperku Formánek t. č. jednatel

[DVŮR KRÁLOVÉ]
Za nejlepší považujeme obrazy č. 6, 11, 20, 42, 48, 52, 55, 60.
Ve Dvoře Králové n/L., 19. června 1924. KFA ve Dvoře Králové nad Labem [pravděpodobně Pacák], jednatel

[ROŽUMBEROK]
Mapa mimo CKFA v Praze jedna z nejkrásnějších ze všech, které jsme doposud viděli. Bromy nás překvapily.
Klub fotografov amateurov Rožumberok
[podpis nečitelný], jednatel

1924

Průvodní sešit klubu fotografických. amatérů v Kolíně

Seznam obrazů

1. K. Mencl: Jarní projížďka. Brom.
2. K. Bělčický: Boží muka. Brom.
3. K. Bělčický: U mlýna. Brom.
4. Jos. Dvořák: U pramene Orlice. Brom.
5. Fr. Gerhardt: Cestou z dědiny. Brom.
6. Jos. Spálený: Tichý kout. Brom.
7. Jos. Dvořák: Labská zátočina. Brom.
8. K. Mencl: V parku. Brom.
9. Jar. Pecka: Na starém Labi. Brom.
10. Jos. Dvořák: Příjemné probuzení. Brom.
11. Jos. Spálený: Na třpytných vlnkách. Brom.
12. Fr. Gerhardt: Po dešti. Brom.
13. Jar. Pecka: Jednoduchý motiv. Brom.
14. Jos. Dvořák: Na křižovatce. Brom.
15. K. Bělčický: U pramene. Brom.
16. K. Mencl: Pěšinou. Brom.
17. Jos. Dvořák: Ledaři. Brom.
18. J. Sklenář: Zimní nálada. Brom.
19. Jos. Spálený: Mladí rybáři. Brom.
20. B. Sudková: Ranní procházka. Brom.
21. J. Sklenář: Portret sl. H. Brom.
22. Jul. Šaf: Do přírody. Brom.
23. J. Sklenář: „Finale“. Platinmatt.
24. Jos. Dvořák: Poprvé na vodě. Brom.
25. K. Mencl: Staří velikáni. Brom.
26. J. Sklenář: Porculán. Brom.
27. Jos. Spálený: Cestou do práce. Brom.

K vůli řádnému nazírání na tvoření obrazu a na technické provedení žádáme váženou komisi i ostatní koleg. kluby o kritiku co nejpřísnější.

Kritika Svazová

KOLÍN
Č. 1. Dobrá atmosféra, avšak komposičně nevyváženo.
Č. 2. Slabý motiv.
Č. 3. Příliš těžké; sluneční světlo prozrazují jen stíny na zdi. V pravém horním rohu ruší retuš hnědou barvou. Nehledě k těmto vadám, kvality obrazové dobré.
Č. 5. Zkrácení popředí by prospělo. Pěkně podaný vzduch.
Č. 6. Působivé rozdělením světla a stínu. Vadí přeříznuté okno a neostré popředí.
Č. 7. Ploché šedé stíny. Obloha velmi dobrá. Celý obrázek působí poněkud tvrdě.
Č. 8. Vzdušná perspektiva dobře podána zajímavým měkkým osvětlením, vhodnou komposicí pak podporována.
Č. 9. Nálada velmi dobrá, zvláště obloha, ale v neostrosti a mdlém odstupňování.
Č. 11. Snad poněkud nadsazeno. Celkem zamžená obloha neodpovídá prudkým reflexům ve vodě.
Č. 12. Slabou stránkou obrazu, náladově i technicky výborného, jest pravá dolní část.
Č. 13. Přefiltrovaná obloha /tmavší něž půda/ a úprava rušivá.
Č. 14. Skupiny rovnoběžných přímek dodávají sice obrazu neobvyklého svérázu, činí jej však neklidným.
Č. 15. Dobrý krajinový výřez, jemuž jen příliš zřetelné pozadí poněkud ubírá hloubky.
Č. 16. Obraz velmi působivý svojí ponurostí a jednoduchostí. Silueta postavy svým obrysem nedosti přiléhavá.
Č. 17. Zima dobře vystižena.
Č. 18. Kryjící se stožáry ruší. Nálada velmi dobrá.
Č. 19. Prostor velice dobře vystižen. Komposice pěkná.
Č. 20. Vzdušně podáno. Ruší šikmé oříznutí. Rozvláčnost cesty v popředí bylo možno zmírniti, odříznutím dolního okraje as o 2 cm.
Č. 21. Dobrý měkce osvětlený portret.
Č. 22. Dobré pěknou stupnicí mezi světly a stíny.
Č. 23. Velmi dobré efektním osvětlením, které přes veliké kontrasty zachovává propracovaná světla a stíny. Komposice do pyramidy působivá.
Č. 24. Voda pěkně podána.
Č. 26. Soška výborně osvětlena i reprodukována. Komposičně vadným jest umístění talíře, který jest, právě tak jako džbánek, příliš neostrý.
Č. 27. Světla a stíny velmi dobře rozloženy a podány. Zvláště sluší vyzdvihnouti výborně zachycený vzduch, a pohyb.

Mapa kolínského klubu, který dokazuje předloženými pracemi svého [čle]nstva vysokou úroveň, jest vzorně a se vkusem vypravena.
V čem se s kolínskými rozcházíme, jest způsob, jak podávají – ovšem [úm]yslně – slunce,

které jest u nich obyčejně ponuré, zamlžené a sotva stačí [pr]ozářiti těžké, až smutné stíny.
Jsme jisti, že toto popírání slunce jest je[ji]ch „časovostí“, kterou snad vystřídají jasnějším pohledem na přírodu.
Komponují většinou pečlivě, zbývající ojedinělé a menší vady kompoziční [vy]mizí, doufáme, další prací samy sebou.
Reprodukce nálad jest – až na uvedené podání slunce – většinou výborná, [sn]ad k vypěstění vnímavosti v tomto směru přispívá nemálo jejich působiště, [zd]ánlivě fádní Polabí, tak bohaté však nejrůznějšími náladami, pro bystré a [vn]ímavé oko.

Kritika zúčastněných klubů

[ČESKÉ BUDĚJOVICE]
Český klub fotografů amatérů v Čes. Budějovicích.
1.) Získalo by motivicky jistě snížením horizontu.
4.) Patrně poněkud přefiltrovánu.
5.) Náladově velmi dobré.
6.) Viz „Svaz“. Kromě toho snad poněkud temně podáno.
7.) Motivu svědčil by snad lépe ležatý formát. Podexponováno?
11.) Opět snad příliš vysoký formát! Jinak pěkně podáno.
13.) Motivicky i náladově dobré. Poněkud temná obloha a nízký horizont. Chamois karton nevhodný.
14.) Zajímavý pokus o těžení z prosaického motivu.
15.) Motivicky nevyřešeno. Dobrá, ač poněkud temná obloha. Pozadí měkčí.
16.) Kompozičně i náladově dobré, jinak viz Svoz.
17.) Motivicky i náladově dobré. Zejména pravá půle obrazu žádala by však lepší vzduchovou perspektivu.
18.) Viz Svaz.
19.) Vzduch, i nálada situace velmi dobrá. Zase však poněkud temně podáno.
20.) Měkce podáno, jinak viz „Svaz“.
21.) Viz Svaz. Poněkud temně drženo. Chamois karton nevhodný.
23.) Komposicí i osvětlením velmi šťastný obraz, jeden z nejlepších z mapy.
26. a 27.) Viz „Svaz“.
Rovněž s koncovými poznámkami „Svazu“ nutno v hlavních bodech souhlasiti. Chamois kartony mnohde nesvědčí stříbrošedému tónu obrazů. Též s některými, se zálibou užívanými, motivu ne vždy přiměřenými vysokými formáty obrazů nemůžeme se smířit ti.
Letos postrádáme také ukázky tzv. ušlechtilých procesů, jakož i práce některých autorů z loňské mapy.
Tj. celkem celá naše nejpřísnější kritika.
Za: [podpis nečitelný, pravděpodobně Ing. Alfons Černý], t. č. mapový referent
V Čes. Budějovicích, dne 19. XII. 1924.

[TŘEBOŇ]
Jako začátečníci kritizovati přísně nechceme, ale jedno nás velmi zaráží. Je to šerost téměř všech obrázků. Že je úmyslná připouštíme, ale z řady fotografií jest dobře viděti, že je neúmyslná, a to budiž hlavní minus celé mapy. Někde i název obrazu je nepřiměřený (př. č.: 20 má slunce téměř polední a ne raní). Za nejlepší považujeme čísla: 22 a 26.
Za Klub třeboňský dne 1. února 1925. [podpis nečitelný]

[PŘIBYSLAV]
Vzhledem ku krátkosti trvání našeho klubu souhlasíme s posudkem klubu Č. Budějovic.
V Přibyslavi 15/II 1925.
[podpis nečitelný], m. referent

[KUTNÁ HORA]
V Kutné Hoře, dne 10./III. 25
[podpis nečitelný], jednatel

[KOLÍN]
V Kolíně dne 16/3. 1925.
Sklenář

[CHRUDIM]
Chrudim 20/3 25
Židek

[PARDUBICE]
Pardubice 24/3 25
Oupický

[HRADEC KRÁLOVÉ]
Hradec Král 15/4 25
[pravděpodobně Drahoš]

[DVŮR KRÁLOVÉ]
Za nejlepší pokládáme obrazy č. 20, 22, 8, 17, 19, 23.
Ve Dvoře Králové n/L., 23. dubna 1925.
KFA ve Dvoře Králové n/L.
Pacák, jednatel

[ČERVENÝ KOSTELEC]
Za nejlepší pokládáme obrazy č. 22, 20, 26, 8, 23, 27.
V Červeném Kostelci 6./5. 1925
Jos. Havláček, t. č. map. ref.

[KYŠPERK]
Kyšperk 10/6 1925
Kroužek Fotografů amatérů v Kyšperku
[podpis nečitelný], jednatel

[LITOMYŠL]
Litomyšl 21/6 1925
Bednář, jednatel

[VYSOKÉ MÝTO]
Mnoho obrazů jest velmi hodnotných, prozrazuje známé pilné pracovníky vysoké úrovně.

Výprava mapy velmi vkusná.
Za KFA ve Vysokém Mýtě
[pravděpodobně Válek]

[ŽĎÁR]
Ve Žďáře, dne 18/VII. 25.
Jsme za jedno s Vysokým Mýtem.

[UHERSKÉ HRADIŠTĚ]
V Uh. Hradišti 8. IX. 25
Jan Dudeček
Zásilka došla k nám o celý měsíc později

[MUKAČEVO]
Mukačevo 4/XI. 25
KFA Mukačevo Podkarpatská Rus
[podpis nečitelný], t. č. jednatel

[KOŠICE]
Kosice 20/XI. 925
[nečitelné]
Dejda

1925

Přepis údajů z listů alba

1. J. Dvořák: Zákoutí. Brom.
2. K. Ondráček: Vodopádek. Brom.
3. J. Dvořák: Staré schodiště. Brom.
4. K. Mencl: Mladá hospodyňka. Brom.
5. Julius Šaf: Ulice v Rábu. Pigment.
6. J. Dvořák: Portrét pí. D. Brom.
7. Julius Šaf: Na moři. Brom.
8. Jos. Ptáček: Z Posázaví. Brom.
9. Julius Šaf: Jugosl. stodola. Brom.
10. K. Mencl: V zadumání. Brom.
11. Jos. Ptáček: Podzimní mlha. Brom.
12. Julius Šaf: Na bystřině. Brom.
13. Jos. Spálený: Dětský koutek. Brom.
14. Jos. Dvořák: Portrét Věry. Brom.
15. K. Mencl: Venkovský motiv. Brom.
16. Julius Šaf: Dvorek z Rábu. Pigment.
17. Jos. Dvořák: První mráz. Brom.
18. J. Sklenář: „Brouček“. Brom.
19. Jos. Dvořák: Z Poděbrad. Brom.
20. Julius Šaf: Vysloužilec. Brom.
21. Jos. Dvořák. Zdravot. batterie. Brom.
22. Julius Šaf: Deštivá neděle. Brom.
23. J. Sklenář: Portrét pí. K. Brom.
24. K. Mencl: Pastouška. Brom.
25. Jos. Dvořák: Z rána. Brom.
26. J. Sklenář: V lepenkárně. Brom.
27. Julius Šaf: Na stráni. Brom.
28. K. Mencl: Portrét p. Š. Brom.
29. Julius Šaf: Z regulace. Brom.
30. J. Sklenář: Kostým. studie. Brom.
31. J. Sklenář: Zátiší. Brom.

1927

Průvodní sešit k mapě klubu fotografů amatérů v Kolíně
Seznam obrazů a estetický rozbor učiněný Svazem

1/ Funda Al: Vrby.
Z technického hlediska je obraz tvrdý a málo ve stínech propracovaný. Motiv není právě nejšťastnější.

2/ Ing. Vogel O: Za mlhy. Brom.
Dobrý obraz mlhavého dne, kterému by prospělo trochu šťavnatější popředí. Bromostříbrný papír se dobře hodí k těmto náladám.

3/ Ing. Vogel O: Na pastvě I. Brom.
Neobyčejně plastický a dobře komponovaný obraz s výborně vyváženými plochami stínů a světel; tmavý kmen v pravo by na jiném obrazu rušil, ale zde podporuje plastiku. Technické provedení je bezvadné. Stíny trochu slité.

4/ Ing. Vogel O: Dětský genre. Brom.
„Dětský genre“ dobře působí nestrojeným postojem a pohybem děcka. Měkké provedení obrazu svědčí o tom, že autor dobře ovládá fotografickou techniku.

5/ Dvořák J: Podzimní ráno. Brom.
Technicky jest obraz dobře proveden a motiv vybrán s pochopením. Jenom prostředí by mělo býti soustředěnější a ne tak rozvláčné.

6/ Dvořák J: Jíní. Brom.
Technicky jest obraz velmi dobrý, ačkoli by mohl býti o stupeň jasnější. Na obrazu jest

pestrý shluk předmětů, jako voda, led, jíní, střechy, telegrafní dráty, továrna s komínem a přece nutno uznati, že obraz je motivově ucelený.

7/ Ing Vogel 0: Parkové zátiší. Brom.
Obraz má pěkně rozdělené plochy, dobře podaný vzduch a působivou plochu vody, ale vypracování je trochu tvrdé. Na papíru chamois mohl dopadnouti lépe. Z komposičního hlediska by se doporučovalo lepší uplatnění motivu zmenšením plochy listoví. Neostré listí ruší.

8/ Dvořák J: Očekávání průvodu. Brom.
Genrový obraz s nedostatečně vyhraněnou činností fotografované skupiny. Šťastnější okamžik ke snímku byla by chvilka, kdy se průvod objevil na scéně. Takto vykládá mnoho titul obrazu. Dlažba v popředí neostrá.

9/ Ing. Vogel O: Na pastvě II. Brom.
Velmi působivý obraz s těmitéž hodnotami jako obraz č. 3. Také zde přispívá vzdušná perspektiva k vyniknutí plastiky. Technické provedení obrazu bezvadné.

10/ Ing. Vogel O: U paseky. Brom.
Prostý motiv zlákal autora ke snímku. Obraz dokazuje, že právě jednoduchost může býti velmi působivou. Vzhled obrazu a technické provedení jsou velmi dobré. Teplý ton by obrazu ještě prospěl.

11/ Dvořák J: V parku. Brom.
Neobyčejně působivý výsek městského parku a vhodnou stafáží, dobře rozdělenými plochami a pestrým rozčleněním. Snímek proti světlu nepoškodil kresbu obrazu a dodal napak větší plastiky. Z technického hlediska možno vytknouti jen poněkud neostré popředí.

12/ Ing. Vogel O: Vlašský dvůr. Brom.
Bohatě členěná architektura s prudkým slunečním osvětlením, které zavinilo trochu tvrdé podání obrazu. Jinak jest obraz bezvadný. Provedení v chamois bromu bylo by ještě měkčí.

13/ Dvořák J: Luční záplava. Brom.
Prosté lesní zákoutí u luk dalo s trochou vody zajímavý motiv, jejž autor výborně zužitkoval. Neostré pozadí a dostatečně ostré popředí zvyšuje působnost motivu.

14/ Dvořák J: Pod podloubím. Brom. – chybí
Obraz má dva motivy a proto by mu prospělo oříznutí na levé straně skoro až u sloupu. Jinak jest obraz technicky i motivicky dobře proveden.

15/ Ing. Vogel O: Záhadná studánka. Brom.
Pěkný genrový obraz také technicky dobře vyřešen.

16/ Mencl K: Hra světel a stínů. Brom.
Motiv poněkud přeplněný postavami, z nichž má každá na obrazu jiný cíl. V šerém orámování je slunko výborně a měkkce uplatněno. Technicky jest obraz znamenitý.

Třeba, že se klub na začátku mapy omlouvá, nutno uznati, že i 4 autoři dodali pěkné ukázky

poctivé snahy za nejlepším. Mapy kolínského klubu v dřívějších okružních mapách byly ovšem hodnotnější a bohatší. Technika všech obrazů v mapě jest dobrá, na některých výborná a tak by snad jen scházelo nepatrné zvýšení hodnot motivů a pak větší účast ostatních členů.

Vyjádření klubu

Mapu tuto předkládáme ku kolovaní ve vědomí, že tato značí pro nás letošního roku „krok zpět“; není ale vyhnutí, neboť nešťastná shoda okolností zabraňuje nám již delší dobu rozvinouti činnost v klubu tak, abychom mohli býti s výsledky plně spokojeni a měli v zásobě dostatek cenného obrazového materiálu.
Tuto kolekci vysíláme jen abychom se nevyřadili z okruhu, což pokládáme za velmi důležité.
Výbor.

Kritiky klubů

[CHRUDIM]
Mapa se všeobecně líbila a byla oceňována technická dokonalost vypravených obrazů. Některé obrazy jsou i velmi pěkné motivicky – č. 3, č. 9, č. 11, č. 13. Technicky výborný je obraz č. 5, třebaže trochu přeplněný. Totéž platí o obrazech č. 14 a 16. Doporučovali bychom autorům, aby snímky v těchže místech s vhodnou stafáží opakovali. Rovněž úprava mapy je pěkná.
20./8. 27 Klub fotografů-amatérů v Chrudimi Zalata [podpis nečitelný]

[VYSOKÉ MÝTO]
Velmi dobrá mapa, která nepotřebovala úvodní omluvy výboru. Souhlasíme v celku s kritikou Svazu, jen u č. 13 zdá se, že nepřerušeným zobrazením rovného kmene ve vodě dělí se vlny [nečitelné]. Za nejlepší pokládáme č.: 3, 6, 9, 15, 16. Úprava mapy vzorná.
30. 8. 27 [podpis nečitelný]

[ÚSTÍ NAD ORLICÍ]
Kvalita obrazů i úprava mapy je pěkná.
10. 9. 1927. Klub fotoamaterů Ústí n/Orlicí [podpis nečitelný]

[NÁCHOD]
Skromnost Klubu Kolínského jest zbytečná, vysílá do okruhu jednu z nejlepších map jak zevnějšek, tak i obsah líbí se nám velice. Dle předmluvy připravuje Klub Kolínský příští mapu kromobyčejnou, přejeme mnoho zdaru.
Za Klub fotografů amatérů v Náchodě [podpis nečitelný]

[ČERVENÝ KOSTELEC]
Úvod kolínského klubu se nesrovnává s tím co v mapě podáno. Obrazy se vesměs líbily a za nejlepší pokládáme č. 3, 10, 12, 15 a 5.
Klub fotografů amatérů Červený Kostelec [pravděpodobně Dvořáček] 19./10. 1927

[DVŮR KRÁLOVÉ]
Mapa obsahuje vesměs cenné obrazy, což svědčí o vyspělé sebekritice členů. Za nejlepší

pokládáme obrazy čís. 9, 11, 12 a 14.
Ve Dvoře Králové n./L., 22./10. 1927 Adolf Pacák, jednatel

[NOVÝ BYDŽOV]
Líbí se nám čís. 3, 6, 12, 13, jakož i ostatní zasluhují povšimnutí.
V Novém Bydžově, 19. listopadu 1927.
Za Klub fotografů amatérů N. Bydžov Rudolf [pravděpodobně Zemanovský]

[NYMBURK]
Klub fot. amatérů v Nymburce projevuje souhlas s velmi příznivým posudkem Svazu i přecházejících klubů. Nevelká, zato však motivicky i technicky velmi cenná mapa klubu kolínského neznačí ještě „krok zpět" – podle skromné omluvy výboru, neboť „non multa, sed multum"! Těšíme se na mapu budoucí a přejeme k ní mnoho světla a zdaru.
7/XII. 1927 Klub fotografů-amatérů v Nymburce Prof. Rud. Ptáčník, předseda

[PRAHA]
Souhlasíme s posudkem Svazu.
9. 1. 1928 Klub fotografů amatérů zaměstnanců šekového úřadu v Praze [podpis nečitelný]

[ZLONICE]
Klub v Zlonicích
Jako jeden z nejmladších klubů, která teprve letos poprvé je účasten mapové akce, nemůžeme porovnati tuto mapu s dřívějšími. Můžeme jen sděliti, že s mapou touto byli jsme zcela uspokojeni. Nejlépe se líbily obr. č. 13. a 16.
27/I. 928 Za Klub fotografů-amatérů ve Zlonicích Jan Novotný, jednatel.

[PŘEROV]
Klub fotografů amatérů v Přerově
Není mnoho obrazů, ale jsou dobré. I když to nejsou práce na první pohled vynikající, přece jen se jim dá stěží co vytknouti. Kolínský Klub může býti s mapou i její kritikou spokojen.
V Přerově dne 9. června 1928 [podpis nečitelný]

[BRATISLAVA]
Souhlasíme s kritikou svazovou, jíž tentokráte doplňují shodně posudky všech kritizujících klubů.
V Bratislavě, 7./7. 1928 maj. [podpis nečitelný]

1929

Průvodní sešit k mapě klubu fotografů amatérů v Kolíně
Seznam obrazů a rozbor učiněný Svazem

1. Dvořák Josef. Podloubí. Brom.
Motiv má vhodný výřez, plastiku. Zvětšenina technicky dobrá, vyrovnaná.

2. Dvořák Josef. Jíní. Brom.
Zimní motiv výborné nálady a dobré komposice. Zakrytá, kouřící lokomotiva není nezbytným jeho doplňkem; zaostření mělo býti posunuto více do popředí.

3. Dvořák Josef. V květu. Brom.
Něžný motiv, který by se však lépe uplatnil volbou omezenějšího výřezu. Linii horizontu v levo dlužno by bylo odříznutím vymýtiti a v důsledku toho i oblohu a plochu dolní zmenšiti.

4. Ing. Kolín K. Boží muka. Brom.
Dobrý námět; škoda, že vtírá se do něho kus námětu druhého – sloupy plotu.

5. Ing. Kolín K. O prázdninách. Brom.
Motiv myšlený i bez turistické štafáže, má základní chybu: Symetricky zobrazenou cestu. Nebe přefiltrováno; pro sluneční krajinu tmavé.

6. Ing. Kolín K. Nedočkavci. Brom.
Snímek pro přátele zvířat zajímavý.

7. Prof. Wiškovský. Turista. Brom.
Odkud ten titul? Rozdělení stínu a světla pěkné. Technické provedení vadné.

8. Misík Jar. U jezera. Brom.
Mnoho vodorovných, souběžných linií. Stromy v popředí bez detailů, pouhé silhuety, rovněž jejich stíny. Vzdušná perspektiva dobrá.

9. Prof. Wiškovský. Skautky. Brom.
Trochu tvrdě provedený snímek proti světlu z veselých prázdnin.

10. Prof. Wiškovský. Kanoe I. Brom.
Dobrý efekt vln a světel na nich.

11. Prof. Wiškovský. Pod mostem. Brom.
Dobrý nápad. Originelní vedení loďky úhlopříčnou obrazu. Stíny zábradli brázdí plochu obrazu dobře v opačném směru. Pěkná nejvyšší světla vyrážejí bez dojmu tvrdosti ze šedé plochy hladiny.

12. Prof. Wiškovský. Kanoe II. Brom.
Voda podána velmi plasticky.

13. Prof. Wiškovský. Mlynářský. Brom.
Pěkný náběh k žánru. Osvětlení velmi dobré, vypracování rovněž.

14. Prof. Wiškovský. V rozhovoru. Brom.
Skupina je dobře umístěna, osvětlení zajímavé. Světla v popředí dosti tvrdá.

15. Prof. Wiškovský. Mládí. Brom.
Rozdělení plochy obrazu pochybené. Okamžik zachyceného kroku postav málo šťastný. Retuš opomenuta. /zvláště v horní partii obrazu/.

16. Ing. Kolín K. Z Čes. Krumlova. Brom. – není
Technicky výborně provedeno. Průhled je přeplněn, zvláště socha příliš strhuje na sebe pozornost.

17. Ing. Kolín K. Přátelé. Brom.
Dobrý snímek do rodinného alba.

18. Ing.Kolín K. Podzimní výlet. Brom.
Stafáž, zachycená ze zadu, nepůsobí. Zvláště ne v tomto případě.

19. Ing. Kolín K. Na vodě. Brom.
Ani v tomto obrázku není vhodně zachycená stafáž. Jinak voda podána velmi dobře. I technicky je obraz zdařilý.

20. Ing. Kolín K. Pradleny. Brom.
Nejlepší obrázek autorův. Plastika vln výborná, rovněž komposice. Škoda, že zaostření popředí opomenuto.

21. Prof. Wiškovský. U vody. Brom.
Obraz nemá vůdčí linie, ani myšlenky. Provedení dobré.

22. Misík Jar. Rybáři. Brom.
Spíše fot. žertík než genre. Umístění postav ve vysoké trávě ubírá jim úplnosti. Pruty měly býti namířeny do středu obrazu.

23. Ing. Kolín K. Z Posázaví. Brom.
Motiv má mnoho přebytečného: třeba si odmysliti koleje, tabulky, konce větví stromu v levo a – stafáž. Provedení velmi dobré.

24. Ing. Kolín K. Z rána. Brom.
Obilí nejasně podáno. Průsvity v lese efektní. Ohledně stafáže viz poznámka na obr. č. 18.

25. Ing. Kolín K. V myšlenkách. Brom.
Pouhé postavení osoby do posice „jakoby byla zamyšlena“ nepostačí, nevyjadřuje-li toho též tvář. Komposice slušná.

26. Ing. Kolín K. Pražské mlhy. Brom.
Nálada podána výborně. V komposici bylo upozorniti na vadnou vodorovnou linii mostu, táhnoucí se přes celý obraz. /Most na obou stranách visí ve vzduchu/.

27. Toff K. Na Gardském jezeře. Brom.
Velká plocha skály v levo příliš konkuruje s plochou plachetnice. Loďka v popředí neostrá /následkem dlouhého momentu/.

1933

Průvodní sešit k mapě klubu Kolín
Seznam obrazů a rozbor učiněný Svazem

1. Prof. Wiškovský: Král silnic.
Komposičně velmi zajímavé a technicky bezvadně podané.

2. Prof. Wiškovský: Barrandov.
Častý cíl fotografů rozřešen velmi zdařile novými liniemi. Technicky velmi dobré až na neostrost, hlavně v levém hořením rohu.

3. Prof. Wiškovský: Límečky.
Zdařilá směs křivek, technicky výborně provedená.

4. Prof. Wiškovský: U kostela.
Technicky velmi pěkné, leč úhlopříčna řešení dvou předmětů obrazu není odůvodněna.

5. Prof. Wiškovský: Ztracenec.
Opět velmi pěkný í technicky dobrý námět, který však je postižen neostrostí pravého dolního rohu.

6. Prof. Wiškovský: Mostnice.
Jako u č. 3. Není však tak nový pojetím.

7. Jos. Dvořák: Kostelík se zvonicí.
Pěkný snímek krajiny. Vadí mu však závoj, způsobený přeexposicí kopie.

8. Jos. Dvořák: Vesnice na Podkarpatské Rusi.
Výstižně podaná pěkná krajina s vhodně vyplněnou oblohou. Bez chalup na pravé straně byl by obraz ucelenější.

9. Jos. Dvořák: Vesnice na Podkarpatské Rusi.
Viz č. 8. Zmínky zasluhuje vhodná obloha. Závoj však opět neprospívá jinak velmi pěkné práci.

10. Jos. Dvořák: Salaše.
Obdobně jako u č. 9. Světlá linie střech, vedená téměř celým popředím se poněkud mnoho uplatňuje.

11. Prof. Kopecký: Cestou domů.
Pěkná hra světel a stínů, také výřez přiměřený, leč trochu tvrdé.

12. Prof. Kopecký: Na vodě.
Pěkný obrázek, pohyb vody velmi zdařile podán, též technicky dobré.

13. Prof. Kopecký: Tatry.
Velmi pěkný náladový snímek z hor. Obloha vhodné vyplněna. Trochu tvrdý v popředí.

14. Jos. Tuček: Chodba.
Velmi dobrý snímek s bočným osvětlením. Patky sloupů by měly míti více podrobností ve světlech. Lepším ořízntutím mohlo býti opraveno naklonění chodby.

15. Jos. Misík: U Míseček.
Zdařilá Krkonošská krajina s pěknými mraky. Jen trochu jasnější positiv.

16. Prof. Macháček: V zoolog. zahradě.
Velmi dobře propracovaný snímek vodních ptáků. Nemohlo být ptáče v pravo na obrázku celé?

17. Ing. K. Kolín: Staveniště.
Zajímavý pohled na pracovní terrain, technicky dobře provedený.

18. Ing. K. Kolín: Pohled z Bezdězu.
Účinný pohled s velké věže. Technicky velmi dobré.

19. Ing. K. Kolín: Detail portálu.
Dobrý dokumentární snímek mohl by býti měkčí.

20. Ing. K. Kolín: Stolečky.
Vkusně řešený snímek z Barrandova, výřez správný a technicky velmi dobré.

21. Ing. K. Kolín: Středověká munice.
Obraz není té kvality jako předešlý. Nahoře mohlo býti odříznuto 5 cm.

22. Ing. K. Kolín: Krajinka v Podyjí.
Snímek by byl velmi dobrý, kdyby nechyběl v levo oblouk /souvislost toku řeky/. Technicky ne dosti výrazné.

23. Ing. K. Kolín: Zimní květy.
Výstižný snímek jinovatky, která i svojí bizarní formou tvoří výborné dílo. Klidnější pozadí by jistě dojem ještě zvýšilo. Výřez i provedení velmi dobré.

24. Ing. K. Kolín: Z Bítova.
Pěkný pestrý pohled do údolí, technicky zdařilý, jen více ostrosti.

25. Ing. K. Kolín: Kolotoče.
Technicky dobrý snímek konstrukce, do něhož zasahují trochu rušivě větve dole.

Celková úroveň prací v mapě zasluhuje plného uznání, ježto obsahuje pozoruhodné myšlenky.Uspořádání mapy byla věnována plná péče. Snad by však obrazy ve vázané mapě byly lépe chráněny před poškozením. Gratulujeme.

1935

Seznam obrazů a rozbor učiněný Svazem

1. J. Spálený: Kolínské „nocturno“
Zdařile řešeno. Mraky vhodně vyplňují plochu oblohy. Rovněž výřez správný. Positiv mohl však býti poněkud světlejší.

2. J. Kopecký: Lodice.
Dobré obrazové řešení, technicky správně podané.

3. J. Spálený: Plachetka.
Velmi vkusný obraz se správným umístěním v ploše.

4. Ing. K. Kolín: Skok I.
Výborný jezdecký snímek, vhodně doplněný liniemi překážky.

5. V. Botka: Štika.
Zdařilý snímek s přirozeným veselým výrazem dětského obličeje.

6. H. Bondová: Z Kremnice.
Dobře řešený obraz, škodí mu však temné positivní podání, zejména v hořejší části.

7. Ing. K. Kolín: Skok II.
Opět šťastně řešený sportovní snímek s pěkně rozdělenou plochou v bezvadném technickém podání.

8. K. Filip: U hradu Kosti.
Úhlopříčné řešení není pro podobné snímky dosti šťastné. Způsobuje roztříštění motivu. Rovněž velká plocha šindelové střechy tíží.

9. I. Karger: Kanoisté.
Dobře jinak stylisovaný snímek utrpěl příliš tmavým podáním bez brilance.

10. V. Botka: Zimní motiv.
Obraz vykazuje nadbytek vodní plochy, jež mohla ze dvou třetin odpadnout. Positiv jest pak mdlý, následkem přeexposice.

11. J. Misík: Vlašský dvůr.
Snímek dokumentárního rázu, jež mu ovšem neubírá na hodnotě byl trochu překopírován.

12. J. Karták: Vodní lyže.
Světlejším positivem mohly se více uplatniti světla na postavě alespoň částečně. Horizontální linie břehu nepůsobí dosti dobře.

13. V. Botka: Z Jevan.
Pěkný lesní průhled, pečlivě a bezvadně provedený.

14. Ing. K. Kolín: Dětská zábava.
Dobrý dětský výjev poněkud temně podaný.

15. Ing. K. Kolín: Krkavčí skály.
Dobrý snímek, ale opět ten tmavý ton.

16. J. Kopecký: Z Pražské ulice. – Nebo Hradecké?
Nelze se spřáteliti s úhlopříčným řešením podobných výjevů.

17. J. Šaf: Loďky.
Správně zachycený, pestře členitý motiv. Odraz ve vodě se nemíjí s účinem. Obraz sám pěkně provedený i po technické stránce.

18. ing. K. Kolín: Nedělní odpoledne.
Velmi pěkné vystižení klidu čtenáře. Rovněž technicky bezvadné.

19. K. Filip: Detail konstrukce.
Vkusně volená komposice až na temné stíny. Positiv zasloužil pečlivě vyretušovati.

20. Ing. K. Kolín: Ze stavby.
Zajímavý motiv, správně řešený s efektním osvětlením. Bylo by dobře odříznouti z leva asi 2 cm.

21. J. Spálený: Na vodě.
Dobrý motiv správně vystižený i technicky provedený.

22. Ing. K. Kolín: Věrka.
Velmi pěkný portret, správně osvětlený. Positivu nelze ničeho vytknouti.

23. J. Misík: Na rybníku „Svět“.
Dobrý pohled na hladinu rybníka byl velmi vhodně doplněn mraky. Světlejší positivní provedení působilo by efektněji.

24. K. Filip: Lanovka.
Motivicky dobře řešeno. Perspektiva se vhodně uplatňuje. Jen brilantnější positiv.

25. J. Šaf: Z milánského dómu.
Zdařile obrazově vyplněná plocha ve správném technickém podání. Soudíme však, že ani zde není úhlopříčné řešení na místě.

26. J. Spálený: U potoka.
Pěkná krajina správně rozvržených linií, technicky dobře propracovaná. Positiv je však trochu tmavý.

27. J. Misík: Květy.
Se zdarem volený snímek květů, se všemi podrobnostmi. Positivně zcela správně provedený.

28. V. Botka: Jarní povodeň.
Neostrost stromů poškodila celkem dobrý motiv.

29. K. Filip: V sochařském atelieru.
Šťastně komponovaný výjev s plným zdarem. Tmavá horní část positivu značně převažuje dolní polovinu.

30. K. Filip: U hradu Kosti.
Ne dosti šťastně řešený snímek, neboť neostrost velkého trojúhelníku nelze přehlédnouti.

31. J. Kopecký: Dětský genre.
Ač dosti dobrý dětský genre, přece bez zvláštních obrazových hodnot. Positivně jest obraz ovšem proveden dobře.

32. K Filip: Na lodi.
Velmi vkusné obrazové řešení a bezvadná technika.

33. Ing. K. Kolín: Při „žulíku“.
Výstižný výjev, vlastně portret pěkně osvětlený a zdařile provedený.

34. K. Filip: Detail elektrár. budovy.
Velmi pěkný, brilantně provedený obraz, ale úhlopříčná uspořádání a zbíhavé linie mu vadí.

35. A. Roudnická: Škádlení.
Krásný dětský žánr dokonale zpracovaný. Přidáním asi 2 cm prostoru na pravé straně byl by celkový dojem ještě zvýšen.

36. J. Misík: Portretní studie.
Portret málo výrazný. Osvětlení ploché, ruce poněkud zkreslené. Technicky dobré.

Mapa přesvědčuje o zdárné činnosti klubu. Skýtá hojnost zdařilých prací a to technicky i myšlenkově. Jediné by bylo poznamenati a to, že mnozí autoři si libují ve značně temných na ukor potřebného jasu světel. Ale to snad jest více věcí osobního vkusu.

Katalog k I. členské výstavě

Klub fotografů amatérů v Kolíně
I. členská výstava
25. 5. – 1. 7. 1930
Městská knihovna v Kolíně

Josef Dvořák, předseda.
Karel Bělčický, místopředseda.
Ing. Karel Kolín, jednatel.
Jar. Misík, pokladník.

Předmluva

Klub fotografů amatérů v Kolíně předkládá touto výstavou snažení svých členů za dobu svého desetiletého trvání.
Klub založen byl v roce 1919 a měl původně 23 členy. Po těžkých počátečních létech získává konečně vhodné místností pro temnou komoru a fotografové amatéři seznávajíce mnohé výhody, jež jim spolupráce v klubu přináší, přistupují za členy, takže během posledních tří let vzrůstá klub na 83 členy.
Zveme srdečně všechny dosud neorganisované fotografy amatéry do svého středu a upozorňujeme je na členské výhody.
Za členský příspěvek Kč 45-(zápisné jednou pro vždy Kč 10-), svazový měsíčník „Fotografický obzor“ s prvotřídními reprodukcemi vzorných obrazových fotografií, volné používání bohatě zařízené klubovní temné komory (zvětšovací a kopírovací přistroj), výhodný společný nákup fotografických potřeb a j. v. Výbor

Karel Bělčický: 1. Mraky I., 2. Mraky II., 3. Zedník, 4. Deštivá ulice

Prof. Vr. Čermák: 5. Na procházce

Josef Dvořák: 6. V parku 7. Jíní, 8. Věra, 9. Prší, 10. Na potoce, 11. Domů, 12. Luční záplava, 13. Ulice z rána, 14. Kvetoucí třešeň, 15. Podloubí I., 16. Podloubí II., 17. Labe v zimě, 18. Zastávka, 19. Staré domy, 20. Ledaři

K. Foff: 21. Na Jizeře, 22. Benátky

Jaroslav Chára: 23. Husičky

Josef Jareš: 24. Na Labi, 25. V květu, 26. Zátopa, 27. Tůň

Ing. K. Kolín: 28. Pradleny, 29. Robot, 30. U nás, 31. Na Sázavě, 32. Zima, 33. Jíní, 34. Diváci, 35. Samota, 36. Stará chalupa, 37. Převozník, 38. Při práci, 39. Polabí, 40. Na zahálce, 41. Na vodě, 42. Hra světel

Bofi. Krejča: 43. Při práci

V. Klíma: 44. Při práci, 45. Zpěvák

prof. J. Kopecký: 46. Koupání, 47. Nejmilejší zaměstnání

St. Krejčík: 48. Dřeva, 49. Misky, 50. Kaktus I., 51. Kaktus II., 52. Muž u vody

J. Moravec: 53. Podloubí

J. Misík: 54. V doku, 55. Z Amsterodamu, 56. Rozhovor

J. Navrátil: 57. Jezírko, 58. U pumpy

Fr. Prokš: 59. Polabí v zimě

Kdo tu! Vězněná pravda

L. Pudil: 60. Zima, 61. Ovečky

Jan Sklenář: 62. V lepenkárně, 63. Portrét pí K., 64. Baletní studie, 65. V Kathedrále, 66. Jaruna, 67. Zašlé doby, 68. Finale, 69 Portrét pana S., 70. Rvačka, 71. Studie Dr. V., 72. Dudák, 73. Kostýmní studie, 74. Ex libris

Julius Šaf: 75. Skoupé slunéčko, 76. Mateřská pýcha, 77. Na stráni, 78. Plachetka, 79. Z dob zašlé slávy, 80. Před bouří, 81. Na regulaci, 82. Schody, 83. Kašna, 84. Tichá ulička

prof. E. Wiškovský: 85. Na vodě, 86. Krajina s ledem, 87. Prostý motiv, 88. Stíny na sněhu 89., Pohled s hora, 90. Skruže, 91. Návrh plakátu, 92. Fotograf. komposice, 93. Effekt světla, 94. Železné roury

O. Funda: 95. Vrby

Počet členů klubu

1919: 23 členů *(dle Katalogu z roku 1930)*
1920: 43 členů *(dle Hrubé)*
1922: 29 členů *(dle Hrubé)*
1923: 37 členů *(dle Hrubé)*
1924: 58 členů *(dle Hrubé)*, **57 členů** *(dle Knihy zápisů: 47 činných, 10 přispívajících)*
1925: 58 členů *(dle Hrubé: 1 čestný, 46 činných, 11 dopisujících)*, *v Knize zápisů údaj chybí.*
1926: 49 členů *(dle Hrubé: 1 čestný, 48 činných)*, **40 členů** *(v Knize 39 činných, 1 čestný)*
1927: 47 členů *(dle Hrubé: 1 čestný, 46 činných)*, **51 členů** *(dle Knihy zápisů)*
1928: 46 členů *(dle Hrubé: 1 čestný, 45 činných), v Knize zápisů údaj chybí.*
1929: 70 členů *(dle Hrubé: 1 čestný, 69 činných), v Knize zápisů údaj chybí.*
1930: 82 členů *(dle Hrubé)*, **90 členů** *(dle Knihy zápisů po členské výstavě)*
1931: 105 členů *(dle Hrubé)*, **107 členů** *(dle Knihy zápisů)*
1936: *Údaj chybí*
1937: 72 členů *(dle Knihy zápisů)*
1938: 72–73 členů *(Dle Knihy zápisů k 30. 1. 1939: 65 činných, 2 registrovaní u jiných klubů, 4 čestní a 3 přispívající. Ve zprávě z roku 1940 je zpětně uváděno 73).*
1939: 81 členů *(dle Knihy zápisů)*
1940: 96 členů *(dle Hrubé)*, **92 členů** *(dle Knihy zápisů)*
1941: 94 členů *(dle Knihy zápisů)*
1946: 86 členů *(dle Knihy zápisů před valnou hromadou v dubnu 1947; posléze úbytek 11 členů na výsledných 75).*
1947: 52–55 členů *(dle Knihy zápisů 52 ve zprávě za rok 1947, ve zprávě za rok 1948 uvedeno zpětně 55)*
1948: 58 členů *(dle Knihy na začátku roku 55 řádných a 8 přispívajících, ve zprávě za rok 1948 počet 58)*
1949: 52 členů (dle Hrubé)

Proměny složení výboru

Předsedové:
Samek, Franzel, Julius Šaf, Josef Dvořák, Karel Kolín, Jaroslav Misík a Josef Hříbal
Místopředsedové: Rudolf Tomek, Jaroslav Schneider, Karel Bělčický, Josef Dvořák, Karel Bělčický, Josef Nosál, Otakar Vogel
Jednatelé: Jaroslav Schneider, Jan Sklenář, Otakar Vogel, Karel Kolín, Jaroslav Misík, Václav Botka, František Král

1919

starosta Samek (kontrolor), členy výboru zvoleni: Felber, inž. Tomek, mag. farm. Rozsypal, pokladník Veletovský, učitel Schneider a Hula, náhradníci Funke, Šaf – zdroj Hrubá + Obzor

1920

předseda Lamb. Franzel (soukromník), místopředseda Ing. Rudolf Tomek (prof.), pokladník Narcis Veletovský (pokladník), Jednatel Jaroslav Schneider (prof.) – zdroj Hrubá

1921

jednatel Jan Sklenář ml. (stavitel) – zdroj Hrubá

1922

předseda Julius Šaf (učitel), místopředseda Jaroslav Schneider (prof.), jednatel Jan Sklenář ml. (stavitel) – zdroj Hrubá

1923 a 1924

předseda Julius Šaf (učitel), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Jan Sklenář (stavitel), pokladník Josef Dvořák (obchodník) – zdroj Hrubá + Kniha zápisů

1925

předseda Julius Šaf (učitel), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Jan Sklenář ml. (stavitel), pokladník Josef Dvořák (obch.), správce klubu František Gerhardt (optik), knihovník Karel Mencl – zdroj Hrubá + Kniha zápisů

1926

předseda Julius Šaf (učitel), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Otakar Vogel (inženýr), pokladník Josef Dvořák (obchodník), správce komory Ladislav Ptáček a knihovník Karel Mencl – zdroj Hrubá + Kniha zápisů

1927

předseda Julius Šaf (učitel), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Ing. Karel Kolín (techn. úředník), pokladník Josef Dvořák (obchodník), správce temné komory Ladislav Ptáček (cukrář), zapisovatel Jan Sklenář (stavitel) – zdroj Hrubá + Kniha zápisů

1928

předseda Julius Šaf (učitel), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Ing. Karel Kolín (techn. úředník), pokladník Josef Dvořák (obchodník), správce komory Jaroslav Misík (účetní hosp. záložny), knihovník a výpravčí map Karel Mencl, zapisovatelka Nová – zdroj Hrubá + Kniha zápisů

1929

předseda Julius Šaf (učitel), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Ing. Karel Kolín (techn. úředník), pokladník Josef Dvořák (obchodník), správce temné komory Jaroslav Misík (účetní hosp. záložny), knihovník Karel Mencl – zdroj Hrubá + Kniha zápisů

1930

předseda Josef Dvořák (obchodník), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Ing. Karel Kolín (techn. úředník lihovaru), pokladník Jaroslav Misík (účetní), správce temné komory Bol. Krejča (od června Jan Švarcman), knihovník a správce okružních map Stanislav Krejčík – zdroj Kniha zápisů

1931

předseda Josef Dvořák (obchodník), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Karel Kolín (techn. úředník), pokladník Jaroslav Misík (účetní), správce komory Jan Švarcman a knihovník Stanislav Krejčík – zdroj Kniha zápisů

1932

předseda Josef Dvořák (obchodník), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), výbor: Jaroslav Misík, Karel Kolín, Tuček, Eugene Wiškovský, Navrátil, Karger, Švarcman, Král – zdroj Kniha zápisů

1933

předseda Josef Dvořák (obchodník), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Karel Kolín (techn. úředník), výbor: Jaroslav Misík, Julius Šaf, Král, Tuček, Vejvoda, Wiškovský, Toff, Brix, Karger, Řezáč, Pospíšil, Kopecký – zdroj Kniha zápisů

1934 a 1935

předseda Karel Kolín (techn. úředník), místopředseda Josef Dvořák (obchodník), jednatel Jaroslav Misík (účetní hosp. záložny), pokladník Václav Skřivánek, správce temné komory Josef Vejvoda, knihovník Karel Filip – zdroj Kniha zápisů

1936

jednatel Jaroslav Misík, výbor: Karel Bělčický, Josef Nosál, Král, Skřivánek, Václav Botka, Pospíšil – zdroj Kniha zápisů

1937 a 1938

předseda Jaroslav Misík (místopř. okr. hosp. záložny), místopředseda Karel Bělčický (elektrotechnik), jednatel Václav Botka (úředník měst. spořitelny), pokladník Václav Skřivánek (úč. adjunkt), správce temné komory Josef Nosál, zapisovatel Antonín Erhart – zdroj Kniha zápisů

1939

předseda Jaroslav Misík (místopř. okr. hosp. záložny), čestný předseda Karel Bělčický (elektrotechnik), místopředseda Josef Nosál, jednatel Václav Botka (vrch. úředník měst. spořitelny), pokladník Václav Skřivánek (úč. adjunkt), správce temné komory a mapař Bohumír Kraus, knihovník Vladimír Slouka, zapisovatel Antonín Erhart – zdroj Hrubá + Kniha zápisů

1940 a 1941

předseda Jaroslav Misík (místopř. okr. hosp. záložny), čestný předseda Karel Bělčický (elektrotechnik), místopředseda Otakar Vogel, jednatel Václav Botka (vrch. úředník měst. spořitelny), pokladník Václav Skřivánek (úč, adjunkt), správce temné komory Josef Hříbal, knihovník Vladimír Slouka, předseda výstavního výboru a archivu Josef Nosál, zapisovatel Antonín Erhart – zdroj Kniha zápisů

1942

předseda Jaroslav Misík (místopř. okr. hosp. záložny), čestný předseda Karel Bělčický (elektrotechnik), místopředseda Otakar Vogel, jednatel Václav Botka (vrch. úředník měst. spořitelny), pokladník Václav Skřivánek (úč, adjunkt), správce temné komory Josef Hříbal, knihovník Vladimír Slouka, archivář Bohumír Kraus, zapisovatel Dušan Pujman – zdroj Kniha zápisů

1943

jednatel Václav Botka (vrch. úředník měst. spořitelny), pokladník Václav Skřivánek (úč, adjunkt), správce temné komory Josef Hříbal, knihovník Vladimír Slouka, výstavní referent Josef Nosál –zdroj Kniha zápisů

1944

předseda Jaroslav Misík (místopř. okr. hosp. záložny), jednatel Václav Botka (vrch. úředník měst. spořitelny), místopředseda a výstavní referent Josef Nosál, pokladník Václav Skřivánek (úč. adjunkt), správce temné komory Josef Hříbal, knihovník Vladimír Slouka, archivář a mapař Bohumír Kraus, zapisovatel Dušan Pujman – zdroj Kniha zápisů

1945

předseda Jaroslav Misík (místopř. okr. hosp. záložny) – zdroj Kniha zápisů

1946

předseda Jaroslav Misík (místopř. okr. hosp. záložny), místopředseda Josef Nosál, jednatel Václav Botka (vrch. úředník měst. spořitelny), pokladník Václav Skřivánek (úč, adjunkt), správce temné komory Vladimír Hrala, knihovník Vladimír Slouka, mapař Bohumír Kraus, archivář František Král, správce inventáře Josef Hříbal – zdroj Kniha zápisů

1947

předseda Josef Hříbal, místopředseda Josef Nosál, jednatel František Král, pokladník Václav Skřivánek (úč, adjunkt), správce temné komory Vladimír Hrala, knihovník a mapař Bohumír Kraus, archivář Bryscejn – zdroj Kniha zápisů

1948

předseda Josef Hříbal, místopředseda Josef Nosál, jednatel František Král, pokladník Václav Skřivánek (úč, adjunkt), správce temné komory Vladimír Hrala, knihovník Bohumír Kraus – zdroj Kniha zápisů

1949

předseda Josef Hříbal, místopředseda a předseda výstavního výboru Josef Nosál, jednatel František Král, pokladník Václav Skřivánek (úč, adjunkt), knihovník Bohumír Kraus – zdroj Kniha zápisů

Seznam dohledaných členů

Jméno	Poznámka	Zdroj
Bělčický Karel	Dlouholetý místopředseda, čestný předseda	Kniha zápisů, Hrubá
Bondová H.	Členka, autorka v okružní mapě (1935)	Kniha zápisů
Botka Václav	Dlouholetý jednatel (1937–1946)	Kniha zápisů
Brix	Člen výboru (1933)	Kniha zápisů
Bryscejn	Správce archivu (1947)	Kniha zápisů
Čermák Vr.	Autor na I. členské výstavě (1930)	Katalog výstavy 1930
Čížek Oldřich	Běžný člen (přijat i se synem 1924)	Kniha zápisů
Doskočil Josef	Člen výboru, † 1946	Kniha zápisů
Došková H.	Autorka na členské výstavě (1934)	Obzor
Dvořák Josef	Dlouholetý pokladník, mapař, předseda	Kniha zápisů, Hrubá, Katalog 1930
Ehm Josef	Významný fotograf, přijat 1939	Kniha zápisů, Hrubá, Hollerová
Erhart Antonín	Zapisovatel	Kniha zápisů
Felber	Člen výboru (1919)	Hrubá, Obzor
Fidrmuc Vladimír	Běžný člen	Hollerová
Filip Karel	Knihovník, člen výboru	Kniha zápisů
Foff K. / Toff	Člen výboru (1933), autor v mapě (1929)	Kniha zápisů
Franzel Lambert	Předseda (1920)	Hrubá
Funda Al./O.	Autor v okružní mapě (1927) a na I. členské výstavě (1930)	Kniha zápisů, Okružní mapy, Katalog 1930
Funke Jaromír	V klubu do r. 1924, čestný člen od r. 1938	Kniha zápisů, Hrubá
Gerhardt František	Správce komory, optik, autor v mapách	Kniha zápisů, Hrubá
Hora Karel Jan	Čestný člen (1938)	Kniha zápisů, Hrubá
Hrala Vladimír	Správce komory (po válce)	Kniha zápisů
Hříbal Josef	Předseda (od 1947), zapisovatel, správce komory	Kniha zápisů, Hollerová
Chára Jaroslav	Autor na I. členské výstavě (1930)	Katalog výstavy 1930
Chochola František	Knihovník, člen výboru	Kniha zápisů
Jareš Josef	Autor na I. členské výstavě (1930)	Katalog výstavy 1930
Karger I.	Člen výboru, autor v mapě (1935)	Kniha zápisů
Karták J.	Autor v mapě (1935)	Kniha zápisů
Klíma Václav	Člen výboru (1930)	Kniha zápisů
Knap (Knapp)	Běžný člen	Kniha zápisů
Kolín Karel	Dlouholetý jednatel a starosta, autor v mapách	Kniha zápisů, Katalog 1930, Hollerová
Komrs Ludvík	První čestný člen klubu, starosta Svazu	Kniha zápisů, Hrubá

Kopecký Jan	Člen výboru, autor v mapách i na výstavě 1930	Kniha zápisů, Katalog 1930
Kořínková	Členka, náhradnice výboru (1925), † 1927	Kniha zápisů
Král František	Výrazný člen 40. let, archivář, jednatel	Kniha zápisů, Hollerová
Král Jaroslav	Člen výboru (30. léta)	Kniha zápisů
Kratochvíl	Běžný člen	Kniha zápisů
Kraus Bohumír	Výrazný člen 40. let, správce komory, mapař, archivář	Kniha zápisů, Hollerová
Krejča Bol.	Správce komory (1930)	Kniha zápisů, Katalog 1930
Krejčík Stanislav	Knihovník, správce map, autor na výstavě 1930	Kniha zápisů, Katalog 1930
Kröner	Člen výboru	Kniha zápisů
Krupka Jaroslav	Čestný člen (1938), starosta Svazu	Kniha zápisů, Hrubá
Křemen Jar.	Člen výboru (1937)	Kniha zápisů
Macháček	Autor v okružní mapě (1933)	Kniha zápisů, Okružní mapy
Mencl Karel	Knihovník, výpravčí map	Kniha zápisů, Okružní mapy
Misík Jaroslav	Dlouholetý starosta klubu, pokladník	Kniha zápisů, Katalog 1930, Hollerová
Moravec J.	Autor na I. členské výstavě (1930)	Katalog výstavy 1930
Navrátil Jan	Člen výboru (1927), autor na výstavě 1930	Kniha zápisů, Katalog 1930
Nosál Josef	Výrazný člen 40. let, správce komory, místopředseda	Kniha zápisů, Hollerová
Nová	Členka, zapisovatelka výboru (1928)	Kniha zápisů
Ondráček K.	Autor v okružní mapě (1925)	Okružní mapy
Pecka Jaroslav	Běžný člen, autor v mapách (1923 a 1924)	Kniha zápisů
Petrák	Běžný člen	Kniha zápisů
Pospíšil	Člen výboru (1933)	Kniha zápisů
Prágr	Běžný člen	Kniha zápisů
Prokš Fr.	Autor na I. členské výstavě (1930)	Katalog výstavy 1930
Ptáček Ladislav	Správce komory, člen výboru	Kniha zápisů, Okružní mapy
Pudil L.	Autor na I. členské výstavě (1930)	Katalog výstavy 1930
Pujman Dušan	Zapisovatel (1942)	Kniha zápisů
Radimský	Běžný člen (přijat 1943)	Kniha zápisů
Roudnická A.	Členka, autorka v okružní mapě (1935)	Kniha zápisů
Rozsypal	Člen výboru (1919)	Hrubá, Obzor
Růžička Drahomír Josef	Čestný člen (1938), působící v New Yorku	Kniha zápisů, Hrubá
Řehoř	Považován delegáta u Svazu (1940)	Kniha zápisů
Řezáč	Člen výboru (1933)	Kniha zápisů
Samek Josef	Zakládající starosta a kontrolor (1919)	Hrubá
Schneider Jaroslav	Jednatel, místopředseda na počátku 20. let	Kniha zápisů, Hrubá
Schneeberger Adolf	Člen do r. 1924 (vyškrtnut na vlastní žádost)	Kniha zápisů, Hrubá
Schuster Josef	Běžný člen, autor v okružní mapě (1923)	Kniha zápisů
Sklenář Jan ml.	Klíčový jednatel a autor 20. let, stříbro z Tallinnu	Kniha zápisů, Katalog 1930, Hrubá
Skřivánek Václav	Dlouholetý pokladník (1931–1948)	Kniha zápisů
Slouka Vladimír	Knihovník, člen výboru 30. a 40. let	Kniha zápisů
Souček Josef	Běžný člen, autor v okružní mapě (1925)	Kniha zápisů
Spálený Josef	Běžný člen, aktivní autor v mapách	Kniha zápisů
Sudek Josef	Žadatel o členství (1924, zamítnuto), spolupracovník	Kniha zápisů, Hrubá, Hollerová
Sudková Božena	Členka, autorka v okružní mapě 1924 (vystoupila 1925)	Kniha zápisů, Okružní mapy
Šaf Julius	Zakladatel, nejdéle sloužící předseda, aktivní autor	Kniha zápisů, Katalog 1930, Hrubá
Šafařík	Náhradník výboru (1927)	Kniha zápisů
Švarcman Jan	Správce komory (1931)	Kniha zápisů
Tomek Rudolf	Místopředseda (1920), † 1925	Kniha zápisů, Hrubá
Tuček Josef	Člen výboru, autor v okružní mapě (1933)	Kniha zápisů, Okružní mapy
Vejvoda Josef	Správce komory (1934)	Kniha zápisů
Veletovský Narcis	Pokladník (1919, 1920)	Hrubá
Vítek	Běžný člen, † do r. 1946	Kniha zápisů
Vogel Otakar	Místopředseda, jednatel, autor v okružních mapách	Kniha zápisů, Okružní mapy
Wiškovský Eugen	Člen výboru, aktivní autor v mapách	Kniha zápisů, Hrubá
Záruba	Běžný člen	Kniha zápisů
Žert	Jeden z prvních fotoamatérů v Kolíně	Kniha zápisů

REJSTŘÍK

B

Bělčický, Karel 20, 24, 26, 37, 43, 52, 58, 62, 63, 66, 199, 204, 220, 222, 223, 224, 225, 226
Bondová 169, 173, 217, 226
Botka, Václav 21, 169, 172, 175, 177, 188, 217, 218, 219, 222, 224, 225, 226

D

Došková 226
Dvořák, **Josef** 20, 26, 31, 43, 47, 52, 65, 76, 83, 86, 88, 90, 93, 99, 101, 103, 104, 107, 113, 114, 118, 119, 120, 123, 124, 126, 127, 128, 129, 149, 153, 154, 155, 169, 199, 200, 204, 208, 209, 210, 212, 213, 215, 220, 222, 223, 224, 226

E

Ehm, Josef 18, 226
Erhart, Antonín 224, 225, 226

F

Filip, Karel 21, 26, 169, 174, 181, 184, 189, 190, 192, 217, 218, 219, 224, 226
Funda 112, 113, 209, 221, 226

Funke, Jaromír 18, 19, 42, 43, 45, 47, 48, 50, 54, 55, 56, 60, 64, 66, 67, 70, 71, 73, 82, 169, 199, 200, 223, 227

G

Gerhardt, František 21, 43, 49, 72, 199, 200, 204, 223, 227

H

Hora, Karel Jan 18, 149, 169, 227
Hrala, Vladimír 225, 226, 227
Hříbal, Josef 20, 222, 225, 226, 227

Ch

Chochola, František 21, 43, 53, 59, 81, 85, 87, 199, 200, 227

K

Karger 169, 174, 217, 224, 227
Karták 169, 176, 217, 227
Kolín, Karel 1, 7, 13, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 43, 87, 88, 113, 127, 130, 131, 132, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 145, 146, 149, 150, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 169, 170, 172, 173, 177, 178, 181, 182, 183, 191, 197, 198, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 222, 223, 224, 227
Komrs, Ludvík 17, 227
Kopecký 149, 169
Kořínková 21, 227
Král, František 21, 26, 27, 207, 215, 222, 224, 225, 226, 227
Kraus, Bohumír 26, 225, 226, 227
Krupka, Jaroslav 18, 26, 227

M

Macháček 149, 159, 216, 227
Mencl, Karel 21, 88, 91, 96, 100, 106, 110, 113, 125, 204, 205, 208, 209, 210, 223, 224, 227
Misík, Jaroslav 18, 20, 21, 26, 127, 133, 143, 149, 158, 169, 176, 184, 187, 193, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 227

N

Nosál, Josef 21, 26, 222, 224, 225, 226, 227
Nová 22, 223, 227

O

Ondráček, Karel 88, 89, 208, 227

P

Paďouk, Rudolf 29
Pecka, Jaroslav 43, 85, 200, 204, 227
Ptáček, Ladislav 21, 88, 94, 97, 208, 223, 228

R

Roudnická 169, 193, 219, 228
Růžička, Drahomír Josef 18, 25, 228

Ř

Řezáč 26

S

Samek 17, 18, 20, 222, 223, 228
Schneeberger, Adolf 16, 19, 228
Schneider, Jaroslav 20, 21, 222, 223, 228
Schuster, Josef 43, 76, 78, 200, 228
Schuster, Josef 43, 76, 78
Sklenář, Jan 18, 19, 21, 24, 25, 26, 34, 43, 44, 45, 68, 69, 74, 77, 84, 88, 102, 105, 108, 111, 199, 200, 204, 205, 207, 209, 221, 222, 223, 228
Skřivánek, Václav 21, 224, 225, 226, 228
Slouka, Vladimír 31, 225, 228
Spálený, Josef 21, 43, 46, 51, 57, 61, 75, 78, 79, 80, 82, 88, 98, 168, 169, 171, 182, 186, 199, 200, 204, 205, 208, 217, 218, 228
Sudek, Josef 16, 19, 25, 169, 228
Sudková, Božena 19, 21, 204, 228

Š

Šaf, Julius 18, 20, 24, 26, 88, 92, 94, 95, 98, 100, 103, 104, 109, 111, 169, 180, 185, 204, 208, 209, 218, 221, 222, 223, 224, 228

T

Toff 127, 147, 214, 224, 226
Tomek, Rudolf 20, 222, 223, 228
Tuček 149, 157, 216, 224, 228

V

Veletovský, Narcis 223, 228
Vogel, Otakar 13, 21, 113, 114, 115, 116, 117, 120, 121, 122, 123, 125, 209, 210, 222, 223, 225, 228

W

Wiškovský, Eugen 19, 20, 26, 127, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 142, 148, 149, 150, 151, 152, 169, 198, 213, 214, 215, 221, 224, 228

Andrea Krymláková

Kolekce amatérské fotografie z meziválečného období ve sbírce Regionálního muzea v Kolíně

Institut tvůrčí fotografie,
Filozoficko-přírodovědecká fakulta,
Slezská univerzita v Opavě
2026
normostran vlastního textu: 46,6
počet znaků: 83 811